

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

உ
சிவமயம்

விகட ஞானக் கோர்ட்டு என்னும்

சிவலோகக்

கிரிமினல் கேஸ்

த. பூ. முருகேச நாயகர் அவர்கள்
இயற்றியது

நான்காம் பதிப்பு

சென்னை, மயிலை :
"கலாசிந்தாமணி" பத்திராதிபர்
சி. எம். மாணிக்கவேல் முதலியாரால்
பிரசுரிக்கப்பெற்றது.

Copy Right]

1926

Printed by
C. Muniswamy Mudaliar & Sons,
Sivakami Vilasam Press,
Madras.

Baba Doodle Judges.

*If You love Humour
and Holiness:*

It is really a pleasure to say a word or two about such a pleasing book like "Siva Loka Criminal Case". The little book combines humour and devotion-a very unexpected and, to many, an impossible blend. Yet that is what the really witty author has achieved in this Book. A criminal case tried in the supreme Court of High Heaven with sages to prosecute or inculcate, with a touch of streaks of Earth life amuse as well as ennoble.

I really like humorous sugar coat of even devotional works. I believe in going to Heaven with a smile. In fact, I take it that all good natured people wish to appear before their Maker with the offering of a cheerful countenance and meet their doom in a sportsman like temper. That temper of sport and good humour this Book will surely endow the Reader with. Let me wish the author has the whole Tamil world to read and enjoy this delightful Work.

Doodle Office,
24-4-1926.

R. Balasundara Mudaliar, B.A., L.T.

இதில் காணப்படுபவர்களின் பெயரும் உத்தியோகமும்.

மஸ்டர் கிரீற்றர்	ஜட்ஜி
நாரதர்	பிராசிகூட்டர்
யோகநாதம்பிள்ளை	போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்
பராசர்	பிராசிகூட்டர் வக்கீல்
மநு	சிவத்தின் வக்கீல்
சிவம்	பிரதிவாதி

சாசுதிகள்

பட்டினத்தார்
சிவஞானமுனிவர்
தாயுமானவர்
மெய்கண்டார்
பலபட்டைச் சொக்கநாதர்
திருவள்ளுவர்
பரஞ்சோதி முனிவர்

:சாற்றுக்கவிகள்

வித்வான் துளை அப்பன் செட்டியார் அவர்கள் மாணாக்கரும்

ஆயுர்வேத பண்டிதருமான
ஸ்ரீ , மா. வடிவேலு முதலியார் பாடியது

கற்றோர் வணங்கு கடவுண் மயிலை
யுற்றமா ணிக்கவே லுயர்நற் சீலன்
கிரிசிவ லோக கிரிமினல் கேசெனப்
பதிநூ லொன்றாற் பரம்பொரு டன்னை
உணர்த லாமென வுரைப்ப ளிங்ஙன
மணமார் திருவிளை யாடன் மருவும்
கௌரியின் கதையைக் கழற லானும்
ஞானம் விரவி நடுவுற லானும்
தேனார் கொன்றைச் சிவபிரா னருளுக்
கானாப் பத்தியை யருள லானும்
இன்றே யிந்நூ லெவரும் பார்த்தல்
நன்றே யாமென நவிற லழகே.

சென்னை ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப் பண்டிதரும்
'லோகோபகாரி' பத்திராதிபருமான
ஸ்ரீ, கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள் இயற்றியது

இருமையோ டொருமையற நின்ற சிவத்
தன்பு மிக்கோ ரின தி னேற்க
அருமையாங் குணமமைமா மயிலைமா
ணிக்கவே ளறிஞ னன்மை
பெருமையார் சிவலோக கிரிமினல்கே
செனும் ஏலைப் பெட்பி னோடு
வருமையற வச்சுவா கனமேற்றி
மன்னுமிசை வாய்த்தான் மாதோ.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஸ்ரீ, எழும்பூர் சமரபுரி முதலியார் இயற்றியது

விண்ணோர் குழாங்கள் விரும்பிப் போற்ற
மண்ணோர் வாழ்த்த மாதொரு பாகனா.
ரருளா லாளுடை யந்தண் காழித்
திருமறைப் பிள்ளையின் றேவா ரத்தால்
என்புபெண் ணாகிய வெழிலுடை மயிலை
நன்னகர் வந்தோ னவிலருங் குணத்தோன்
வளர்புகழ் வித்துவான் மாணிக்க வேலன்
வேதசித் தாந்த விழுப்பொரு டோன்ற
விகடச் சொற்களை விளங்க வமைத்து
உளமகிழ்ந் தச்சி லூன்றினன் கௌரி
காதையைச் சிவலோ கத்துக் கிரிமினல்
கேசென பயமாய்க் கிளரறி வுடைய
கற்றோர் மகிழ் மற்றோர் புகழ்
எவரும் வியக்கப் புவனி திகழவே.

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் குமாரர்
ஸ்ரீ, சிறு. முனி. நடேச முதலியார் பாடியது

திருவால வாயர்திரு விளையாட் டாருஞ்
சீர்காதை கௌரிசிவ பூசை யாற்றி
இருங்கயிலைப் பதம்பெற்றங் குய்ந்த பேற்றை
இந்நிலத்துப் பாமரரு முணர்ந்தே யுய்ய
அருந்தமிழாற் சிவலோக கிரிமி னல்கே
சாப் பதித்தோன் மாமயிலைப் பதிமல் லீசன்
அருளால் நற் கலைபலதேர் தூயனெற் கினிய
மைத்துனன்மாணிக்கவே ளறிஞ் னன்றே.

முகவுரை

ஆலவாயெனும் மதுரையம்பதியில் விருபாக்கரென்றொரு சைவப் பிராமணர் கற்பிற் சிறந்த தன் மனைவி சுபவிரதை என்பாளோடு இல்லறமே நல்லறமென நடத்தி வந்தனர். இவர்களுக்கு நெடு நாள் புத்திரப்பே நின்மையால் புண்ணிய விரதங்களை யநுஷ்டித்ததன் பயனாகக் கவுரி என்னும் பெண் குழந்தை பிறந்தது. அப்பெண் பூர்வ புண்ணிய விசேடத்தால் ஐந்து வயதிலேயே பிறவிப் பிணியைத் தீர்ப்பான் கருதி அதற்கான மருந்து யாதென்று தன் தந்தைபால் வினவி உபதேசிக்கப் பட்ட அம்மந்திரத்தைச் சதா ஜபித்துக்கொண்டு சிவனடியாரை வழிபடுதலே அரிய யோக மென்று கொண்டிருந்தனள்.

இவ்வாறாக அப்பெண்மணிக்குப் பருவம் நாலிரண்டாக விருபாக்கன் தன் பெண்ணின் அருங்குணத்துக்குத் தக்க புருஷன் யாவனோ வென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் அயலூரிலிருந்து ஒரு வைணவப்பிராமணன் அவ்விட்டுக் குப் பிச்சைக்கு வர அவனைக் கண்ட கவுரியின் தகப்பன் அவனுடைய சர்வ லக்ஷணங்களையும் உற்றுநோக்கித், தன்மனைவியையாவது சுற்றத்தாரையாவது விசாரிக் காமலே தன் அரும் பெறலைக் கொடுப்பதென்று நிச்சயித்து விட்டான். இதையறிந்த அவன் மனைவியும் சுற்றத்தினரும் பேராச்சரிய மடைந்து பிச்சைக்கு வந்தவன் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையாவது முண்டோ? அரிய தவத்தால் வந்த இப்பெண்ணுக் கும் அயன் விதித்தது இவ்வாறேயோ! விதிவழியே நம்மய்யரின் மதியும் சென்றது கொல்லோ! என்று மனங்கலங்கிப் பிச்சைக்குவந்த பிராமணனைத் தனியே யழைத்து அவன் குடி கோத்திர ஒழுக்கங்களை விசாரிக்கத், தங்கள் மரபல்லாத வைணவ மதமென்கிற குற்றமொன்றொழிய ஏனையவற்றில் சிறந்தவனாகவே யிருக்கின்றா னென்று தெரிந்து அக்கன்னிகையை அவனுக்கே உரியவளாக்க வேண்டுமென்று சம்மதித்தனர். விருபாக்கனும் தன் பெண்ணை வேத விதிப்படி அவ்வைணவனுக்குத் தத்தம் செய்து ஸ்திரீதனப் பொருள்களையும் கொடுத்துப் புருஷன் வீட்டுக்குக்கூட்டி அனுப்பி விட்டான்.

கவுரி தன் புருஷனுடன் புக்ககம் புகுந்ததும், வைணவர்களான மாமன் மாமி முதலிய புருஷனின் சுற்றத்தினர் இவளின் சைவாசாரத்தையும் சிவ வடிவையும் கண்டு மனஞ் சகியாதவர்களாய்ச் சதா இவளைப் பலவாறு ஹிம்சைப் படுத்துவதா யினர். இவ்வாறாகச் சிலநாட்கள் செல்ல ஒருநாள் வேற்றூரில் நடக்கும் தங்கள் சுற்றத்தினர் கலியாணத்திற்காக அவர்கள் யாவரும் கவுரியைத் தனியே ரேழியில் விட்டு வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு சென்றனர். அவர்கள் சென்றதின் பின்பு “என் தோஷம் நீங்க ஒரு சிவனடியாரையேனும் தரிசிக்கும் பாக்கிய மடைந்தேனில் லையே! சிவனடியார்களின் தரிசனம் கிடைத்தாலல்லவோ இக்கண்கள் பெற்றதின் பலன்! இத்தேகத்தின் ஒவ்வொரு அங்கங்களும் சிவனடியார்களின் குற்றேவலுக்கன்றோ அர்ப்பணமாக வேண்டும்! அவர்களின் பாத தூளியாலல்லவோ இத்தேகம் புனித மடைய வேண்டும்!” என்றிவ்வாறெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

எல்லா ருள்ளத்தையும் கவரும் கள்வனான ஈஸ்வரன் அச்சமயத்தில் கவுரிய டையும் துன்பத்தையறிந்து மனஞ் சகியாது அவளை ஆட்கொள்வதென் றெண்ணி மெய்யினில் உருத்திராக்ஷங்கள் துலங்க, கக்கத்தில் தம்போல் பெரிய ஒரு பழைய புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு விருத்த வேதியர் போல் வேஷம் பூண்டு கவுரியின் வீட்டில் கனை குரலோடு வந்து நுழைந்தார். இவர் வரவைக்கண்ட கவுரி அகமகிழ்ந்து பய பக்தியுடனே எதிர்கொண்டழைத்து ஆசனத் தந்து அன்போடு உபசரி த்துத், தங்கள் தரிசனம் பெற்ற இன்றல்லவோ என் ஜன்மம் சாபல்ய மடைந்தது! தாங்கள் இந்த அடியாளிருக்கைக்கு எழுந்தருள் என்ன மாதவஞ் செய்தேனோ! என்று பலவாறு துதித்துப் பணிந்து நின்றனர். வந்த விருத்த வேதியர் அவளுக்கு ஆசி கூறித் தாம் பசித்து வந்ததாகக் கூறினர். இதைக் கேட்ட கவுரி அந்தோ! பெரியோர்க ளின் அபீஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வல்ல பாக்கியம் அடைந்தே னில்லையே! என்ன தோஷம் சம்பவிக்குமோ! பயந்து ஐயரைப் பார்த்து எனது சுற்றத்தினர் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு அயலூருக்குப் போயிருப்பதால் தங்கள் பசி தணிக்க வகையில்லாத மாபாவி யாகின்றேன் என்று துக்கித்தனர். அதற்குக் கிழப் பிராமணராய் வந்த ஈஸ்வரன் “நீ போய் கதவைத்தொடு அது தானே திறந்துகொள்ளும் உடனே சாதம் சமைத்திடுவாயாக” வென்றனர். அவ்வாறே கவுரி கதவைத்தொடு முன்னரே கதவு திறந்துகொள்ள ஆச்சரியமடைந்து விரைவிற் சமைத்து வேதியருக்குப்பரிமாறி அருகிருந்து உபசரித்தாட்டிப் பசி நோயைத் தீர்த்தனர்.

பசி தீர்ந்த ஐயர் கிழத்தளமும் உருத்திராக்ஷ மாலைகளும் கக்கத்திலிருந்த பழைய புத்தகத்தையும் ஒளித்து மதனுங்கண்டு நாணத்தக்க யவ்வன ரூபத்துடன் விளங்கினார். இவ்வாறு கூணநேரத்தில் மாறிக் காணும் உருவத்தைக்கண்ட கவுரி திகிலடைந்து அச்சமும் நாணமு முற்று ஒருபுறத்தே ஒதுங்கி நின்றாள். இச்சமயத் தில் வேற்றார் சென்றருந்த கவுரியின் புருஷன் வீட்டார் வந்துவிட்டனர். இதைக் கௌமார பருவத்துடனே காட்சி கொடுத்து நின்ற பகவான் அறிந்து இனித் தாமதித்தால் கவரிக்குப் பழிவந்து நேரிடுமென்று ஒரு சிறு குழந்தையாய் நான்கு வேதங்களாகிற சிலம்பு பக்கத்தே கிடந்து சத்திக்க அள்பர்களுடைய இருதயத்தில் பதிந்து கிடக்கிற தன் சிற்றடியின் பெருவிரலைச் சுவைத்துக்கொண்டு கண்களிலே நீர் ததும்பும்படியாக வாய்விட்டுச் சாமவேதம் ஆர்ப்பவர் போல் அழுது கொண்டிருந் தனர். இதைக் கண்ட கவுரி எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து முத்தமிட்டிருக்க உள்ளே வந்த கவுரியின் வீட்டார் இப்பிள்ளையேதென்று கேட்க ‘தேவதத்தன் மனைவி இங்கே வந்து சற்றுநேரம் இப்பிள்ளையைப் பார்த்துக்கொண்டிரு வென்று விட்டுப் போயினள்’ என்று கவுரி சொல்லி முடிக்கு முன்னமே கவுரியின் மாமி மனம்வெந்து சீறிவிழுந்து ‘எலும்புகளை யாபரணமாகப் பூண்டு மயானத்தில் திரிபவனுக்கு அன்புடையானுடைய குழந்தையினிடம் அன்பு கொண்டமையால் நீயும் எம்முடைய மதத்துக்கும் ஆசாரத்துக்கும் முற்றிலும் விரோதப்பட்டவளாகிறாய்’ என வைது அக்குழந்தையோடு கவுரியை வெளியிற் றுரத்திவிட்டனர்.

இவ்வாறு வெளியிற்றுத்தப்பட்ட கவுரி தானே தனியாய்த் தோன்றிய அக்குழந்தையைக் கரத்திலேந்திய வண்ணம் அதன் முகத்தைப் பார்த்து ‘நின் திருவி ளையாடல் இவ்வாறானால் நான் செய்வதியா’ தென்று மனங் கலங்கிப் புலம்புவதா யினாள். கவுரியின் திருக்கரத்திலே அழுதவண்ண மிருந்த பகவான் உடனே

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஆகாயத்தில் இடப வாகனாருடராய் காட்சி கொடுத்து பார்ப்பனியைப் பார்வதியாக்கி விடைமீ தேற்றிக் கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகத் தேவர்கள் பூமாரி பொழிய எழுந்தருளினர்.

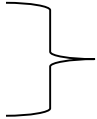
இந்தச் சரித்திரம் திருவிளையாடற் புராணத்தில் விருத்தகுமார பாலரான படலம் எனப்படுவது.

ஈஸ்வர பக்தியால் அடையும், அரிய பிரயோஜனத்தையும் கடவுள் வழிபாட்டின் பயன் இன்னதென்பதையும் எடுத்துக்காட்டும் அரிய சரித்திரமாகையால் இதை மானிடயாக்கையை யெடுத்த எல்லோரும் படித்துப் பயன் அடைய வேண்டி அவர்களுக்கு உற்சாகத்தைத்தரக்கூடிய வழியில் விகடவகை யாகவும் ஞானவிஷயங்களை ஆங்காங்குப் புகுத்தியும் கோர்ட்டுகளில் நடக்கும் வியாச்சியங்களைப் போல, வாதி பிரதிவாதிகளெனவும் சாசுதிகளெனவும் அங்கங்களைப் பிரித்தும் வினாவிடை ரூபமாகவும் விகடமாகவும் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

இச்சிறிய புத்தகத்தை நந் தமிழ்பிமானிகள் யாவரும் ஆதரிப்பார்களென்பது திண்ணம்.

இதிலுள்ள குற்றங்களைக் களைந்து குணங்களைக் கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக் கின்றேன். அவசியமாய்க் காணும் குற்றங் குறைகளை எடுத்துத் தெரிவித்தால் அடுத்த பதிப்பில் சீர்திருத்திக் கொள்ளவும் அவர்களின்மாட்டு நன்றி பாராட்டவுங் கடப் பாடுடையேன்.

நெ. 4. மல்லீஸ்வரன்
கோயில் வீதி, மயிலாப்பூர்.
பிப்ரவரி மீ 1921

இங்ஙனம்.,
சி. எம். மாணிக்கவேலன்.

விகட ஞானக் கோர்ட்டு என்னும்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

விநாயக வணக்கம்

* ஆண்டி மகனைக் கரிமுஞ்சி யைச்செட்டி யண்ணையோர்
பாண்டியன் பேரனைக் கூத்தாடி யைச்செம் படப்பையன்
தோண்டி வயிற்றனைக் கண்டா லியமனஞ் சும்மவன்றாள்
தீண்டிற் றமிழ்த்தேற லூற்றாகு மேபுவி தித்திக்கவே.

* ஆண்டி-சிவம், கரி-யானை, முஞ்சி-முகம், செட்டி-சுப்பிரமணியக் கடவுள், பாண்டியன்-மலையத்துவஜன், கூத்தாடி-திருமலையில் கூத்தாடும்விநாயகர், செம்படப்பையன்-பரதராஜன் மகள் மைந்தன்.

விகட கவர்ன்மென்டு

தமாஷ்பூர் ஜில்லா, சிரிச்சாம்பாளையம் தாலூகா,
ஆனந்தபுரம் விகட ஸெஷன் கோர்ட்டு
கேஸ் நெ: 00000 ஆப் நோநாட்,
மஸ்டர் ஜட்ஜீ கிரீர்ரர் அவர்கள் முன்பாக
நோநாட் 18மீ 47உ

இன்று காலை பூஜ்யம் மணிக்குக் கோர்ட்டு கூடியதும் ஜட்ஜி மஸ்டர் கிராரார் அவர்கள் வெங்கோல் ஒருவன் பின்னே பிடித்துவர தம்மாசனத்து வந்து அழுந்தினர். உடனே அம்மகா சபை முழுவதும் அமக்கள மொழிந்து அமர்ந்திருந்தது. அப்போது அவ்விடத்தில் சுமார் +++ அடி உயரமும் 00 அடி அகலமும் 0987654321-வயதுமுடைய அதிக பாலயமும் பொன் வண்ணத் தலைமயிரும் பௌரணிமி யொத்த முகமுடைய வராயும் அகன்ற மார்க்கு அங்கி தைத்ததுபோல் தாடியானது முழங்கால் வரையில் மூடிக்கொண்டிருக்க அங்கையில் அரிய இருந்தடியை (யாழ்) யேந்திக்கொண்டு ஒரு பட்டே (மகா) புருஷன் தம் மாசனத்தைவிட்டுக் கிளம்பி ஜட்ஜி முன்பாக குறுக்கே குதித்தனர். அச்சமயம் ஆங்குக் குழுமியிருந்த ஜனங்கள் யாவரும் அம்மகா உருவத்தைக் கண்டு அச்சமும் ஆச்சரியமும் அடைந்து அவருடைய திருநாமத்தால் சிறப்படைந்த அக்ஷரங்கள் யாதோவென அறிந்து கொள்ளப் பேராவல் கொண்டவர்களாயிருந்ததால் அம்மகா சபை முழுவதும் சற்று நேரம் பேரிரைச்சலடைந்தது. அந்தோ நம்மண்பர்களும் அங்ஙனமிரைந்து தொண்டையக்கிழித்துக் கொள்ள வண்ணம் அந்த உருவத்தின் பெயரை இங்கே சொல்லிவிடுகிறேன், நீங்களப்பெயரை ஆளவு கோலால் அளந்து கொள்ளுங்கள். அதாவது நாம் வசிப்பது ஒரே உலகமானாலும் நமது கிழவர்கள் சொல்லியபடி ஈரேழு லோகத்தையும் அளந்தால் அதுதான்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

அவருடைய பெயரின் அளவு. ஆனால் இவ்வேலையைச் செய்ய உங்களால் சாத்தியப்படாதென்பது திண்ணம். ஆகையால் அவருடைய பெயரை உச்சரிக்கிறேன் உங்கள் காதுகளைத் தீட்டிவாட்டமாய்ப் பிடியுங்கள். சண்டைகள் தோறும் பெண்டுகள் வாயில் தப்பாமல் உச்சரிக்கப்படுவரும் பண்டைய நூலாசிரியர்களின் பேனாவின் ன்றும் நீங்கப்படாத வரும் கலகத்தில் அதிப் பிரியருமான நாரதர் என்னும் திவ்வியத் தெருநாமந்தான். இதைப் படிப்பவர்கள் உடனே சென்றால் மாத்திரம் ஆளைக்காணலாம். திரிலோக சஞ்சாரி என்பதை மறக்கக்கூடாது. இனி உங்களிஷ்டம்.

பிராசிகூடரான நாரதர் ஐட்கி பின்பாக நின்று சிவத்தின் பேரில் தாம் கொண்டு வந்திருக்கும் கேசை எடுத்துத் தொகுதியாகச் சொல்வதாயினர்.

பிராசிகூடர்:- விகட ஞாயாதிபதி அவர்களே! தங்கள் பின்னிலையில் நான் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் கேஸ் ஆச்சரியமும் அசம்பாவிதமும் அக்கிரமமுமான ஒரு புதிய கேஸ் என்று பின்வரும் விஷயங்களால் சொல்லாமலே தனக்குத் தானே விளங்கும். மகாகேதனத்தாங்கிய இந்த விகட கவர்ன்மெண்டில் 21-சதுர்யுகங்களாக தான் கிரவுன் பிராசிகூட்டராக விருந்தும் இம்மாதிரியான கேஸ் எம்மாலும் கும்மாலும் பார்த்ததேயில்லை. இந்தக் கேசின் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதின் முன் குற்றவாளியின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சிலவற்றைச் சொல்லுவது உசிதமென்று நினைக்கிறேன்.

ஞாயாதிபதியே! இந்த சிவம் பலே *பக்கா ஆசாமி. †பழய பேர்வழிகளில் இவர்தான் பஸ்ட் கிளாஸ் மெம்பர்.

* சர்வ வல்லவர்.

† பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளில் தலைமையானவர்.

வீடுவாசல் தோட்டந் துறவு ஒன்றுமில்லாதவர்; ‡பராரி. முன்னே ஒருமுறை டபாண்டியன் கவர்ன்மெண்டில் பலமான பளுத்தா வாங்கிக் கொண்டவர். ¶காஞ்சீபுரத்தில் ஒருமுறை சிசைக்ஷ யடைந்திருக்கிறார்.

‡ தத்துவங்களை எல்லாங் கடந்தவர்; திகம்பரி.

§ இதன் சரிதத்தைத் திருவிளையாடலில் மண்சுமந்த படலத்துள் வந்தியென்னும் பிட்டுவாணிபஞ்செய்யும் ஓர் அம்மணி வேண்டக் கருணையால் சிவம் ஓர் கூலியாளாகச் சென்று பாண்டியன் கட்டுவிக்கும் வைகையை அடைக்குங்கால் பாண்டியன் பிரம்பா லடித்தன னென்பதைக் காண்க.

“கடியேறுமலர்மகன்மான் முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்த பல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய் முதுகினிலடிப்பட்ட
தடியேனும்பட்டேனின் திருமேனியானேனோ.”

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

“அடையாளம் படவொருவ னடித்த கொடுஞ்சிலைத் தழும்பும், தொடையாக வொருதொண்டன் தொடுத்தெறிந்த கல்லும்போல், கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப் பிரம்புமுலகமெலாம், உடையானேபொருத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி.”

¶ காஞ்சிபுராணம் நாட்டுப்படலத்துள்,

“காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடை தரித்து கவின்ற கல்லாடைமேற்புனைந்து,
யாமெலாம்வழுத்துந் துறவியென்றிருந்து மொருத்தி தனிளமுலைச்சுவடு,
தோமுறக்கொண்டாரெனச் சிறையிடல்போ லொளிர் மனக் குகையுளேகம்
பத் தோமொழிப் பொருளையடக்கி யானந்தமுறு நர்வாழிடம்பலவுளவால்”
என்பதைக் காண்க.

இவர் (111-நெ) *நெடுக்கு கவர்ன்மெண்டிலும் மற்ற கவர்ன்மெண்டுகளிலும் வரப்படாதென தாகீது செய்யப்பட்டவர். இவர் மீதுள்ள †கேஸ்கள் வாகீன் வாகீனாக ரிகார்டுகளிலிருக்கின்றன. இவர்மீது ‡பிடிஷன்களும், ரிப்போர்ட்டுகளும் குப்பை குப்பையாகக் குவிந்துகொண்டேவருகின்றன. ஆளைப் பிடிப்பதற்காக §அளவற்ற மெம்பர்கள் வெகு பரபரப்பாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ வாரண்டுகள் டாம்டாம் போட்டுக்கொண்டு தேடித் திரிகின்றன. இவர் ¶வெளி ஆசாமிகளுக்குக் கண்ணிற் புலப்படாமலே தன்னைச்சேர்ந்த \$ஆண்டிகள் கூட்டத்திலேயே சதா அமக்களம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். பெரிய பீடிபிடிப்பதே இவருக்கு வேலை. இவருக்குத் தாய் தகப்பன் முதலிய உறவினர் கிடையாது; € தனியன். அதனாலேயே இவர் ஃதாந்தோன்றித் தம்பிரானாகத் திரிகிறார். “தாந்தோன்றி” என்கிற வேறொரு பேரும் வழங்குகிறது.

* வைணவ சமயம்.

† பல சமயமாகியிருக்கும் கடவுள் ஒன்றையாதலின், அச்சமயங்கள் தோறும் ஆராயும் தன்மை.

‡ வேதம், ஆகமம், புராணம், உபநிடதம், இதிகாசம் முதலியவை.

§ யோகிகள், ஞானிகள், பக்தர்கள், தவசிகள், சித்தர்கள், கிரியாதிபர்கள் முதலியவர்கள்.

¶ பகிர்முக விவகாரிகள்.

\$ தம்மை அடைந்த மகாத்மாக்கள்; உண்முகநாட்டமுடையோர்.

€ தான் தனியன்.

ஃ சுயம்பு மூர்த்தி.

இவர் சமுசாரம் ஆளாகாத சின்னக் குழந்தை. ஆனால் அதற்கு இவ்வக முடையான்மேல் மாத்திரம் அதிக ஆசையுண்டு. அதனாலேயே அந்தப் பெண்ணுக்குச் சிவகாமி என்றொரு பேர். இவருக்கு இரண்டு பசங்களுண்டு. அதில் ஒரு பையனுக்கு * ஊர்கத்தியென்றும், † தகப்பன்சாமி என்றும் பேர். மூத்த பிள்ளையாண்டானுக்கு ‡விகடன் தலைக்குட்டினமாறி என்று பேர். இந்தச் சிவம் இந்தப் பிள்ளை குட்டிகளை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு சண்டை போடுவதும், வழக்கு

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பேசுவதுமாக இருக்கிறார். இன்னும் இவரது நடபடிகளைச் சொல்வதானால் நாள் அதிகமாய் நீண்டு நீட்டாய்விடும். ஆயினும் அவைகளில் சில § துண்டு துணிக்கை களை இனி நடத்தும் கேஸ் விசாரணையில் தெரியலாம். இந்த நடவடிக்கைகளை நமது கெனம் விகட ஞானக் கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கும் பொருட்டுத்தான் நான் நீட்டி நீட்டிக் குள்ளமாக்கி இது வரையில் சொன்னேன். இனி இந்தச் சிவத்தின் மீது கொண்டு வந்திருக்கும் கேசைச் சொல்லுகிறேன்.

* சிவசண்முகக் கடவுள் மாங்கனிக்காக உலகத்தை வலம்புரிந்தது .

† சிவத்திற்கு ஓர் திருவிளையாடல் நிமித்தம் ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளியது.

‡ விநாயகக் கடவுள் திருநாமங்களில் 'விகடாய நம:' என்பதொன்றென்க. கைம்மாற்றித் தலையிற் குட்டிக்கொள்வது.

§ சிற்சில விஷயம்.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னே கோபமானது மூக்கு முனையிலே சொள்சொள் வென்று ஒழுகிக் கொண்டேயிருக்கிற தூருவாசரைப் போன்ற *விருபாக்கரென்கிற ஒரு †பிஷப்பு மதுரை சித்திரை வீதியிலேயிருந்தார். அவருக்கு கௌரி என்கிற ஒரு பெண் குழந்தையிருந்தது. அந்தக் குழந்தையின் மனம் சைவத்திலே அதிக ஆழமாக வேரூன்றி பக்திபழுத்து அடியார் அன்பு என்னுந் தேன் கசிந்து கொண்டே யிருந்தது. அவ்வித அரிய பெரிய மகத்துவமுள்ள மங்கை மணிக்கு அந்தணர் ‡ஆக்கின்படி வயது 9-ஆகியும் யாரும் §ஜதை கிடைக்காதிருந்ததால் விருபாக்கன் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் பிச்சைக்கு 111- நெ. (நாமம்) பையன் ஒருவன் வந்தான். ஐயர் தனக்குள்ளிருந்த வருத்தத்தையும், அவன் ஊழ்வினைப் பொருத்தத்தையும், பையன் முகத்தின் திருத்தத்தையும் பார்த்து அந்தப் பிள்காயாண்டானுக்கே குழந்தையை †பிரசண்டு பண்ணிவிட்டார். பையன் திருவன்ன பொற்பாவையை அழத்துக்கொண்டு போய் பக்கத்தூரிலுள்ள தங்கள் வீட்டில் காலத்தை மெள்ளமாய் தள்ளாடிக் கொண்டிரு தான். அத்தருணம் அடுத்தவூரில் பந்துவகையில் நடந்த ஒரு கலியாணத்திற்குப் பெண்ணின் மாமியும், மாமனாரும், மாப்பிள்ளையும் விலாவிங்கத் தின்ன நடந்து விட்டார்கள்.

* இச்சரிதம் திருவிளையாடலில் 'விருத்தகுமார பாலரானபடல'த்துட் காண்க.

† குரு.

‡ பிராமணருள் பெண் குழந்தைகளை 10- வயதிற்குள் விவாகஞ் செய்துவிடல் என்னும் ஸ்மிருதி ஏற்பாடு.

§ நாயகன் அல்லது விவாகம். (வி - துணை ; ஆகம் - தேகம்) துணைத்தேகம்.

¶ கன்னிகாதானம்.

பெண் யாருமில்லாமல் தனியாய் வீட்டி லிருந்தாள். அப்போது இந்தச் சிவம் தனியாய் ஆதரவற்ற பெண்ணிருப்பதைக் கண்டு ஒரு கிழப் பண்டாரத்தைப்போல் வேடம் போட்டுக் கொண்டு கபிலென்று உள்ளே பாய்ந்து தையலைத் தட்டிக் கொடுத்து வீட்டின் பூட்டை உடைத்து, சோறும் பருப்பும், சாறும் மோரும், நீருமாகத் துறுத்துக் கொண்டு, பின்பு ஒரு ஷோக்கான பிள்ளையாண்டானைப்போல்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஐங்கணைக் காளையானார். கௌரி திகிலடைந்தாள். இச் சமயத்தில் அவள் மாமியார் முதலானவர்கள் வந்து விட்டார்கள். இதற்குள் சிவம் ஓ ஓ! பதம் . இனி குத்தும் கும்மாவும் கிடைக்குமென்று உஷாராய் தேவதத்தன் குழந்தையைப் போல் உருவெடுத்தார். அந்தக் குழந்தையை அவள் மாமியார் பார்த்து ஏதடி குழந்தை யென்று கொஞ்சம் திமிர்தண்ட நாடகம் செய்ய ஏற்பட்டாள். ஆனாலும் ஆம்புளையான் வருகையை எதிர் நோக்கிக் கொஞ்சம் அப்படியும் இப்படியுமாக அசந்திருந்தாள். இதெல்லாம் கண்ணுற்ற சிவம் நல்ல சமயம் வாய்த்ததென்று கௌரியை அப்பிக்கொண்டு பக்கியாய்விட்டார். இப்படி யிருக்கிறபோது ஐயங்கார் வந்தார். எங்கேடி குழந்தை கௌரி யென்று கேட்டார். நடந்த சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாய்ப் படித்தாள். ஆத்தேரி லவுண்டி நீதான் எங்கேயோ துரத்தி விட்டாய் என்று ஒரு பெரிய தடியைக் கிளப்பிக் கொண்டுபோய் அவள்மேற் சாத்து முறை பூஜை நடத்தினார். அம்மாள் பூஜை தாளமாட்டாது ஒப்பாரி பாட ஆரம்பித்தாள். ஒப்பாரியைக் கேட்ட ரெவ ரெண்டு பரஞ்சோதி அவர்கள் குடுகுடுவென்று ஓடி வந்து அம்மாளுடைய பாட்டையும் ஐயருடைய பதப்பையும் மிதப்படுத்திவிட்டு நடந்ததைக் கேட்டு நமது கவர்ன்மெண்டுக்கு (திருவிளையாடல்) பிடிஷன் அனுப்பி னார். அதன்மேல் போலீசாரைக் கொண்டு இந்தச் சிவத்தை எங்கணுந் தேடியும் அப்படாதிருந்தார். கடைசியாய் *மானசப்பட்டி †யோகநாதம்பிள்ளையால் அரஸ்டு செய்யப்பட்டுக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார். கர்மதுரைகள் இந்தக் கேசைசரிவர விசாரித்து இந்தச் சிவத்துக்கு பலமான சென்டென்சு கொடுக்கும்படி, கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது" என்று ஸ்ரீ. நாரதர் அவர்கள் கேசின் சாரத்தை சளை சுளையாக எடுத்து மஸ்டர் ஜட்றி கர்ரர் அவர்கள் காதிலே சுரசுர் என்று சொருவினார்.

* மனமாகிய இடம்.

† திருவிகற்பசமாதியால் கட்டப்படல்.

இதோடு இடைவேளை கோர்ட்டு கலைந்தது. மஸ்டர் கிர்ரர் அவர்கள் ஒரு மணங்கு ரொட்டியும், இரண்டு ஆட்டுக் கறித்துண்டும். ஒரு கப்மதுரைவீரன் காபியும் நவுத்திவிட்டு ஒரு கட்டு சிகரட்டை வாயில் மாட்டிக்கொண்டு தனது சிங்காசனத்தில் வந்து உட்கார்ந்து மீசையைத் தடவிக்கொண்டிருந்தார். கோர்ட்டார் தரப்பில் பாரிஸ்டர் மஸ்டர் -பராசரும் சிவத்துக்காக பாரிஸ்டர் மஸ்டர் மனுவும் ஆஜானார்கள்.

கோர்ட்டு விசாரணை

இன்டிராபட்டர்: - சேவகா! யோகநாதம் பிள்ளையைக் கூப்பிடு.

சேவகன்:- யோயாகநாதம் பிள்ளை! ஆஜர்.

இன்டிராபட்டர்: - யோகநாதம் பிள்ளை உன் நெம்பர் என்ன?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

யோகநாதம்: - சைபர்.

இன்டிராபட்டர்: - நீ எங்கே யிருப்பது?

யோகநாதம்: - மாயைக் கோட்டை ஜில்லா, அஞ்ஞானக்கொல்லை தாலுக்கா, மும்மலக் கழனி மதுரா, காமத்தூர் கிராமம் பீடி-டிவிஷன் திக்கற்ற போலீஸ் ஸ்டேஷன்.

இன்டிராபட்டர்: - நீர்தானா இந்தச் சிவத்தை (அரஸ்டு) சமாதி பண்ணியது?

யோகநாதம்: - ஆமாங்கோ,

இன்டிராபட்டர்: - என்னாவே தப்பு தண்டாவிலே மாட்டிக் கொண்டே.

யோகநாதம்: - தாங்கள் தான் துணை செய்யவேண்டும். நமது வீட்டுக்கு ஒரு வண்டி அனுப்பி யிருக்கிறேன். மற்றது நாளைக்குச் சரிப்படுத்துகிறேன்.

இன்டிராபட்டர்: - அது கிடக்கட்டும்வே: கோர்ட்டு ரூல் உமக்குத் தெரியுமல்லவா அதுபோல் அதோ அச்சிட்டுக்கிடக்கிற காகிதக் கத்தையை எடுத்துக்கொண்டு பிரமாணிக்கம் பண்ணு.

யோகநாதம்: - பூமியைப் படைத்த முழுப்பிரட்டு சாமி சாக்ஷியாக நான் சொல்வதெல்லாம் நிஜம் தவிற வேறே ஒன்றுமில்லை.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீர்ரர்:- யோகநாதம் பிள்ளே! உமது இன்பர்மேஷ் என்ன?

யோகநாதம்: - சார்! நான் இந்த உத்தியோகத்தி லமர்ந்து சுமார் நாலு யுகமாகிற துங்கோ. இந்தக் காலத்துள் பொய், புரட்டு, தூது, வாது, திண்டு, திமாக்குகளை யெல்லாம் செய்திருந்த *மாயாநந்தன், †இந்திரிய விகாரன், ‡உலகவிசத்திரன் முதலிய அளவற்ற வஸ்தாதுகள் களிப்பாக்களை யெல்லாம் அடக்கி ஒடுக்கி சவாஷ் பட்டமே யடைந்தேன். அதனாலேயே எனக்கு இந்த முதல்தர இனிஸ்பெக்டர் உத்தி யோகம் கிடைத்தது. கடைசியாக இந்தச் சிவத்தை நான் பிடிப்பதற்கு கங்கணங் காலில் கட்டிக்கொண்ட போது அட்டட்டட்டட்டடாஆ நான் பட்டபாடும், கஷ்டங்க ளும் ஆஆஆ கொஞ்ச நஞ்சு மல்ல சார்; அந்த அருமை இந்த சிவத்திற்குத் தான் தெரியும். நானும் சிவத்தைப் பிடிக்காமல் நான்கு வேளை சாப்பிடுகிறதில்லை யென்று வைராக்கியம் பண்ணிக் கொண்டு விடாகண்டனா யிருந்து டுபிள்ளை குட்டிகளை வீட்டிலேயே விட்டேன், பால் பழங்களைத் தின்றேன், ஈயாரிடமும் பேசுகிறதில்லை, கூடிவரமும் பண்ணிக் கொள்ளுகிறதில்லை, அதனா லேயே மயிர் தலையில் சடை சடையாய் வளர்ந்துவிட்டது. இதுபோல அளவற்ற விரதமும் வைராக்கியமுமாக யிருந்து கடைசியாக ஒருவனாகத்தானிருந்தே கண்டேன் சார்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

- * மாயையின் காரியப்பாடு,
- † பஞ்சேந்திரிய சேஷ்டைகள்.
- ‡ பிரபஞ்ச விசித்திரம்.
- § துறவியானமை.
- ¶ மௌனம் பூண்டிருந்தது

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரர்ரர்:- அப்படிப்பட்ட பக்காப் பேர் வழியை எப்படிப் பிடித்து வந்தாய்? ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லும்?

யோகநாதம்: - ஐயா! நமது கவர்ன்மெண்டில் போலீஸ் கமீஷனராக இருப்பவரும், நமது ராஜாங்கத்தில் மகாபிரசித்தி பெற்றவரும், தமிழ் வித்தியாபீடமா கவுள்ளவரும், அனேக சொஸைட்டிகளில் தலைமையாக விருப்பவரும், சங்கீதப் பிரியரும், சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான், *சரஹணபவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பெருங் கருணைவைத்து மானசப் பட்டியிலுள்ள எனக்கு,

* உபாசனையா லானந்தித்திருக்கும் சடாசூர சொருபராகிய எமது தயாவிபவ சாசூதாத் சிவசண்முகக்கடவுள்.

1. விழி ¹வெட்டிபுரம் கண்ணப்பஞ்சேர்வை
2. திருவாய்மூர் ²பஞ்சாக்கரபண்டாரம்
3. செவியானந்தல் ³வேதநாயகம் பிள்ளை
4. கந்தப்பிள்ளைச்சாவடி ⁴மூக்காமுதலி
5. பரிசங்கொல்லி ⁵பாவாடைராயர்
6. பூரகப்பட்டி ⁶வாசியாம்பலம்

¹ வெட்டி - விழி, விழிவெட்டி- நிஷ்டையின் கண் குறிப்பளவாக மனவிழியினாலுணர்த்தல்.

² பஞ்சாக்காத்துள் குறித்தவற்றைக் கூறாது குறிக்கும் வாய். அதாவது அஜபாமந்திரம்.

³ வேதாதி குருநெறியைச் சிரவணஞ் செய்தல்.

⁴ வாசனாதிகளை அறியாத நாசி.

⁵ தேக உணர்வை ஒழித்தல்.

⁶ வாசி (சுவாசம்)

ஆக 6 பேரையும் துணையாக அனுப்பி சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவரும், நமது ராஜாங்கத்தில் மகாபிரசித்தி பெற்றவரும், தமிழ் வித்தியாபீடமா கவுள்ளவரும், அனேக சொஸைட்டிகளில் தலைமையாக விருப்பவரும், சங்கீதப் பிரியரும், சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான், *சரஹணபவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பெருங் கருணைவைத்து மானசப் பட்டியிலுள்ள எனக்கு, ஆக 6 பேரையும் துணையாக அனுப்பி சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவரும், நமது ராஜாங்கத்தில் மகாபிரசித்தி பெற்றவரும், தமிழ் வித்தியாபீடமா கவுள்ளவரும், அனேக சொஸைட்டிகளில் தலைமையாக விருப்பவரும், சங்கீதப் பிரியரும், சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான், *சரஹணபவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பெருங் கருணைவைத்து மானசப் பட்டியிலுள்ள எனக்கு, ஆக 6 பேரையும் துணையாக அனுப்பி சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவரும், நமது ராஜாங்கத்தில் மகாபிரசித்தி பெற்றவரும், தமிழ் வித்தியாபீடமா கவுள்ளவரும், அனேக சொஸைட்டிகளில் தலைமையாக விருப்பவரும், சங்கீதப் பிரியரும், சிவத்தை எப்படிக் கவனிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமான், *சரஹணபவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பெருங் கருணைவைத்து மானசப் பட்டியிலுள்ள எனக்கு,

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

கைகூடுமென்று சொன்னார். அப்படி அவர் சொல்லியதுபோல் மட மட வென்று நடந்தோம்.

† 96-தத்துவங்கள்.

‡ ஷட்பாவதேகம்.

§ ஞானாசாரியர்.

¶ கரணேந்திரிய விவகாரங்களை யெல்லாம் உபதேசத்தாலும், அருணோக்காலும் சுட்டற ஒழித்து.

\$ சோபானக்கிரமமாக அனுஷ்டிக்கும் யோக நிலையைக் காட்டி.

€ உபதேசித்ததை சீடனைவிட்டு குளப்பாச்சையைப் போல் நீக்கமும், லயமுமாகாது என்றும் ஒருபடித்தா யிருக்கும்பொருட்டு ஆசாரியர் மீன், ஆமை இவைகளின் பார்வையால் கருவுயிர்க்கும் தன்மைபோல் தம் நோக்கால் முற்றுவித்தல்.

முதலில் வேதாரண்யம் சென்றோம். அங்கே பட்டணத்தார் என்கிற ஒரு *சைபர் பேர் வழியைக் கண்டோம். அவர் சிவம் ஒரு கிழ எருதின்மேல் ஒரு அம்மானைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு திரிந்துகொண்டிருந்தார் இப்போது காணோம். ஆனாலும் எப்படியும் சிவம் இந்த வழியாகத்தான் வருவார் வந்தாலும் இங்கே நீங்கள் காணமாட்டீர்கள் என்று சொன்னார். பிறகு †சராசரப்பட்டியில் ‡பல சமயநாடகம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் அங்கே போங்களென்று §சாஸ்திரமூர்த்தி தம்பிரான் தெரிவித்தார். அதை விட்டு,

* ஒன்றுமில்லாதவர்.

† சரம் அசரம் - அசைவும் அசைவற்றதுமா யிருக்கும் பிரபஞ்சம்.

‡ பலமதங்கள் - சைவம், வைணவம், சாக்தேயம் முதலியன.

§ சாஸ்திரம்-பற்பலவாயுள்ள எல்லாக் கலைகளும்.

2. சராசரப்பூண்டியிற் சென்றோம். அங்கே நாடகம் மாத்திரம் நடந்து கொண்டிருந்தது. சிவம் எங்களைப் பார்த்துவிட்டு எங்கேயோ டுமாய்ந்து விட்டார். அங்கே *ஞானத்தார் †விகற்பநாதம் பிள்ளை யென்பவர் எங்களைப் பார்த்து ஐயோ பாவம் நீங்கள் ஏன் இங்கே அலைகிறீர்கள்? இப்படித்தான் ‡சனகாதிகளென்கிற நாலு பிள்ளையாண்டான்கள் வந்து ஆளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போய்விட்டார்கள். பின்பு தாயுமானவரென்கிற ஒரு பண்டாரம்வந்து அலைந்து தேடிவிட்டு §நாசிமேடு ¶சிங்குவங்கையர் வீட்டில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டப் போயிருக்கிறார். நீங்களும் அங்கே போய்ப் பாருங்கள் என்று வேண்டியபடி உபசரித்து நடந்து காட்டச் சொன்னார். அதன் பின்,

* உணர்வு.

† பரிபக்குவ மெய்தி வரும் மனதின் = தேகம்.

‡ "நான்மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வி வல்லார்கணால்வர்" சனகர், சனற்குமாரர், சனந்தனர், சனாதரர் நால்வரும் முத்தி நிலை யறியாது. பல சமயங்களையும்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

அனுபவிகளையும் அடைந்தும் பயன்பெறாது கயிலைக்கண் சிவமே தக்ஷணாமூர்த்த மா யருளிச் செய்யப் பெற்றார்க ளென்பது.

§ மூக்கு முனை.

¶ (இதனைச் சிவயோகநெறிக்க ணின்றாரா லறிக.)

3 நாசிமேடு* நட்டுவ சிங்குவங்கையர் வீட்டுக்குப் போய்ப் பார்த்தோம். அந்தக்கூத்தாடி †விண்ணகரத்தைச் சார்ந்த ‡மோனத்தூர் §அண்ணாவையர் வீட்டி லிருப்பதாகச் சொன்னார். அதன்மேல்,

4 அண்ணாவையர் வீட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். அவர் திருப் ஈபாலவனம் §முச்சந்தி வீதி €ஜோதியையர் வீட்டி லிருப்பதாகச் சொன்னார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு,

5 ஜோதி யையரைப் போய்க்கண்டோம் அவர் ஈநிருவிகற்பத்துறை நித்யகல்யாணி பண்டாரம் குன்றாவொளிக் கோட்டையிலிருப்பதாகக் கூறினார். இதற்குள் என்னோடு வந்தவர்களில்,

திருவாய்மூர் பஞ்சாக்கரபண்டாரம்
செவியானந்தல் வேதநாயகம்பிள்ளை
கந்தப்பிள்ளைச்சாவடி. மூக்காமுதலி
பரிசங்கொல்லி பாவாடைராயர்

* ரேசக, பூரக, கும்பகமாக, இடைகலை பிங்கலையாக்கும் வாசி,

† சிதாகாயம்.

‡ பஞ்சேந்திரியங்களும் சேட்டையற்று அயலறியா நின்றற் கேதுவாக நிறுத்தும் மௌனம்.

§ அண்-நா-மேல் நாக்கு.

¶ பாலம்-நெற்றி.

§ முச்சந்தி - புருவமையம்.

€ 0. பரிபூர்ணம்

ஈ நீடித்த காலம் ஒரே நெறியாக யோக நிட்டையிலிருத்தல்.

ஆக 4-பேர் வழிகளும் நாங்கள் வரும் வழியில் *கல்லும் முள்ளும் காடும் மேடும் அலைந்து கெட்டு, தண்ணீர் தளப்பில்லாமல் சேர்ந்து படுகிற கஷ்டத்தைத் தாளமாட்டாமல் ஒவ்வொருவராக சொல்லாமலே நடக்கத் தெடங்கிவிட்டார்கள்.

* கல், முள் : காடு, மேடு என்பவைகள்: - சந்தேகம், கழிமாறல், மூட மெய்தல், பின்ன மெய்தல், ஸ்தம்பித்தல் அன்றி ஆகாமிய சஞ்சித பிராரத்வங்கள் முதலியன.

6 பிறகு நானும், கண்ணப்பஞ் சேர்வையும், வாசியாம் பலமும் ஜோதியையர் சொன்னபடி குன்றாவொளிக் கோட்டைக்குப் போனோம். அங்கே சிவத்தைக் கண்டும்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஆள் அடையாளம் தெரியாமையால் சந்தேகித்து விட்டு விட்டோம். இதற்குள் எங்களைப் பார்த்து சிவம் பக்கியாய் விட்டார். அப்போது அங்கே யிருந்த நித்திய கல்யாணி பண்டாரத்தைக் கேட்டோம், அவர் அட்டா! இப்போது என்னோடு பேசிக் கொண்டிருந்தாரே அந்தப் பேர்வழிதான் சிவம். விட்டு விட்டீர்களே ஆனாலும் குற்றமில்லை. நடநடவென்று +மேலூர் பேரம்பலப் பட்டிக்குப் போங்கள் பிடிக்கலா மென்று உளவு சொன்னார். அப்படியே புறப்படுகிறபோது கண்ணப்பஞ் சேர்வை கக்கிக் கொண்டார். அதன் பின் கூடியமட்டும் நானும் வாசியாம்பலமும் நெக்கி யெக்கி, [† துரியாதீதம்.]

7 மேலூர் பேரம்பலப்பட்டியைப் போய்ப் பிடித்தோம். அங்கும் சிவம் எகிரி விட்டார். அங்கே நாங்கள் வருத்தப்படுவதைக் கண்ட சுகானந்த முத்தர் எங்களை தைரியப்படுத்தி சிவம் ‡பாமூர் முத்தி மண்டபத்தில் கும்பகர்ணன் உத்தியோகத்திலி ருக்கிறார் மடமடவென்று போய் மாட்டிக்கொள்ளுங்க ளென்று சொன்னார். இதற்குள் பூரகப்பட்டி வாசியாம்பலம் என்னிடம் கொஞ்சம் கெட்டி முட்டி ஒட்டாரம் பண்ணினான். அதன்மேல் டு டு இவனிருந்தால் எப்படியும் தீங்கு வருமென்று நினைத்து அவனை டிஸ்மிஸ் செய்து அனுப்பிவிட்டேன். அதன்பின்,

8 பாமூர் முத்திமடத்திற்கு நான் ஒண்டியாகவே சென்றேன். அங்கே ஐயா மூக்காலே ங்ர்ர், ங்ர்ர் என்று வாத்தியம் பண்ணிக்கொண்டு தூக்கத்திலே சொக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவரிடத்தில் நான் மெள்ளமாகக் கலந்து கொண்டு ஜோதிபுரம் குருநாதம் பிள்ளை சொன்னபடி என் காரியத்தை ஜயஞ் செய்து கொண்டேன்.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிர்ர்ர்:- நீ சிவத்தைக் கண்டபோது சிவம் தன்னிடத்தில் என்ன வைத்திருந்தார்.

யோகநாதம்: - ஒன்றுமில்லை சம்மா \$துனியமாகத்தானிருந்தார். வீடு நாடு ஒன்றுங் கூடயில்லை. கட்டக் கந்தையும், குடிக்க மொந்தையும், எடுக்கத் தந்தையும் கூடக்காணோம். முழு பாடர் சார்! இதோடு இவர் இருப்பது ஒரு மூலக்காடு.

† கேவலாவத்தை

§ நாமரூபாதிக ளியாவுமற்றிருப்பது.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிர்ர்ர்:- யோகநாதம்! நீர் வெகுகஷ்டப்பட்டீர் நமது கவர்ன்மெண்டுக்கு நன்றாய் உழைத்தீர். ஆகையால் உமக்குப் பென்ஷனும், ழஞானானந்தபுரம் \$ஜாகீரும் கொடுக்கும்படி உத்தரவு செய்திருக்கிறேன். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு சுகமாய் வாழக்கடவை.

¶ ஞானானந்தம்-சாக்ஷாத்காரம்.

\$ வரி இறை யாவுமின்றி இனாமாகக் கொடுத்தல்,

யோகநாதம்: - சார்! ஒரு மனுவு சிவத்தின்மேல் இப்போது கொண்டிருக்கும் கேஸ் செடப் செய்ததாக நினைக்கிறேன். இவரைப் பற்றி பல விடங்களில் என்கொ

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

யர் (விசாரணை) செய்ததாலும் அவரோடு நான் கலந்து பார்த்ததாலும் இவரைப் பார்க்கிலும் நல்லவர் வேறே யாருமில்லையென்பது சத்தியம். ஆகையால் கேசைக் கவனித்து நடத்த வேணுங்கோ.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீர்ரர்:- ஆகட்டும் பார்ப்போம்.

(இதோடு கோர்ட்டு குலைந்தது.)

இரண்டாவது நாள் விசாரணை

(ஞாயிறு கடற்கண்ட வேளைக்கு ஞாயசபை கூடியது.)

பாரிஸ்டர் மஸ்டர் மனு:- (ஜட்ஜி யவர்களைப் பார்த்து) சார்! வேதாரண்யத்தில் பட்டணத்தார் சிவத்தைக் கண்டதாகவும், அவர் ஆள் அடையாளத் தை விண்டதாகவும், அதன்மேல் தாம் வழிகொண்டதாகவும் யோகநாதம்பிள்ளை தமது சாசூதியத்தில் கூறியிருக்கிறார். அது அவ்வளவும் வெறும் மூட்டை என்று நினைக்கிறேன். ஆனதால் அந்த விஷயமாய் பட்டணத்தாரை சில கேள்விகள் நான் கேட்கவேண்டியிருப்பதால் உத்தர விடவேண்டுமாய் தங்களுடைய கௌரவ சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ்சுகுகிறேன்.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீர்ரர்:- மஸ்டர் பராசரே! பாரிஸ்டர் மனு அவர்கள் பட்டணத் தாரை சாசூதி கோருவதில் தங்களுக்கு யாதொரு ஆசேபனையும் இல்லையே?

பராசர்:- மனு அவர்கள் மாகாராஜனாய் விசாரித்துக்கொள்ளலாம் வேண்டுமா னால் என்னையும் கூட விசாரிக்கட்டுமே.

சாசூதி பட்டணத்தார்.

பாரிஸ்டர் மஸ்டர் மனு:- பட்டணத்தாரே! நீர் வேதாரண்யத்தில் சிவத்தைக் கண்டீரா ?

பட்டணத்தார்:- அதென்ன சார்! அவ்வளவு லேசா! "அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை நித்தனையம்மை சிவகாம சவுந் தரிநேசனை யெங்கத்தனைப் பொன்னம்பலத் தாடுமையனை காணக்கண்களெத்த னை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கணுமே"

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீர்ரர்:- ஓய்! உமதுபாட்டை இப்போது நமது முனிசிபாலெ ட்டியார் போடும் பாட்டையிற் கொண்டு போய் போடுவே!" சிவத்தைக் கண்டீரா

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

என்று அவர் கேட்டால் நீர் “அத்தனை நித்தனை, எத்தனை, கத்தனை” என்று வளவளவெனக் கத்துகிறீர். நீரே கேள்வி கேட்க ஆரம்பிப்பீர் போலும். நியாய சபையில் கேட்ட கேள்விக்கே பதில் சொல்வதுதான் ஒரு சாட்சியின் கடமை யென்பதைக் கவனியும்.

பட்டணத்தார்: - கேட்டகேள்விக்கே பதில் சொன்னேன் என்பது தங்களுக்கு விளங்காமல் போனால் அதற்கு நான் என்ன செய்யட்டும்.

பராசர்:- சிவத்தை வேதாரண்யத்தில் பார்த்தீரா இல்லையா என்று இப்போதா வது விளங்கும்படிச் சொல்லும்?

பட்டணத்தார்: - இல்லை.

மனு: - வேதாரண்யத்தில் யோகநாதம் பிள்ளை உம்மைக் கண்டாரா?

பட்டணத்தார்: - ஆம்.

மனு: - அவரிடம் நீர் சிவத்தைக் கண்டதாக விண்ணீரா?

பட்டணத்தார்: - இல்லை.

மனு: - யோகநாதம்பிள்ளையிடம் நீர் சொன்னது தான் என்ன?

பட்டணத்தார்: - இந்த வேதாரண்யத்தில் நூதனமாக ஏதாவது ஜதை வந்திருக்கிறதா? என்று கேட்டார். அதைச் சொல்லாதீர் உதை வரும்! ஆனால் இவ்வூரில் நூதனமாக நாம் கண்டது கேளுமென்று,

பண்காணுந் தமிழுணர்ந்தீ ரினத்தோடே
யினஞ்சேரும் பரிசேபோல்
தண்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரிநாட்
டொருபுதுமை சாற்றக்கேளீர்
கண்காண *நரையான்மேல் †வெண்காடை
வீற்றிருக்கக் கண்டோமந்த
வெண்காடை யிடப்புறத்தே ‡பச்சையன்னங்
கலந்திருக்கும் விதங்கண்டோமே.

என்ற இந்தப் பாட்டை மெள்ள நீட்டினேன். இதன்றி, வேறே எதையும் நான் அவரிடம் பாடவுமில்லை, நாடவு மில்லைங்கோ.

* நரை-வெள்ளை, ஆன்-ரிஷபம்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

† வெண்காடு ஐ- திருவெண்காடு என்னும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்.

‡ மயிற்போன்ற சாயலை யுடையவராகிய பச்சைநிறம் வாய்ந்த அன்னமாகிய உமாபிராட்டியார்.

மனு:- நீர் முன்னேபின்னே மத்தியலே வேறே எப்போதாவது சிவத்தைக் கண்டாவது, அவரிடம் ஏதாவது விண்டாவது, அவர் அருளைக் கொண்டாவது, அவரோடு உண்டாவது இருக்கிறீரா?

பட்டணத்தார்: - அட்டடா! அவ்வளவு சுலபத்திலிருக்கிறதா சார்! *அக்கினியை சாமான்யமானவர் கோரலாமா? அதனிடம் சாரலாமா? அதனோடு சேரலாமா? அல்லது மோரலாமா? ஏறலாமா? அல்லது அதை வாரலாமா? அதிலிருந்து மறுபடியும் போலாமா? பேர்ந்தாலும் தேரலாமா? வேறே விதமாகவாவது மாறலாமா? அது இன்னவிதமாக இருக்கிற தென்றாவது கூறலாமா? முன்னே பிரம்மா, விஷ்ணு என்கிற இரண்டு பட்டேமியான்களுக்கு †டபீனுண்டாய் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து சிவமாகிய அக்கினியை யார் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் பெரியவர்கள் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு அந்த மலையை அவர்கள் சுய ரூபத்தோடு காணமுடியால் ‡பசுதியாகவும், §மிருகமாகவும் உருவமெடுத்து பரமாகாயம், பாதாளம் வரையில் கீழுமேலும், பக்கத்திலும் அண்டையிலும் நடுவிலும் சுற்றிச் சுற்றி அலைந்து நலைந்து புத்தி கலைந்து நிலை கலைந்தநொன்றும் பப்பு வேகாமல் ஐக்கி ஜகாவாங்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் யார் தெரியுமா? சிவத்துக்கு ரொம்ப தோஸ்தியானவர்கள். அப்பேரப்பட்டவர்களே ஆ! அப்படியா சிவத்தின் சேதி என்று பெருமூச்சுவிட்டு பெப்பரே கொட்டிப் போய் விட்டார்களே! நீர் என்ன சார்! சும்மா என்னமோ லேசாகப் பேசுகிறீர்கள்?

* "எரியலா லுருவமில்லை யேறலா லேறலில்லைக்
கரியலாற் போற்றவையில்லை காண்டகு சோதியாற்குப்
பிரிவிலாவமரர்கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற் றேவியில்லை யையனை யாறனாற்கே"

† சண்டை, ‡ அன்னம், § பன்றி.

மனு:- சிவத்தைப் பார்ப்பதற்காவது நீர் பிரயத்தினப்பட்டதுண்டா?

பட்டணத்தார்: - ஐயா! பித்தமா!

"அரிதேர்ந்துணராப் பெரியோன்"

என்று உமாபதி சிவாச்சாரியாரும்,

"தன்னிற் பிரிதுருவ மேனார்க்குங் காண்பரிய வெம்பெருமாள்" என்று சேரமான் முதலாயினாரும் கதறி யிருக்கின்றார்கள். தவிர,

"ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றால்
பாயுமிடபம், கடிக்கும்அரவம், பின்பற்றிச் சென்றால்"

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பேயும்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடரும்
போயென்செய் வாய்மனமே பிணக் காடவர்போமிடமே."
என்று எனது மனோஜட்ஜ்மெண்டும் இருக்கிறது சார்!

மனு:- சிவம் இன்ன இடத்தில் இருக்குமென்றாகிலும் உமது நாட்டாள்களா
வது, *கூட்டாள்களாவது, வேறே எந்த †ஏட்டாள்களாவது, நம்மூர் பாட்டாள்களாவது‡,
அந்த §வீட்டாள்களாவது சொல்லிக் கொண்டதுண்டா? அதையாவது நீர் யோகநாதம்
பிள்ளைக்குச் சொல்லியதுண்டா?

* நேசர்கள் (ஞானிகள்)

† தன்னிலக்கணங் கல்லாது ஏட்டைப்படித்தவர்கள்.

‡ கவிபாடும் புலவர்கள்.

§ பதமுத்தி பரமுத்திகளை அடைந்த பெரியோர்கள்.

பட்டணத்தார்: - என்னாங்கோ போங்கோ!

"சொல்லினும் சொல்லின் முடிவினும் வேதக்கருதியிலும்
அல்லிலுமாசற்றவாகாசந்தன்னிலுமாய்ந்துவிட்டோர்
இல்லினுமன்ப ரிடத்தினு மீச னிருக்குமிடம்
கல்லினுஞ் சேம்பினுமோ விரும்பானெங்கள் கண்ணுதலே"

என்று நான் சொல்வது மாத்திரமல்ல,

"வாக்காய் மனதாய் மனவாக் கிறந்தவர்பாற்
றாக்காதே தாக்குந் தனியே பராபரமே" --தாயுமானவர்.

"மறையினா லயனால மாலால்
மனத்தினால் வாக்கால் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலுங்
கூறொணாவாகி நின்ற விறைவனார்" - சித்தியார்.

என்று நமது சிறந்த ஜட்ஜி தாயுமானவர் முதலிய ஈரெவரெண்டுகள் பல
நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தி செய்த ஸ்டாண்டிங் \$ஆக்குகளே போதுமான சாக்கியம்
பகரும். [ஈ ஞானாசாரியர்கள், \$ ஞான நூற்கள்.]

பராசர்: - சார்! இவர் நாட்டா எல்ல, பட்டணத்தார். ரொம்பப் பேசுவார்.
அதோடு இவர் €பாலரோ டுன்மத்தர் பசாசர் குணம்" முடையவர். தவிர, இவர்
இப்போது சொல்லியது முழுப் பொய் ஆகையால் இருவருக்கு பலமான தண்டனை
கொடுக்க வேண்டும் கவனியுங்கள் சார்!

€ பாலரோடுன்மத்தர் பசாசர் குணம் - ஞானிகளுக்குள்ளது.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரர்ரர்:- ஓய்! நீ யோகானந்தம் பிள்ளையிடம் சிவத்தைக் கண்டதாகச் சொல்லிவிட்டு இப்போது தபாய்க்கிறாய். போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒருக்காலும் பொய்யே சொல்ல மாட்டார்கள், நீ இப்போது சொல்வது சத்தப் பொய். அதற்காக *விகட ஆக்ஷிப்படி உமக்கு †தூக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டியது. ஆனாலும் இந்தமுறை உமது குற்றத்தை மன்னித்து திருவொற்றியூர் கடற்கரையில் உமது ஆயுள் மட்டும் தியாகராயப் பிரபுவின் ‡வீட்டுக்குத் §தனிக்காவலாக விருக்கும்படி உத்தரவு செய்திருக்கிறேன் போங்காணும்.

* விளையாட்டு, † உயர்த்துதல், ‡ முத்தி, § ஒப்புயர்வற்ற.

பிரதிவாதி விசாரணை

இன்ஸ்பெக்டர்: - அடே, சேவகா! சிவத்தை ஆஜர்படுத்து.

சேவகன்: - எந்த சிவத்தை?

இன்ஸ்பெக்டர்: - எத்தனை சிவமடா இருக்கிறது?

சேவகன்: - என்ன சார்! துட்டு துக்காணிகளுக்கும் சிவமென்று தான் சில வியாபாரிகள் பரிபாஷையாகப் பேசுவது. இதல்லாமல் சிதம்பரத்திலேயுள்ள தில்லை மூவாயிரம் பார்ப்பாருக்கும் சிவமென்றுதான் பெயர் அதல்லாமல் சதாசிவ மென்றும், பரமசிவ மென்றும், பரசிவ மென்றும், ஆதிசிவ மென்றும், இது தவிர பணக்கார பருப்புகள் வீட்டுப் பிணங்களைப் புதைத்து விட்டு அதன்மேல் ஒரு லிங்கத்தைத் தங்கவைத்து அவைகளைச் சிவலிங்கமென்றும், இவைகளை யெல்லாம் கடந்து நடந்துள்ளது ஒரு சிவமென்றும் இவ்வாறாக சிவங்கள் குரோஸ் குரோசாக இருக்கிறதே சார்! எந்த சுவத்தைக் கொண்டு வரும்படி யழுகிறீர்.

இன்ஸ்பெக்டர்: - 00000-நேம்பர் ஜோடி கேசில் பிரதிவாதியாக வந்திருக்கும் பேர்வழிதான்.

சேவகன்: முன்னமே பன்னக்கூடாதா? கொஞ்சம் உத்தியோகம் உயர்ந்தால் கிருக்கும் உயர்ந்து விடுமோ? (என்று தனக்குள்ளேயே முணு முணுத்துக்கொண்டு, ஏ! சிவம் உம்மை இன்டராபட்டர் கூப்பிடுகிறார். உமது மேலே சரியாகத்தான் வைத் திருக்கிறார்கள் ஜாக்கிரதை!

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

இன்ஸ்பெக்டர்: - சிவம்! நீர் மண்ணையும், விண்ணையும் நண்ணப்* பண்ணவன் சாக்ஷியாக நான் சொல்வதெல்லாம் நிஜம் தவிர வேறொன்று மில்லை! என்று பிரமாணிக்கம் பண்ணும். [* பண்ணவன் கடவுள்.]

சிவம்: - பண்ணி விட்டேன்.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீரர்: - சிவம்! நீர் உமது பேரை என்ன அரைப் பேராக வைத்துக் கொண்டீர்?

சிவம்: - ஐயா! தற்காலம் ஜாதிஜமாத்தெல்லாம் தலைகீழாய்க் கரணம் போட்டுக்கொண் டிருக்கிறது. சில ஜாதிகள் முக்காரம் போட்டுக்கொண்டு முன்னேறு கிறதுங்கோ. படித்த ஜாதியும், பணக்கார ஜாதியுந் தான் பஸ்டுகிளாஸ் ஜாதி யென்று கவர்மென்டில் ரிகார்டு ஆய்விட்டதுங்கோ. அது தவிர ஒரே ஜாதிக்கு எல்லாப் பட்டப் பெயர்களு முண்டு. ஆகையால் எந்த ஜாதியை எந்த ஜாதி யென்று நம்புகிறதுங்கோ ஆனதால் தான் இந்தக் கால அனுபவத்தையும், விகட புராணத்தையுங் கொண்டு என் பெயரை மொட்டையாக வைத்துக் கொண்டேன்.

பாரிஸ்டர் பராசர்: - உம்மை ஊரார் சிவமென்று கூப்பிடுகிறதா? சிவனென்று கூப்பிடுகிறதா?

சிவம்: - எக்லாமாகவும் கூறுவார்கள்.

மஸ்டர் பாரிஸ்டர் பராசர்: - ஆனால், சிவன் என்றும் கூறுவதுண்டோ?

மஸ்டர் பாஸ்டர் மனு: - சிவன் வேறு அவன் சதாசிவன் மகன். இவர் பெயர் சிவம் என்று தான் அகிலமும்: ஆரணங்களும், ஆகமங்களும், ஆத்மாக்களும் கூறுகின்றன சார்.

ஜட்ஜி மஸ்டர் கிரீரர்: - மனு! சிவன் என்பவன் சதாசிவன் பிள்ளை என்றும் சிவம் வேறு என்றும் எப்படிச்சொல்லுகிறீர்? ரிகார்டு இருக்கிறதா?

மஸ்டர் பாஸ்டர் மனு: - ரிகார்டா கூடை கூடையாக இருக்கிறதுங்கோ.

"பரசிவம்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி

உரைமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னின்

வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்தும்

அருமைகொள்ளானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்பன்" - பிரபுலிங்கலீலை.

என்பதனால் சிவம் வேறேயிருக்கிற தென்றும், சிவன் என்பவன் ஞானசத்தி யென்கிற அம்மாளுக்கும், சதாசிவன் என்கிற ஐயாவுக்கும் பிறந்த பேர்வழி என்பதையும் கவனியுங்கள். அந்தச் சிவனுக்குள்ளது போல இந்தச் சிகுத்துக்குத் தாய் தகப்பன் முதலியன ஒன்றும் கிடையாதுங்கோ. இவைகளை,

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

“பிறவாதே தோன்றினான் காணாதே காண்பான்”

என்று சேரமான் பெருமா ணாயனாரும்,

"சாதிகுலம் பிறப்பிறப்பு பந்தமுத்தி
யருவுருவத் தன்மை நாமம்
ஏதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்
விரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யும் சோதி"

எனத்தாயுமானாரும் இன்னமும் நமது இந்துமத ரெவரெண்டுகள் அநேகரும் வெளிச்சப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஜட்ஜி: - சிவம் என்ன ஒருமாதிரியா யிருக்கிறார்?

பராசர்: - இவர் கோர்ட்டிலே என்னடா மாட்டிக் கொண்டோமே என்று துமட்டிக்காய்ப் பத்தனைப் போல் முழிக்கிறார் சார்! அதோடு கொஞ்சம் வியாதிய ஸ்தரா யிருப்பவரைப்போல் ஜூல் காட்டுகிறார். ஆளை நம்பாதீங்கோ!

ஜட்ஜி: - அப்படியானால் ஆளைப் பரீசைஷ செய்வோம், டாக்டரை வரவழையும்.

இன்ஸ்பெக்டர்: - துரையே! அகத்திக்காய் சர்ஜன் இதோ வந்து விட்டார்.

சர்ஜன் அகஸ்தியர்: - (ஜட்ஜியைப் பார்த்து) கூட்மார்னிங் சார்!

ஜட்ஜி: - அகத்தியரே! சிவத்துக்கு என்னமோ அப்படியு மிப்படியம் தப்பட்டியுமாக யிருக்கிறதாம் நன்றாய் அழுத்திப் பாரும்.

அகஸ்தியர்: - சிவத்தை ஏற இறங்கப் பார்த்து *குழாவின் ஒரு முனையை சிவத்தின் வயிற்றிலே ஒட்ட வைத்து மற்றொரு புறத்தைத் தம் காதிலே சொருகிக் கொண்டு சிவத்தின் கையைப் பிடித்து நெட்டை வாங்கி கூடஸ்தநாடியின் மேல் பெருவிரலையும், பெருவிரல் கீழ்க் கணுவின் ஒரு அங்குலத்தின் கீழ் ஆள் காட்டி விரல் முதலாகிய மூன்று விரலையும் லேசாக வைத்து முதல் ஆயுளைப் பற்றியும், விரல்களைக் கொஞ்சம் அழுத்தி தற்கால நோயைப் பற்றியும், இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தி எதிர்கால நோயையும் கவனித்து அவைகளுக்குத் தக்கபடி சரத்தை நிதானித்து, கொஞ்சம் சந்தேகம் தோன்றியதால் மானசத்தை நோக்கி அப்புறம் கிரக நிலைகளையும் கண்டு மனதில் தீர்மானித்துக்கொண்டு பிறகு ஜட்ஜைப் பார்த்து துரைகளே! சிவத்துக்குத் தலையிலே டஜல் மிருப்பதால் கப நாடியும், டிகையில் நெருப்பிருப்பதால் பித்த நாடியும், டிகண்டத்தில் விஷமிருப்பதால் வாத பூத நாடியும், இவர் ஈகெஞ்சா தம்மடிப்பதால் மனசைப்பற்றிய பித்தபூத நாடியும், இவரிடம் தெய்வீகமிருப்பதால் பெருவிரலில் 'கூடஸ்தபூத நாடியும், இவைகளை ²சமரசப்படுத்திய குரு நாடியும், இவரது வயதின் இளமைக்குத் தக்கபடி

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

³பிரதமபாதவாத நாடியும், இவரது ⁴பரமசரியத்திற்குத் தக்கபடி சுக்கில நாடியும், இவர் ⁵மனோநிலையைப் பற்றிய ஜீவகளை நாடியும், ஆகிய தசநாடிகளும், அவைகளை அதிட்டிக்கும் தசவாயுக்களும், ஜலாசயம், மலாசயம், சுக்லாசயம், இரத்தாசயம் என்ற ஆயசங்களும், ⁶கனையம், ⁷பாளிதம், ⁸பித்தம் என்ற மூன்று நீர்களும் தத்தம் நிலையில் அணுவும் அசையாமல் பலே பஸ்டுகிளாசாய் இருக்கிறதுங்கோ சிவத்துக்கு அவம் ஒன்றும் இல்லைங்கோ நவமாகவே யிருக்கிற துங்கோ!

* தெர்மாமீட்டர் நோயறியும் கருவி.

† கங்கையைத் தரித்தது (பிரிவின்றியிருத்தல்)

‡ அங்கையில் அக்கினி யேந்தல் (பித்தன்)

§ நீலகண்டன் (விஷம் கண்டமட்டில் நிறுத்தல்)

"பெருங்கட லுதவும் கருங்கடு வாங்கிக்

கந்தரத்மமர்ந்த வந்தமில் கடவுள்" - சங்கற்பநிராகரணம்

¶ கெஞ்சா தம் . மன விகார மின்மை.

¹ கூடஸ்தப்ரஹ்மம் (ஐக்கியம்)

² சமரசம் (மூலகுரு) "அகலத் தருமருளை யார்க்கும் வினை நீக்குஞ் சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்"

³ பிரதம பாதவாதம் (தாணு)

⁴ பரமசரியம் (யோகம்)

⁵ மன வமைதி (ப்ரஹ்ம தேஜஸ்)

⁶ தித்திப்பு நீர் - இது மலாசயத்துக்கும் குடலுக்கும் இடையி லுள்ளது.

⁷ புளிப்பு நீர் - இது மலாசயத்தி லிருப்பது.

⁸ கசப்பு நீர் - ஈரலி லிருப்பது.

⁹ பஞ்சபூதம் - பாஞ்சபூத பௌதிகம், பூதாபூதம்.

மனு: - சார்! சர்வநாடிகளும், சர்வ பூதங்களும் ஒர்க் செய்யக் கரண்டு கொடுப்பதற்குப் பாட்ரி இவர்தானே சார். இவரிடம் என் நாடிகள் ஜக்குகிறது!

"ஊட்டுவிப் பாணு முறங்குவிப் பாணுமிங்

கொன்றோ டொன்றை

மூட்டுவிப் பாணு முயங்குவிப் பாணு

முயன்ற வினை

காட்டுவிப் பாணு மிருவினைப் பாசக்

கயிற்றின் வழி

யாட்டுவிப் பாணு மொருவனுண் டேதில்லை

யம்ப லத்தே"

(பட்டணத்தார்)

ஜட்ஜி: - அப்படியா! சிவம் கையில் அக்கினிவைத்திருப்பதாக டாக்டர் சொன்னாரே! அப்படி ஏன் சிவம் அக்கினியைக் கையில் வைத்திருக்கிறார்?

பராசர்: - சார்! தற்காலம் நம்மூர் வாலிபப் பிள்ளை யாண்டான்கள் கஞ்சி யில்லாவிட்டாலும், கடன் பட்டாவது நாள் ஒண்ணுக்கு ஒண்ணேகாலணகாலணா

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

வுக்கு பீடியும், ஒரு தம்பிடிக்கு நெருப்புக் குச்சும் வாங்கி மடியில் வைத்திருப்பார்கள். என்ன பஞ்சமானாலும் ஒரு நெருப்புக்குச்சியையாவது காதில் சொருகிக்கொண்டும் ஒரு அரைக்கால் துண்டு கால் துண்டு அரை துண்டு பீடியையாவது ஒரு கையில் வைத்துக் கொண்டு மிருப்பார்கள். அதுபோல சிவம் பீடிபிடிப்பவராகையால் கையில் சதா நெருப்பை வைத்திருக்கிறார் சார்.

மனு: - சார்! சிவம் பீடி பிடிப்பதற்காக சதா கையில் நெருப்பை வைத்திருக்கிறா ரென்று பராசர் படித்தது தப்பு. சிவத்திற்கு பீடியாவது, கெஞ்சா வாவது, தம்மாவது கிடையாது. சில புறச்சமய நாய்கள் பொறாமையால் இரெளர வாதி நரகம் கிடைக்க வேண்டி குலைக்குமே யன்றி மறைமுனிவராதி எவ்விடத்தும் அப்பிரஸ்தாபம் கிடையாது. அந்த அக்கினி சிவத்தைக் கொல்ல தாருகா வனத்து எண்ணாயிரம் ருஷிகள் அனுப்பிய *அக்கினி அந்த யுகாந்தாக்கினியின் வன்மையை யும்: நாலிரண்டாயிரம் ருஷிகளின் தன்மையையும் அவர்களே கண்டு நாணமடை யும் பொருட்டு சிவம் தம் ஒரு கரத்தில் ஏந்தியதாகும், இதனால் சிவத்தின் மகத்துவத்தை நீரும், இந்த ஊரும், அதிலுள்ள யாரும் அதிசயிக்கத்தக்கது பாரும!

இன்ஸ்பெக்டர்: - உமக்கு வேறே பெயர்கூட இருக்கிறதா?

மனு: - இவருக்கு எந்தப் பேரும் கிடையாதுங்கோ. ஆனாலும் இவரது டபாட்டாள்களும், கூட்டாள்களும், வீட்டாள்களும் இவரது உபகாரத்தைப் புகழ்ந்து பாட கோடி கோடியாகப் பெயர்களை வைத்துப் புகழ்வதுண்டு. அதனை,

"ஒருநாமம் ஒருருவ மான் றுமிலாற் காயிரக்
திருநாமம் பாட்சார் தள்ளேணங் கொட்டாமோ"

என்றும்,

"எண்ணிற் பல்கோடி சேவடிமுடிகள்
எண்ணிற் பல்கோடி திண்டோள்கள்
எண்ணிற் பல்கோடி திருவுருநாமம்
ஏர்கொண் முக்கண் முகமியல்பும்"

என்றும் திருவாசகம், திருவிசைப்பா முதலிய வேதாந்த ஆக்டுகள் டாம் டாம் போடுகின்றன. அப்பெயர்களில் ஒன்றாகிய சிவம் என்கிற பெயரை மாத்திரம் தான் தாங்கள் வழங்குகிறீர்கள். [* மழு. † துதிநூலாளர்கள்.]

ஜட்ஜி: - சிவம் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்த மென்னவோய்!

மனு:- "சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்பாருக் கபாய மொருநாளு மில்லை" என்று முன்னே அமிழ்தத்தையே தமிழாகக்கரைத்து அதிலே வேதம், நாதம், போதம், நீதம் என்னும் *எஸென்சுகளைக் கலந்து ஆன்மாக்களின் உள்ளமாகிய அறையில் நிறைய டமறையாகக் கொடுத்த நமது தாத்தாவாகிய திருவள்ளுவருக்கு அக்காளாகிய டபாட்டி பகர்ந்திருந்தாலும்,

"அள விறந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
அக நிறைந்தது வடியிணை சிவசிவ
உள மிறந்துயி ருணர்வொடு பரமற
ஒளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ"

"மங்களகரமாய் எங்கும் நிறைந்தது" என்பது தான் அர்த்தம்.

* சத்துக்கள்.

† திருக்குறள். "தேவர் குறளும் திருநான் மறை முடிவும் மூவர் தமிழும் முனி
மொழியும்-கோவை திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகமென்றுணர்"
‡ பாட்டி-ஒளவை. .

ஜட்ஜி: - சரி சிவம் எங்கே யிருப்பது?

மனு: - (சிரிப்பு) ஆஆஆஆ!

"அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்து"

"இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி"

"சர்வபரி பூரண அகண்ட தத்துவமான"

சச்சிதானந்த சிவத்துக்கு இடம் எதை யென்று சொல்வது.

"அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரி லிறை நிற்கு நிறைந்து"

என்றார் உமாபதி சிவாச்சாரியரும்.

ஜட்ஜி: - ஒரே ஆள் எல்லாவிடத்திலும் எப்படிவேயிருப்பான்? அப்படி
யிருந்தால் ஆளை கப்பு கப்பு என்று அந்த அந்த இடங்களிலேயே அமுக்கிக்கொள்ள
லாமே. எத்தனையே டிபிஷப்புகள் ஆளைக்காணோம் ஆளைக்காணோம் என்று
வேதம் ஆகமம் என்கிற எத்தனையோ ரிப்போர்ட்டுகளை அனுப்புவானே வோய்?
தளுக்கு பன்றிரே! [§ குருமார்கள்: முனிவர் சித்தர் முதலியோர்.]

மனு: -சார்! ஒரு திருஷ்டாந்தர்.தச் சொல்லுகிறேன். சொன்னால் சில
*தத்துவார்த்திகள் திருஷ்டாந்தமா, தாஷ்டாந்தமா? என நம்மீது சொக்காயைத்
தள்ளிக்கொண்டு கொஞ்சங் கையை நீட்ட ஆரம்பிப்பார்கள், சில மதபூதங்கள் ஆளை
அப்படியே சப்பி விடுகிறேனென்று வாயை ஆ ஆ வென்று திறந்து கொண்டு

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஒருகிருக்கு வாங்க ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும். ஆனால் அந்த ஜோக்குகள் நம்மிடம் வேகாது. காரணம்: - ஏகதேசம். துரைகளே! சென்னப்பட்டணம், பம்பாய், கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் ட்ராம்வே என்று ஒருவண்டி தானே ஓடுகிறதைப் பார்த்தீர்களா அது ஓடுகிற கம்பிக்குக் கேவலம் கரண்டு கொடுக்கிற பாட்ரி எங்கெயோ ஒரு மரக்காலளவு இடத்தி லிருந்தாலும் அதிலிருந்து முளைத்த எல்லாக் கம்பிகளிலும் கரண்டு நிறைந்து எந்த இடத்தைத் தொட்டாலும் தொட்டவனை லபக்கென்று அபேஸ் பண்ணிக் கொள்ளுகிறது உமக்குத் தெரியுமல் லவா? அந்த அற்ப வஸ்துவுக்கே அந்தக்குண மிருக்கிறபோது சிவத்துக்கு எந்த மாதிரிகுண மிருக்குமென்று மனசிலே யிருக்கிற குப்பை கூளங்களை விலக்கி, புத்தியை துலக்கிப் பாருங்கோ. எலக்ட்ரிக் பாட்ரியிலிருந்து முளைத்து 8-மைல் 10-மைல் நீட்டு அடர்ந்து படர்ந்துள்ள கம்பிகளுக்கெல்லாம் அந்த பாட்ரியின் குணமே யிருக்கிறது. சிவத்திலே யிருந்து முளைத்த உலக முற்றும் சிவமயமாகவே யிருக்கி றது. ஆகையால் சிவமிருப்பது இன்ன இடமென்று சொல்லக்கூடாது.

* தத்துவார்த்திகள் - ஜக தத்துவம். ஜீவ தத்துவம், பர தத்துவம் முதலியவைகளைக் கற்றவர்கள்.

பிராசிகூடர்:- (ஜட்ஜைப்பார்த்து) - சார்! முக்யமான பாயிண்டுகளைவிட்டு வேறே என்னமோ ஜாயிண்டுகளைப் பேசிக்கொண் டிருப்பதால் பொழுது பழுதாகிறது ங்கோ.

ஜட்ஜி: - தற்காலம் சிவம் இருக்குமிடந் தான் எது ?

மனு: - (இந்தக் கேள்வியைப்பற்றப் பெருமூச்சு விட்டு, நாராயணா, கோப்பாலா நான் சொன்னா கேட்பாலா, பரகோவிந்தா, பரவமட்ட ராமா, வண்ணாரக் கந்தா என்னத்தைச் சொல்வது? இந்த கோர்ட்டுக்கு முன்னே நமது பாட்டு செல்லாதே யென்று எண்ணி கிண்ணி கடைசியாக ஓ ஓ சிவத்தின் காரியப்பாடுகளை எடுப்பதிற் காரியமில்லை ; காரியங் கடந்த கதிநிலையின் ஓரமாகவே யிருந்தால் தான் சாரமாயிருக்கும். நமது பேரமும் பலக்குமென்று) துரைகளே! சிவமிருப்பது முத்திமா நாடு.

ஜட்ஜி :- முத்திமாநாட்டில் எந்த ஜாகாவே!

மனு: - அதுவா *முத்திமா நாடு, சுயஞ்சோதி மங்கலம் ஜில்லா, ஞானானந்த புரம் தாலுக்கா, துரியக்குரிச்சி டிவிஷன், பேரம்பலப்பட்டி ஷரத்து, சூனியப்பட்டி மதுரா சார். .

ஜட்ஜி: - தெருவு, நெம்பர் ஒன்று மல்லையா?

மனு: - †அமலவீதி, ‡கேவல வீடு, §நெம்பர் சைபர்.

ஜட்ஜி: - சிவத்திற்கு என்ன உத்தியோகம்?

மனு: - ஈசச்சிதானந்தம் ஏகபோகமிராசி.

ஜட்ஜி: - வேறே உத்தியோகம் கூட உண்டோ?

மனு: - \$எண்மூர்த்தக் கழனி, நவபேதக்கொல்லை கம்பத்தமு முண்டு.

* இங்கு முத்தி, சுயஞ்சோதி, ஞானஞ்ஞந்தம், துரியம், பேரம்பலம், துனியம் எனவரும் வாக்கியங்கள் எல்லாமா யல்லவுமா யுள்ள வல்லானது ஒரே இடமென்க.

† மலரகிதமாகிய ஸ்தானம்.

‡ ஞானபூமி 7-ல் கடையாய கேவலாவத்தை.

§ சிவசமயம்.

¶ சத்து', சித்து, ஆனந்தமாய் தானாகவேயுள்ளது.

\$ பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், சதாசிவன், மகேஸ்வரன், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என 8-விதமா யிருப்பது 'எண்மூர்த்தம்'

€ மண், நீர், காற்று, அக்கினி, ஆகாயம், நாதம், விந்து, சத்தி, சிவம் ஆக 9-விதமா யிருப்பது 'நவபேதம்'.

பராசர்: - சார்! இந்த மனு இதுவரை கத்தை கத்தையாகப் படித்தாரே அவைகளில் சொத்தை ரொம்பவிருக்கிறதுங்கோ. சிவம் எத்தனையோ உத்தியோகம் பண்ணி யிருக்கிறார். என் பாழுங் கண்ணினால் நான் வெள்ளையாகவே பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் சில எடுத்து இங்கே சீரிக் கொட்டுகிறேன் பாருங்கள். இந்த சிவம் நாளது வரை ¹சிதம்பரம், ²திருவொற்றியூர், ³திருவான்மியூர், ⁴திருக்கச்சூர், ⁵திருவாலங்காடு, ⁶மதுரை முதலிய அநேக இடங்களில் ⁷ட்ராமா (கூத்து) நடத்துகிறார். முன்னே ⁸கோச்மேன் வேலை செய்தார், சில நாள் மதுரையில் பண்டிதர்களுக் கெல்லாம் ⁹எட்மாஸ்டராக விருந்தார், ¹⁰விறகுக்கட்டு வியாபாரம் செய்தார், ¹¹ஒட்டர் வேலை செய்தார், ¹²பிஷப்பாகவிருந்தார், ¹³டிர், (மத்தளம்) அடிக்கிற வேலையிலிருந் தார், ¹⁴கிளப்பு வைத்திருந்தார், திருவாரூரில், ¹⁵பெரிய (கூட்டுவிக்கும்) உத்தியோகஞ் செய்தார், ¹⁶டீச்சராக (வாத்தியார்) விருந்தார், புள்ளிருக்கு வேளூரில் ¹⁷நேடிவ் டாக்டரா யிருந்தார், ¹⁸அரசனா யிருந்தார், ¹⁹ஆண்டியா யிருந்தார், ²⁰இரத்தின வியாபாரம் பண்ணினார், ²¹உரையாசிரியரா யிருந்தார், ²²வளையல் வியாபாரஞ் செய்தார், ²³செம்படவனா யிருந்தார். இப்படி எத்தனையோ உத்தியோகம் பண்ணியதை நானே நேரில் பார்த்தேன் சார்.

¹ சிதம்பரத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்தது.

^{2 3 4} தியாகர் நடனம்.

⁵ ஊர்த்துவ முகத்தாண்டவம் ; காளியோ டாடியது.

⁶ மதுரை வெள்ளியம்பலத்தில் கால்மாறி யாடியது. .

⁷ நடனம். அது: (சித்தியார்)

"உலகமே புருவமாக யோனிக ளுதிப்பதாக

இலகுபே ரிச்சாஞானக் கிரியையுட் கரணமாக

அலகிலா வுயிர்கட்கெல்லா மிருபய னாகவந்து
நலமிகு தொழில்களோடு நாடக நடிப்பனாதன்

⁸ சிவபெருமான் மாணிக்கவாசகரின் பொருட்டு 700-நரிகளைக் குதிரைகளாக்கி அவைகளுக்குத் தாம் குதிரைச் சேவகனாய் அக்குதிரைகளை ஓட்டி வந்து அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் விட்டனர். அப்படி நரிகள் கூட்டிய இடத்திற்கு நரிக்குடியென்றும், நரிகள் தத்திச் சென்ற இடத்திற்கு தத்தனேரி யென்றும், அந்நரிப்பரிகளை விலை மதித்த இடத்திற்கு மதிச்சயமென்றும் மதுரைக்கண் காண்க.

⁹ மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இறையனார் என்னும் திருநாமத்துடன் தலைவரா யிருந்தனர். (திருவள்ளுவமாலை முதலியன.)

¹⁰ பாணபத்திரருக்காக விறகாளாய்ச் சுமையை வைத்துக்கொண்டு இசைபாடின திருவிளையாடல்.

¹¹ திருவிளையாடல் பிட்டுக்கு மண் சுமந்தபடலம்.

¹² மாணிக்க வாசகர்க்கும், பிரமனுக்கும், திருப்பெருந்துறைக் குருந்த நீழலில் ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்து உபதேசித்தது.

¹³ மத்தளம். (வசவபுராணம், பிரபுலிங்கலீலை.)

¹⁴ பாண்டியன் சேனைகளுக்காக யுத்த களத்தின்கண் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்திருந்த திருவிளையாடல்.

¹⁵ திருவிளையாடற் பாயிரம்.

"அரவகலல்குலார்பால் ஆசைநீத்தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவை தன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பானாள்
இரவினிற் றாது கொண்டோ னிணையடிமுடிமேல் வைப்பாம்"

சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் தாம் சங்கிலி நாச்சியா ரென்னும் அம்மையாரை மணமுடித்துக் கொண்ட காலை தமது முதற்றாரமாகிய பரவை நாச்சியார் வருந்தா வகைத் திருவொற்றியூரிலிருந்து திருவாரூருக்கு "அன்பர் திருப்பணிக்கே எடுத்த திருவடியை" தூது விடுத்து மகிழ்ந்தாரென்பது திருத்தொண்டர் புராணம்.

¹⁶ திருப்பெருந்துறையில் உள்ள பிராமணர் 300 பேர்களுக்கும் அவர்கள் மக்களுக்கும் உபாத்தியாயரா யிருந்தாரென்பது அத்தல புராணம்.

¹⁷ வயித்தீச்சுரன் கோயில் என்னும் புள்ளிருக்கு வேளூரில் விபூதிக்குப் பதிலாகத் திருமண் கொடுத்து உற்றவர்க்குள்ள நோயொழிப்பவர்.

¹⁸ "சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங்
கொன்றையந்தார் தணந்துவேப்பந்
தொடைமுடித்து விடநாகக்கலனகற்றி
மாணிக்கச் சுடர்ப்பூணேந்தி
விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்துவழுதிமரு
மகனாகி மீனசோக்கின்
மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்ட
சுந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம்."

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

¹⁹ 'ஆண்டவ னடிமை ஆண்டி' இக்கோலம் சிறுத்தொண்ட நாயனாரிடத்தும், திருநீலகண்டக் குயவனாரிடத்தும் இன்னும் பல ரிடத்திலும் சென்ற திருக்கோலம். "அறிவரியான் றனையடையத் தேகமாக்கி யங்கங்கேயுயிர்க்குயிரா யறிவு கொடுத்தருளாற், செறிதலினாற் றிரு வருவஞ் சிவனுருவே யாகும்" சித்தியார்.

²⁰ (திருவிளையாடல்) மாணிக்கம் விற்ற படலம்.

²¹ (திருவிளையாடல்) வேதத்துக்குப் பொருளுரைத்த படலம் காண்க.

²² (திருவிளையாடல்) வளையல் விற்ற படலத்திற் காண்க.

²³ (திருவிளையாடல்) வலை வீசிய படலத்துட் காண்க.

மனு: - சார்! பராசரர் சத்தைவிட்டு செத்தை யெல்லாம் வாரிப் போட்டுக் கொண்டு கத்துகிறாருங்கோ. சிவம் அவர் அடியார் கோரியபடி நாடினார். அவர்களிடம் ஷட்ப்படி, ஆடினார், பாடினார், ஓடினார், கூடினாரே யல்லாமல், அவருக்காக எதையும் தேடவுமில்லை, நாடவுமில்லை, சாடவுமில்லை, ஊடவுமில்லை, வாடவுமில்லை சார்!

ஜட்ஜி: - ஒருவர் ஒன்று சொன்னால் அதுபோல் ஆடுவது என்ன காரணம்?

மனு: - சார்! நமது வீட்டுக் குட்டிக் குழந்தை நஞ்சான் குஞ்சான்கள் எது கேட்டாலும், அப்படியப்படியே தகப்பன் செய்வது உலக வழக்க மல்லவா? அது போல் சிவம் தம் மக்களாகிய ஆத்மாக்கள் என்னென்ன கேட்டாலும் செய்து சந்தோஷிக்கிறது அவருக்கும் வழக்கம் சார்!

“அன்பர் திருப் பணிவிடைக்கே ஆளானானை

ஆண்டானைக் குருவடிவா யெழுந்ததேவை

இன்பநிலை வளர்ப்பானை எல்லாமாகி

இருப்பானைத் தனைக்கொடுத்தே தானாய்ச்செய்யும்

அன்பானை ஆதியந்தம் எழுவாயாதும்

அற்றானை அருவுருவாய் வாழ்விப்பானை

துன்பமெலாந் துடைப்பானைச் சுகஞ்செய்வானை

சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம்.”

என்று மேலோரும் நூலோரும் வெளியாகக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்.

பராசரர்: - சார்! சிவம் ஒரு மாதிரி *பாதிரிங்கோ. அவர் ஊர் ஜனங்கள், தங்கள் மனங்கள், உள்ளகனங்கள், சினேக இனங்கள் போக்கிலே சென்று ஒவ்வொரு சமயங்களை முடித்து அதை ஒரு மதவாதி நொடிப்பதும், ஒரு சமயத்தார் அடிப்பதும், ஒருசமயத்தார் ஒடிப்பதும், ஒரு சமயத்தார் கடிப்பதும் வழக்கம் பழக்கம். அதாவது எவ்வளவு வயிற்றில் சரக்கிருக்கிறதோ அவ்வளவு மன உறப்பும், தேகத்தில் முறப்பும், வேலையில் பரபரப்பு மிருக்குங்கோ! வயிற்றில் சோச்சி குறைந்தால் சமயம் போச்சிங்கோ! அப்போ எல்லாச் சமயமும் ஏக சமயம். இப்படி இருப்பது +இப்படி. இதிலே இந்த சிவம்தான் எந்த சமயத்திலும் மாட்டிக்கொண்டு தொங்குகிறவர். ஆகையினால் தான் இவருக்குப் பேரும், ஊரும், உருவமும், உத்தியோகமும் கோடி கோடியாக கும்மாளம் போடுகிறது. இன்னமுங்கூட சிவம்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

யார் யார் எதை எதைச் சொன்னாலும் அப்படி யெல்லாம் ஆடுகிறார். அதனாலேயே இவரைப் பித்தனென்று பிஷப்புகளில் §ஒரு பிஷப்பு பேசினார்.

* குரு, ஆசான், இறைவன்.

† இப்படி - இவ்வுலகு.

‡ சமயாசாரியர்களிடமிருந்து வராகிய சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் அருளிய "பித்தா பிறை சூடி" தேவாரம்.

§ குரு.

ஜட்ஜி: - இந்த சிவம் சர்வ வல்லவ ரென்கிறீர் அப்படி யிருந்தால் உலகம் முற்றும் இவரைப் புகழ வேண்டுமே?

பராசர்: - சார்!

“கதிரவ நிலையேற் கண்ணில்
காண்பன மறையு மாபோல்
நிதியமொன் றிலையேல் யார்க்கும்
நீதிமா ஞானம் யோகம்
துதிபெறு கீர்த்தி யாண்மை
சூழ்ச்சி மந்திரம் விசாரம்
மதியபி மான மெல்லாம்
தன்னிலே மறைந்து போமால்,”

(தனிப்பாடல்)

என்றபடி ஒருவன் தன்னிடத்தில் பண மிருந்தால் பிரபு என்றும், மகாராஜன் என்றும், கோடிக்ஷரன் என்றும், சவக்கார் என்றும், பேரடைகிறான். பணமொழிந்தாலோ குண மழிந்து, மண மிழந்து, பிணமேயாகி விடுகிறான். அவனிடமிருக்கும் நீதியும், ஞானமும், யோகமும், கீர்த்தியும், பலமும், யோசனையும், சித்து வித்தை முதலிய மந்திரங்களும், அனுபூதியும், தெய்வம் பெரியோர் அடியார் முதலியவர்களிடத்துள்ள அபிமானம் முதலிய எல்லா நற்குண நற்செய்கைகளும், கர்ப்புரத்தை வைத் திருந்த டப்பியைச் சிலநாள் பொறுத்து பார்த்திருக்கிறீருமா? அதுபோல தனக்குள்ளாகவே சைபராய் டாமேஜ் மெம்பரென் உலகத்தார் சொல்வதுண்டு. அது போல் மிஸ்டர் சிவம் தமக்கு 'மணிந்திங்' (ஹை இன்ரங்க் பட்நோமணி இன்பாங்க்) என்ற இங்கிலீஷ் புராணத்தின்படி சில்லரை தொங்கலாய் விட்டதால் தன்னிடம் துண்டு துணிக்கைகளாக வைத்திருந்த ஞானம், மோனம், த்யானம், தானம், நிதானம், மானம் எல்லாம் காலியாக்கி விட்டு அம்பலப்பட்டி ஆண்டிகள் கூட்டத்தில் போய் அமக்களம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார் சார்! இவரை யார் புகழ்வார்கள்? *மூணுங் கெட்டவர்கள் தான் பூஜிப்பார்கள். [* மூன்றுங் கெட்டவர் - மும்மலமொழிந்தவர்.]

மனு: - சார்! ஐயாவுக்குப் பித்தம் மொத்தமாய் சித்தத்திலே விழுந்து தத்தரி பீத்தரி செய்கிறதுங்கோ. நாட்டத்தைவிட்ட பாட்டை யடிச்சவருங்கோ. இவருக்கு

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

அந்தக் கவிக்கு அர்த்தம் பண்ணத் தெரியாதுங்கோ. நான் சொல்லுகிறேன். ஊர் பணத்திலேதானிருக்கிறது ஆகையால் ஊர் துட்டு துக்காணியைத் தான் விரும்புமே யன்றி மற்ற எதையும் சட்டை பண்ணாது என்று மேலே அந்த குப்பை கூளங்களை யெல்லாம் வாரிப்போட்டு அனர்த்தம் பண்ணுவது பொருந்தாது.

"சிவத்தைத் தவிர ஜீவனில்லை"

என்றபடி சிவமே சர்வ ஜீவர்களா யிருக்கிறார். அந்த ஜீவர்க ளெல்லாம் இந்தச் சிவத்தையே சதா தியானிக்கிறார்கள்.

"யாதொரு தெய்வங்கொண் டிரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனார் தாம்வருவர்"

"தாவரசங்கமங்க ளென்றிரண்டுருவினின்று
மாவரன் பூசையேற்று மன்னுயிர்க்கருளைவைக்கும்"

"விரிவிலாவறிவினார்கள் வேறொசமயஞ்செய்தே
எரிவினாற்சொன்னாரேனு மெம்பிராற்கேற்றதாகும்"

என்றபடி அனேகர் மலங் கொழுத்து அதன்மேல் †பலங் கொழுத்து அதன்மேல் ‡ குலங் கொழுத்து அதன் மேல் வாய் கொழுத்து பற்பல பேரையும், சிற் சில ரூபத்தையும், பிரபல வழிபாடுகளையும் உண்டாக்கிக் குளரி உளரி யிருக்கிறார்கள். அதென்னவென்று கேட்டால் அது ஒரு மதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த மதம் பிடித்தவர்களையே முடிவில் என்னவென்றால் தத்தா பித்தா வென்று துமட்டிக்கா பத்தனைப் போங் முழிக்கிறார்கள். அவர்கள் கிரிக்கி முருக்கிப் பெருக்கி அடுக்கி வைத்திருக்கிற சூத்திரங்களையும், சாத்திரங்களையும், காத்திரங்களையும், ஆத்திரங்களையும், தோத்திரங்களையும் களரிக்கிளரி ஆற்றிப் பார்த்தால் சிவத்தைத் தவிர வேறே எந்த தொந்தமுங்காணோம் சார். இதனால் சிவத்தையே எல்லோரும் பூசிக்கிறார்கள் என்று கவனியுங்கள். இப்படிக்கு அனேக மதவாதிகள் ஏற்பட்டு அவர்கள் ஏற்பாட்டில் ஒன்றும் பப்பு வேகாமல் டூதங்கள் ஏற்பாட்டை ஈடிஸ்மிஸ் செய்து விட்டு ஈசனிடத்தில் தான் வாசமும், நேசமும், பிரகாசமும் இருக்கிறதென்று மறுபடியும் வந்து கூட்டாளி போட்டுக் கொண்டார்கள். அனேக மதம் பிடித்தவர்கள் தாங்கள் புகுந்த மதத்தை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு மதில்மேலேறிய பூனையைப் போல் முழிக்கிறார்கள். அனேகர் தங்கள் மதத்தி லிருந்து ஜகா வாங்கிக் கொண்டு வேறே வேறே மதங்களைப் பதம் பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள்.

† செல்வ பலம், திண்டிபலம், தேக பலம்.

‡ குலம்-கூட்டம்.

§ சமணர்.

¶ ஒழித்து விடுதல்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - ஆம். எல்லா மதத்திலும் சிவமே புகுந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறே. அப்படி யிருக்க சிவத்தின் *சொசைட்டியார்கள் புற மதங்களை அங்கீகரிக்கிறார்களா? [* சமயத்தினர்.]

மனு: - தடை யில்லாமல். ஆனால் ஒரே கடவுள் தான் எல்லாமாயிருப்பவர் என்றுணராத மடையருங் கடையருந் தான் தான் அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள். இதல்லாமல் சில பெரியோர்கள் புற மதத்திலுள்ள சில முத்தல்கள் கத்துவதையும், அவர்கள் பொத்தி வைத்திருக்கும் புத்தகமாகிய வீண் கத்தைகளையும் அதிலுள்ள சொத்தைகளையும், செத்தைகளையும், நீக்குவதற்கும், இவர்கள் இஷ்டத்தைத் தாக்குவதற்கும் ஞானத்தை ஆக்குவதற்கும், பாபத்தைப் போக்குவதற்கும் நோக்குவ துண்டு சார். இதைச் சிலர் தர்க்கமென்றும் குதர்க்க மென்றும் எண்ணுவார்கள். அப்படி எந்த மதமும் மதங் கொள்ளாது சார்.

ஜட்ஜி: - சிவம் என்ன ஜாதி?

பராசர்: - அதை விசாரிக்க வேண்டாங்கோ.

ஜட்ஜி: - ஏன்?

பரா: - சொல்லக்கூடாதுங்கோ.

ஜட்ஜி: -பரவா யில்லை.

பராசர்: - அனேகருக்கு மனசு மங்கலாய்விடுங்கோ.

மனு: - சார்! இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜாதிகளிலும் சிவம்தான் மேலான \$பியூர் காஸ்டுங்கோ. [\$ சுத்தமானஜாதி. தொண்ணூற் றொன்பானாஞ் சாதி.]

பராசர்: - சார்! மனு சொல்லிய சொற்களெல்லாம் முற்றும் பொள பொளவென்று மிகச் சளிப்படிக்கிறதுங்கோ. சிவத்தின் ஜாதி தெரியுமா? அட்டட்டா! அது *டிடோ காஸ்டுங்கோ. [* கலப்பான ஜாதி.]

ஜட்ஜி: அவ்வளவு கேவலமாக இராதென்று நினைக்கிறேன்.

பராசர்: - அதென்ன அப்படி சொல்நீர்களே! சிவம் இன்னகுலம், இன்ன கோத்திரம், இன்ன மரபு, இன்ன 'சூத்திரம், இன்ன தாய் இன்ன தந்தைக்குப் பிறந்தவரென்று யாருக்கும் தெரியாதுங்கோ. இவர் சின்ன பிள்ளை சுத்தி, அந்த ஆளுக்கு பெண் வேணுமென்று ஊரெல்லாம் தொங்கி லொங்கியும் எங்கும் பெண் கொடுப்பா ரில்லாமலே யிருந்து விட்டாருங்கோ. பையன் ஒரு ²குடிலை யென்ற ³வேடக்குட்டி காட்டில் தனியா யிருக்கும் சமயம் பார்த்துப் போய் அந்தக் குட்டியை தசக்கி, மசக்கி, கசக்கி, அசக்கிக்கொண்டே போய்விட்டான். ஆள் இன்னும் அகப்படவேயில்லை. காடு, மலை, வனம், வனாந்திரங்களிலேயே புகுந்துகொண்

டிருக்கிறான். யாராவது தம்பி நீ என்ன ஜாதி யென்று கேட்டால் செட்டி யென்கிறான்.. அந்த ஆளை சிலர் குறிஞ்சி வேந்தன் என்கிறார்கள். இவன்கதி சொர சொரப்பு. சிவத்தின் பெரிய பிள்ளையாண்டான் விகடனென்றும், ⁴கரி மூஞ்சி என்றும் பெயர். அவருக்கும் இன்னம் ஜதை கூடவில்லை யென்று அனேகர் படிக்கிறார்கள். இவர் ⁵மச்சாளை ⁶கடற் பள்ளி யென்றும், ⁷யாதவர் என்றும், ⁸வாமனன் என்றும், ⁹தூரிய குலத்தானென்றும் பல ஜாதியாகச் சொல்லுகிறார்கள். சிவமோ பாண்டியன் வீட்டிலும், ¹⁰படவன் வீட்டிலும் பாவையரைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டவர். இவரும், இவர் பிள்ளை குட்டி பெண்டாட்டி எல்லாரும் தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வீடு வரையிலும் உண்பதும், உலாவுவதும், ஊடுவதுமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சிவத்தின் ஜாதி கஞ்சாங்கோரை கலவங்கீரை முட்கருணை மூக்கரட்டை முதலிய நாலுங் கலப்பு மூணுந் தொடுப்பு சார்.

¹ சமயாசாரம்.

² குடிலை - ஞானசக்தி.

³ வள்ளிநாச்சியார்.

⁴ கரி - யானை, மூஞ்சி - முகம்: விநாயகக் கடவுள்.

⁵ திருமால்.

⁶ கூதிராப்தி (பாற்கடல்) யில் சேஷன்மீது பள்ளி கொண்டமை.

⁷ இடையர்: கிருஷ்ணாவதாரத்தில் இடையர் வீட்டில் வளர்ந்தது.

⁸ குள்ளன்: மாபலியின்பால் சென்ற பிராமணக் கோலம்.

⁹ ஸ்ரீராமரது குலம்: இது தூரிய சந்திராக்கினி என அரசருக்குள்ள முக்குலத்தொன்று.

¹⁰ பரதராஜன் மகளை மண முடித்தது.

மனு: - பராசர் சொல்லில் ஒன்றாவது ருசி பாகமில்லை எதைத் தொட்டாலும் சப்பென் றிருக்கிறது. பட்டணத்தில் மார்க்கட்டிலும், †மதுரைவீரன் கிளப்பிலும், ‡பாட்டல் கிளப்பிலும், செங்கான்கடையிலும் போயிருக்கிறீரா? அவ்விடங்களில் அனேக புத்திசாலிகள் அன்பையும், தெம்பையும் கொண்டு எல்லோரும் ஒன்றாய்க் கலந்து ஆநந்திக்கிறார்களே யன்றி, எச்சலையும், ஜாதியையும் யாராவது கவனிக்கி றார்களா? ஒரு தோட்டி குடித்துவிட்டு வைத்துப் போனால் அந்த குடுவையை யார் எடுத்துக் குடிக்கிறார்கள் தெரியுமா? அட்டா கண்ணாவியா, இறுத்தாங்களுக்கு என்பது தெரியுமா? மார்க்கட் புராணம் உமக்கு உபதேசமுண்டா? உமக்கு கன்னிமார் உற்சவம் சேவையுண்டா? பாவம் கவனியும். அந்தக் கூளங்களை யெல்லாம் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வந்து கொட்டி அளக்கறீரே நம்மூரில் எடுபடுமா? படாது. சிவம் அன்பு காரணத்தால் எங்கே யிருந்தாலும் நீரிலே பிறந்து நீரிலே வளர்ந்து நீரிலே வாழும் தாமரை ஒருபுறம் நீரின் பற்றிலாது குணம், மணம் முதலியவைகள் வேறு யிருப்பதுபோ லிருக்குமென்று தெரியக் கடவது சார்! [† கள்ளுக் கடை. ‡ சாராயக் கடை.]

இதன்றி சிவத்தின் அம்சமே சகளீகரித்த மூர்த்தங்களுள் முருகன் என்பவருக்கு இந்திரனேகன்னிகா தானமாகத் தெய்வயானை யென்கிற அம்மாளை விவாகம் நடத்தினார். பின்பு திருமால் மகளும், வேடர்கள் வளர்க்க வளர்ந்தவளு

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

மாகிய வள்ளி நாச்சியாரை தணிகையில் மண முடிந்தது. கணபதி என்கிற ஐயாவுக்கு சித்தி பத்தி என்கிற சக்திகள் இருவர் உண்டு. இவைகளை உணராது கலியாணமாகவில்லை, யாரும் பெண் கொடுப்பாரில்லை யென்றும் தாயைப் போல் தாரம் விரும்பினவன் என்றும் எதேதோ அளக்கிறார் அவைகளை நாடப்படாது சார்!

ஜட்ஜி: - சிவம் கையெழுத்து செய்வாரா?

மனு: - அதென்ன அப்படி சொல்கிறீர்களே! அவருக்கு †எழுத்தறியும் பெருமான் என்றே ஒரு பேர் இருக்கிறது சார். அது கடக்க, தமிழை உண்டாக்கி அதற்கு ‡இலக்கணமாக்கி, அதை வெளியாக்கி அதைக் காட்ட, தானே குருவாகி மலைய முனி யென்ற கலயமுனிக்கு உபதேசித்தவர் சார்.

† வரிவடிவாகவும் வடிவற்றுமுள்ள எல்லா அஷ்டரங்களும் உணரப்படுபவர்.

‡ இறையனாரகப்பொருள்.

பராசர்: - சார் சிவத்தினிடத்தில் அகஸ்தியர் தமிழ் கற்றுக்கொண்டா ரென்று மனு சொல்வது பொய். அகஸ்தியர் பாண்டியனிடத்தில் கற்றுக்கொண்டவர்.

ஜட்ஜி: - பராசரே! நீர் சிவம் பாண்டிய னிடத்தில் கற்றுக்கொண்டதாக எப்படிச் சொல்கிறீர்?

பராசர்: - ரிகார்டு இருக்கிறதுங்கோ.

“எண்ணீர்மை நூலுக் ககத்தியனா மிவணென்ப தெல்லாம்
வெண்ணீர்மை யன்றி விறகல்லவே யிவ்விய னுலகில்
பண்ணீர்மை தேறும் பராக்ரமமாறன் பதங் கழுவும்
தண்ணீர் குடத்தல்லவோ கும்பயோனி தமிழ் கற்றதே”
(தனிப்பாடற்றரட்டு)

என்பதை கவனிக்கத் தக்கது சார்.

ஜட்ஜி: - மனு நீர் எப்படி அகஸ்தியர் சிவனிடத்தில் தமிழ் கற்றுக்கொண்டதாகச் சொன்னீர்?

மனு: -

“வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத்
தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்தக்
குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகர்” (காஞ்சிப்புராணம்)

என்னும் பழம் புராணத்தினாற் சொன்னேன் சார்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பராசர்: - சார்! இந்த சிவம் ஒரு சமயம் தமிழ் பழுத்து சைவத் தேன் சொள சொள வென்று ஒழுகி ஊற்றெடுத்து ஒத மெடுத்து வழியும் சங்கக் குளத்திலே போய் சாஸ்திரக் கடலை அப்படியே சாப்பிட்டு புளியேப்பங் கொண்டு புரளுகிற தமிழ் எட்மேன் நக்கீரரிடம் தமது தடாக்கை கொஞ்சம் நீட்டலா மென்று சென்றார், ஐயா அளப்பு அங்க ஒன்றும் வேகவில்லை. நெற்றிக் கண்ணையும் கொஞ்சம் காட்டினார் அப்போதும் நக்கீரர் "நெற்றிக் கண்ணைக்காட்டி முக்கண் படைத்தாலும் குற்றம் குற்றம்." உனக்கும் பேப்பே, உங்கப்பனுக்கும் பேப்பே போவோய் என்று ஜகா வாங்கிக்கொண்டார். சிவத்துக்கு கோபம் சுரீலென்று புறப்பட்டுத் கீரனை ஒரு மடுவில் தள்ளி அநீதம் செய்தார் சார்.

ஜட்ஜி: - அப்படியா? தெரிகிறது இருக்கட்டும். சிவம் டாக்டர் வேலை செய்வாரா?

மனு: - "புரிந்த புகழ் புள்ளிருக்கு வேளூர் வயித்தியனார்
பரிந்துவினை தீர்க்க வல்ல பண்டிதர்கா ணம்மானை."

ஜட்ஜி: - பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே யாமாயின்
மருந்துவினை கைக்கூலி வாங்காரோ வம்மானை.

மனு:- வாயிலே மண் போட்டு வாங்குவார்கா ணம்மானை"

பராசர்: - சிவத்துக்கு டாக்டர் தொழில் செய்வதனாலேயே வைத்திய நாதர் என்றும், †வைதீசுர ரென்றும், ‡மருந்தீசரென்றும் பெயர் வழங்குகிறதுங்கோ.

† புள்ளிருக்கு வேளூரி லுள்ள ஈஸ்வரர் பெயர்.

‡ திருவான்மியூரி லுள்ள ஈஸ்வரர் பெயர்.

ஜட்ஜி: - எனக்குத் தற்கால மிருக்கிற நோயைச் சொல்வாரா?

மனு: - பலே சுளுவாகவும், தெளிவாகவும் சொல் வாருங்கோ.

ஜட்ஜி: - சிவம்! இப்போது எனது தேகத்தின் கூறுபாட்டையும் அதன் வேறுபாட்டையும் அதனால் வந்த மாறுபாட்டையும் அதற்குத் தகுந்த சீறுபாட்டையும் எடுத்துக் கூறும்.

சிவம்: - சார்! உமக்குச் சுக்கில நாடி திமிரடைந்திருக்கிறது. அதிலே பித்த நாடி மாட்டிக்கொண்டு தொங்குகிறது. ஆனதால் சுக்கிலம் தலையின் மூளையிலிருப்பது அதிலிருந்து 12-ஜோடு நரம்புகள் பிறந்து படர்ந்து தலையில் கண் 2, காது 2, முக்கு 2, நாக்கு 2, கீழ்வாய் மேல்வாய் 2, உதடு , ஆக 12- உருப்புகள் முளைத்து அந்த வட்டத்துக்கு முகம் என்று பேரடைந்திருக்கிறது. (இந்த 12-ம்) சுக்கிலம் திமிரடைந்திருப்பதால் இந்த 12-உறுப்பும் திமிரடைந்து மோகப் புற்றுக்குள் முடங்கிக்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

கொண்டது. பித்தம் அதிலே மாட்டிக் கொண்டதால் அந்தப் பித்தம் சித்தத்தை மொத்தமாய் பொத்திக்கொண்டு தத்தரி பித்தரியில் ஜம்மம் என்று இருக்கிறது.

ஜட்ஜி: - அதை வெள்ளை வெள்ளையாய்ச் சொல்லுவே?

சிவம்: - ஐயா! மன மென்கிற இராஜாவும் அவன் அரசாட்சி பண்ணுகிற பஞ்சேந்திரிய பட்டணமும் ஞான தூரியன் இல்லாமையால் ஃசோக இருளில் சொக்கிக் கொண்டு துக்கப்படுகிறதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - அதென்ன நோ யென்பது.

சிவம்: - அது தான் டுமனோகுஷ்டம் என்பதுங்கோ. குஷ்டம் 18-ல் இது மகா கொடியதுங்கோ .

† மெய்-கண்-வாய்-செவி-மூக்கு.

‡ அஞ்ஞான மயக்கம்.

§ தேகத்திற்கு குட்ட நோய் கண்டால் எப்படி தேக பாதையும், தேகத்தா லாகவேண்டிய எல்லா விஷயத்திற்கும் விக்கினமும் பிறர் அருவருக்கும் தன்மையு முண்டாகுமோ அதுபோல் மனதிற்குத் துக்கமும், அதனா லாகவேண்டிய புருஷார்த் தங்களுக்கு விக்கினமும், பிறரால் இகழப்படுந் தன்மையும் உண்டாக்கி நரகத்திற்கா ளாக்கும் மூடத்தன்மை யென்க.

ஜட்ஜி: - குணப்படுமா ?

சிவம்: - தக்க டாக்டர்களைக் கொண்டு பார்த்தால் குணப்படுவதோடு மணமும் படுங்கோ.

ஜட்ஜி: - சிவம்! நீர் ரொம்பவும் கவனித்துச் சொல்லும்படி உமது அதிக பளுவான கனத்தைக் கோருகிறேன்.

சிவம்: - ஐயா! உமக்கு ஈவாதகால்நாடியா யிருப்பதாலும், நாடிகளெல்லாம் முன்னேற்றமாய் நடப்பதாலும், பலே பஸ்டுகிளாசாய் பதப்படுத்திப் பக்குவப் படுத்தலாம் சார்.

ஜட்ஜி: - என்ன மருந்து சாப்பிடலாம்.

சிவம்: - சண்முகத் தைலமும் \$குரு பற்பமும் தவிர வேறே எதிலும் இந்த மனோகுஷ்டம் தீரவே தீராதுங்கோ.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

¶ வாதகால் நாடி என்பது :- வாதம் பித்தம் சிலேத்மம் என்னும் நாடி 3-ம் முறையே 33(வ்) 4மீ ஆக 100-வருடம் அதாவது மனிதர் ஆயுளை நடத்துவதில் தற்காலம் 33(வ்) 4மீ த்திற்குட்பட்ட வயதுடையல ரென்பது.
\$ ஆசாரியர் உபதேசம்.

ஜட்ஜி: - அப்படியா, அந்த மருந்துக்கு ¹பத்தியங் கஷ்டமோ?

சிவம்: - சத்தியமிருந்தால் பத்தியம் வேண்டுவதேயில்லை. ஆனால், ²சீறகத்தைக் குறைத்து சீர்-அகம் எதிலும் ஜாஸ்தியாய் சேர்த்து வரவேணும். ³(வெம்-காயம்) வெங்காயத்தை ⁴ஆ-சாரத்தைவிட்டு அலம்பிக்கொள்ள வேண்டும். ⁵(மூல) புளியைச் சுட்டு போட்டுக் கொள்ளவேண்டும், ⁶கோபக்காயும், ⁷பாவைக்காயும், ⁸பசுப்பாலும், ⁹அத்தியும், ¹⁰காசியும், ¹¹சுரையும் உதவவே உதவாது. ¹²மூக்கிரட்டையை முதலில் கொஞ்சம் சேர்க்கலாம், ¹³சங்கான் கீரை துளியுமாகாது. ¹⁴பசலை முகத்திலேயே முழிக்கக் கூடாது. ¹⁵கடுவைக் கண்ணிலேயே காட்டப்படாது. ¹⁶கருவாட்டை கழித்தேவிடவேணும். ¹⁷வெள்ளாட்டை நீக்கியே விடவேணும். ¹⁸பொறாமை, பித்தம் பண்ணும். ¹⁹களளிப்பாலை கலக்கவே கூடாது. ²⁰பிள்ளைப் பூச்சியைப் பதப்படுத்தி சேர்த்துக் கொள்ளலாம் சார்.

¹ ஞானம் அடைவதற்கு வேண்டிய அனுஷ்டிப்புக்கள் .

² சீறகம்-சீற்றம், வெகுளி, கயமை, இன்னாமை முதலியன. சீர்-சிறந்த, அகம்-உள்ளம், மாசற்ற மனம்.

³ வெம்-கொடிய, காயம்-தேகம்.

⁴ ஆ-சாரம், (ஆ-பசு) ஜீவர். சாரம்-தத்துவம். ஜீவதத்துவம் (சீலம்).

⁵ அநாதியே பிறப்பிறப்பாதி துக்கங்களுக் கேதுவாய்த் தொடரும் மாயை.

⁶ கோபம்.

⁷ பெண்.

⁸ ஜீவவர்க்கங்கள்.

⁹ தோஷம் (கோஹத்தி பிரமஹத்தி)

¹⁰ பிரபஞ்சம்.

¹¹ கள்ளு.

¹² இடகலை பிங்கலை.

¹³ சங்கான்-சிமினி, கீரை-கெஞ்சா அல்லது புகையிலை.

¹⁴ காமவர்த்தனியாகிய ஓர் பிரிவு.

¹⁵ விஷம்.

¹⁶ கரு ஆடல் - பிறவி உண்டாவதற் கேதுவான செய்கை.

¹⁷ விளையாட்டு.

¹⁸ பொறாமை - பிறர் நலம் சகியாமை.

¹⁹ வஞ்சக மாதர்.

²⁰ சிறுவர், பாலர்.

ஜட்ஜி: - மற்றொதைத் தான் திங்கிறதுவே?

சிவம்: - ஐயா! கொள்ள வேண்டியதை சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வதுபோல் உமக்குகிடைக்குமா? அவ்வளவு தவம் நீர் செய்திருக்கிறீரா? என்று யோசிக்கிறேன்.

ஜட்ஜி: - வயித்தீரே என்ன பயித்தீராயிருக்கிறீர். நம்மாலாகாத காரியம் இந்த உலகத்தில் எந்த பூல் (முட்டாள்) செய்வான்வே.

சிவம்: - தவம் வேணுங்கோ.

ஜட்ஜி: - என்னாவே தலையை மொட்டை யடித்துக் கொண்டாலும் சாமியார், ஒரு உருத்திராக்கத்தைப் போட்டுக்கொண்டாலும் சாமியார். ஒரு காவிக் கந்தையைக் கட்டிக் கொண்டாலும் சாமியார் அல்லது கஞ்சா மடத்துக்குப் போக்கு வரத்தா யிருந்தாலும் சாமியார். இப்படி எத்தனையோ வகையில் சாமியார் பட்டம் கிடைக்கிறது. இந்த வேலையா என்னால் செய்ய முடியாது. நீரென்னமோ உமது தாத்தா காலத்துப் பூராணத்தை இங்கே அவிழ்த்துக்கொண்டீரே. சாமியார் என்பது பெரிய பேறா? ஆகவேண்டியதைச் சொல்வே.

சிவம்: - ¹காட்டாமணி, ²கொய்யாக்கனி, ³கருணைக்கடலை, ⁴பேரீசன், ⁵திராசுதி, ⁶கடம்புதலை, ⁷காராக்கருணை, ⁸உள்ளான் முதலியது, ⁹பூசிநீ, ¹⁰கொள்ளுசார், கோவவத்தல் கிடைத்தால் அதிக நலம்.

¹ கிடைத்தற் கரிய மாணிக்கம்.

² தானே கனிந்தா லன்றி யாராலும் பறிக்கப்படாத கனி.

³ கிருபைக் கடல்.

⁴ பேர்-ஈசன்.

⁵ இமையாநாட்டமுடையது.

⁶ கடப்பமலரை முடியிற் றரித்த சண்முகக்கடவுள்.

⁷ வெறுப்பற்ற கிருபை.

⁸ உள்ளத்திலே உள்ளது.

⁹ பூசித்து.

¹⁰ அனுஷ்டிக்கக் கடவை.

ஜட்ஜி: - ஓய்! சிவம்! மருந்து சாப்பிடுகிறபோது வாயில் கற்கண்டு முதலிய எதையாவது அடக்கிக் கொள்ளலாமா?

சிவம்: - †நாக்குப் பூச்சியில் ‡ஐங்காயத்தைக் கொட்டிக் கலந்து சதாவும் அடக்கிக் கொள்ளலாம் சார்! [† நா. ‡ பஞ்சாஷரம்.]

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - பரவாயில்லை. நல்ல பத்தியந்தான். டாக்டரே! ஒரு மனு. எனக்கு §மாத்ருளங் கனியில் அதிகப் பிரியம் அதை மாத்திரம் கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொள்ள உத்தரவு வேணுங்கோ.

சிவம்: - அப்படி மாத்ருளம்பழம் சேர்ந்தால் நோய் விரைவில் விலகாதுங்கோ. மருந்து கெட்டே விடும் ஆனதால் அதைப்பார்க்கிலும் சம்மதி யிருந்தால் ரசிரியா- நங்கையாவது \$நன்னாரியாவது சேர்த்துக் கொள்ளும்.

§ மாத்ரு - பெண்ணின், உளம் - விருப்பத்திலும் கனி - அன்பிலும்.

¶ சிரிப்பற்ற பெண் (காம விருப்ப மற்றவள்)

\$ நல்ல பெண்.

ஜட்ஜி: - டாக்டரே! நான் இப்போது செய்கிற பூஜையை மருந்து சாப்பிடுகிற போதும் செய்யலாமே?

சிவம்: - அந்த மந்திரத்தைச் சொல்லும்?

ஜட்ஜி: - மாதேவா, சம்போகந்தா, என்பது தான்.

சிவம்: - அதென்ன மந்திரம் ?

ஜட்ஜி: - மோகமுனி மூவாயிரத்தில், மன்மத காண்டத்தில் சொல்லி யிருக்கிறது. இதைத் தான் மோகினி மந்திரமென்பது. இதை என் குருநாதன் இன்டிமாமா அவர்கள் கன்னிகாமாடங்களில் போய் 10-உரு கொடுத்தால் இஷ்டசித்தி யாகுமென்று சொன்னார்.

சிவம்: - ஐயையே; அதிலே மாதே-வா , சம்போகம்-தா என்று அர்த்த மிருப்பதால் அந்த மந்திரம் வேண்டாங்கோ.

ஜட்ஜி: - அதை விட்டு விடுகிறேன். மருந்துக்கு என்ன செலவாகும் ?

சிவம்: - செலவே கிடையாதுங்கோ. ஆனால் கொஞ்சம் மனோ கஷ்டமும், இதுவரை யிருந்த அனுபவ நஷ்டமும், ஆசாரிய இஷ்டமும், தான் அதிகமாக வேண்டியதா யிருக்கிறதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - பரவா யில்லை. மருந்து முறையை நானே முடித்துக் கொள்ளும்படி சுலபமாகச் சொல்லும்.

சிவம்: - சார்! இந்த மருந்து செய்வதற்கு உங்களால் முடியாதுங்கோ. "தொட்டுக் காட்டாத வித்தை சுட்டுப் போட்டாலும் வாராதுங்கோ" கைபாகம் செய்பாகம் வேணுங்கோ. இதைச் சொல்ல வகை தெரியாமல் அனேக சித்தர்,

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

"அனுபவத்தைச் சொல்லவகை தெரிந்திடாது
அப்பனே நினைந்ததொன்று சொன்னதொன்று"

என்று கொளர்பிகேஷனில் (சந்தோகாஸ்பதம்.) மாட்டிக் கொண்டார்களே. அதை நீர் எப்படிப் பண்ணுவீர் சார்?

ஜட்ஜி: - சிவம்! என்னை என்னவென்று நினைத்தீர். நம்மிடத்தில் எவ்வளவோ நேசர்களும், நாசர்களும், தாசர்களும், இருக்கிறார்களேவே, எது ஆகாது? புலிப்பால் வேணுமா? ஒருமாமாங்கத்திற்குள் (12-வருஷங்கொண்ட ஒரு கால அளவை.) வரவழைத்துக் கொடுப்பேனே.

சிவம்:- சார்! அது ஆள்களாலாவதல்லவங்கோ. தாங்களே தனித்தும், பசித்தும், விழித்து மிருந்து முடிக்கணுங்கோ.

ஜட்ஜி: - அப்படியே செய்கிறேன் முறையைச் சொல்லும்?

* ¹ பத்திமூலம்	† பலம் 6
² சிரத்தைவேர்	பலம் 5
³ வேதக்கொழுந்து	பலம் 4
⁴ உபதேசவிதை	பலம் 3
⁵ உபாசனாமணி	பலம் 2
⁶ சிவப்பூண்டு	பலம் 1
* ஒருவர் ஞான மடைய வேண்டின்,	
¹ முதலில் பக்தியும், அது இடையிற் கெடாது நிற்க,	
² வைராக்கியமும், அப்பத்தி வைராக்கியங்கள் காட்டேரி, மாடன் முதலிய செத்துப் பிறக்கின்ற சிறு தேவர்களைச் சேராதிருந்து,	
³ தேவப் ரீதியாகிய வைதிக நெறியிற் செலுத்தி; அப்பத்தி வைராக்கிய வைதிக நெறியோடு,	
⁴ ஆசாரியன் உபதேசிக்கும் ஞானநெறியின்கண் ஸ்புரிப்பாக நின்று,	
⁵ சிந்தித்தல் நிஷ்டை செய்தல் என்னும் நாட்டத்தில் தைல தாரைபோல,	
⁶ மங்களகரமாய்,	
† நிஷ்காமியமா யிருக்கவேண்டும்.	

ஆக சரக்கு 6-ம், ¹வைத்தியரைக் கிட்டே வைத்துக் கொண்டு கலந்து ²பஞ்சாசயக் கல்வத்தி லரைத்து ³ஆரணத்தேன் ²பலம் விட்டுக் கிளறி ⁴மனோவாலைபிலிட்டு ⁵மும்மலத்தை நசுக்கி ஒரே ஜாதியான ⁶இந்திரிய விறகினா லெரித்து, ஆலையிலி ருந் திறங்கும் தைலத்தை ⁷டோதக் கிண்ணத்தில் பிடித்து ⁸மௌனக் கார்க்கிட்டு ⁹முக்குண மென்கிற மூன்று வேளையிலும் குரு பத்யம் வைத்து கொஞ்சம் கொஞ்ச மாய்ச் சாப்பிடனும்.. வெகு பத்திரமாய் வைக்க வேணுங்கோ. இதைப் ¹⁰பஞ்சகோசப் பூனை கண்டால் எப்படியும் வாயில் போட்டுக் கொள்ளும். ஜாக்கிரதை, ஜாக்கிரதை, ஜாக்கிரதை.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

- ¹ ஞானாசார்யர்
- ² பஞ்சாக்ஷரத்தை நாவில் துதித்தல்,
- ³ பிரணவம்.
- ⁴ மனோவாலை - மனத்தின்கண்
- ⁵ ஆணவம், மாயை, காமியங்களை ஒழித்தல்.
- ⁶ பக்தி வைராக்கியங்கள்.
- ⁷ அறிவின் தீவிரப்பாட்டால் அங்ஙனம் உதயமான ஞானம் பெற்று.
- ⁸ மோனஞ் சாதித்து.
- ⁹ ராஜசம், தாமசம், சாத்மிகம்.
- ¹⁰ சுழுப்தி மனோராஜ்யம் முதலியன.

ஜட்ஜி: - சேவகா! உன் ஊர் எது?

சேவகன்: - மதனபல்லிங்கோ.

ஜட்ஜி: - அங்கே பத்திப்பட்டை கிடைக்குமா?

சேவகன்: - அத்திப்பட்டை அதிகம்.

ஜட்ஜி: - சேவகா! சிரத்தைவேர் அகப்படுமா?

சேவகன்: - பரத்தை வேர் அதிகம்.

ஜட்ஜி: - அடே உனக்குத் தெரியாது நீ போ. சிவம்! இந்தச் சரக்குகள் கிடைப்பது கொஞ்சம் பஞ்சமா யிருக்கும்போ லிருக்கிறதே.

சிவம்: - சிரத்தைவேர் ஒன்றுதான் கிடைப்பது மகா கஷ்டம்.

ஜட்ஜி: - பட்டணத்தார் †கடையில் கிடைக்குமா? [† ஞான சாஸ்திரம்.]

சிவம்: - நாட்டுப்புறத்தார் கடையிலும், அதனிடையிலுங்கூடக் கிடைக்கும். ஆனால் பட்டணத்தார் கடையில் கொஞ்சம் பக்குவமா யிருக்கும். அதைக் கொஞ்சம் ‡பக்குவமானவர்கள் தான் போய் வாங்க வேணும். [‡ பூர்வபுண்ணியமுடையோர்.]

ஜட்ஜி: - அஃதிருக்கட்டும், ஆரணத்தேன் எங்கே கிடைக்கும்?

சிவம்: - அதுவா ¹குறுக்கு ²நெடுக்கு 111-நெம்பர் கடைகளிலும் ³சைபர் ஷாப்பிலும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் அதற்கு லைசென்ஸ் ஏற்பட்டு விட்டதுங்கோ. ஆனதால், அதன் காரணத்தையும், தோரணத்தையும், பூரணத்தையும் தெரிந்த சீமான்கள் தான் போய் வாங்கவேணும்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - ஆரணத்தேன் 'மாயாவாத பஜாரில் கூட இருக்கிறதாமே?

[¹சைவசமயம், ²வைஷ்ணவ சமயம், ³சத்திசமயம், ⁴வாய் வேதாந்தம்.]

சிவம்: - இருக்கிறது. ஆம், அதில் வழக்கும், அழுக்கும், மெழுக்கும், இழுக்கும் அதிகமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனதால் சீசீ வேண்டவே வேண்டாம்.

ஜட்ஜி: - அந்த மருந்து எத்தனை நாள் கெடாமலிருக்கும்?

சிவம்: - அட்டா! கோடி, கோடி, கோடி, கோடி, கோடானு கோடி கற்பம் வரையிலும் கெடமலே நாளுக்கு நாள் வாசமும், நேசமும், பிரகாசமும் ஏறிக் கொண்டே இருக்குங்கோ.

ஜட்ஜி:- அதை எப்போது சாப்பிடலாம்?

சிவம்: - வாத காலத்தில் தான் சாப்பிடலாம்.

ஜட்ஜி: - சிவம்! நீர் சிதம்பரத்தில் ட்ராமா வைத்திருந்தீரா?

சிவம்: -ஆம்.

ஜட்ஜி: - என்ன நாடகம் ஆடத்தெரியம்?

சிவம்: - எல்லா நாடகமும் நான் தான் நடத்துகிறது சார்.

ஜட்ஜி: - எல்லா நாடகமும் என்றால்? சிலவற்றைச் சொல்லும்?

சிவம் :- நவபேத நாடகம், பஞ்சேந்திரிய விலாசம், ஆத்மானந்த சபா, ஞானவாசகப்பா, முத்திவிலாசம், பஞ்சகிர்த்திய சபா முதலிய அளவற்ற நாடகம் ஆடுவது சார்!

ஜட்ஜி: - உம்முடைய கம்பெனிப் பெயரென்ன?

சிவம்: - அகிலாண்ட டிரமாடிக் ஜனரல் சபா, அல்லது சச்சிதானந்த சபா சார்.

ஜட்ஜி: - இந்தக் கம்பெனி சிதம்பரத்தி லெங்கே யிருக்கிறது?

சிவம்:- சிதம்பரத்திலே, பேரம்பலத் தெருவில் ஜோதிப்பிள்ளை மைதானத்தில் கருங் கல்லால் கட்டி இருக்கிறதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - அங்கே மேடை, திரை, மேளம் முதலியவைகளுமுண்டோ?

சிவம்: - உண்டு.

ஜட்ஜி: - அவைகள் எப்படி யிருக்கும்?

சிவம்: - சதுர்வேத பீடத்தில், பிரபஞ்ச விசித்திரத் திரையும் இதல்லாமல் சாக்ராதி முதலிய திரைகளும் விட்டு, அதற்குள் இருந்து நாத கீதங்களோடு நடனம் பண்ணுவதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - அந்த ட்ராமாவுக்கு ஜனங்கள் அதிகமாக வருவார்களா?

சிவம்: - வருவதுண்டு. அனேகர் திரைகளையும் அதன் சித்திர, விசித்திர, பவுத்திர, உபத்திர, மகத்துவங்களைப் பார்த்து விட்டு அப்படியே போய்விடுவார்கள். கோடியில் ஒருவன் தான் நம்மைக்கண்டு கனப்படுத்துவான்.

ஜட்ஜி: - என்ன கொடுப்பார்கள்?

சிவம்: - அன்பு.

ஜட்ஜி: - நீர் திருவொற்றியூரில் ட்ராமா நடத்துவதுண்டா?

சிவம்: - அமாவாசைதோறும் நடத்துவதுண்டு.

ஜட்ஜி: - நல்ல லாபம் கிடைக்குமா?

சிவம்: - பட்டணத்தில் ஒண்ணரை வீட்டுக்கு மூணை முக்கால் நாடகமாகச் சந்துகளிலும், சந்தைகளிலும், பொந்துகளிலும், மொந்தைகளிலும், குழாவண்டைகளிலும், பாரீஸ், இந்துஸ்தான், டோரா, துக்கி, தெம்மாங்கு, சிந்து, தில்லாலே முதலிய ராகங்களும், அதற்குத் தக்க பாகங்களும், அதன்மீது சோகங்களும், அனந்த யோகங்ளுமாகப் பெருத்து விட்டதால் எனது ட்ராமாவுக்கு ஜனங்கள் வருவது தொங்கலாய் விட்டது. அப்படி வந்தாலும் ஜதையோடு வந்து எந்த சத்திரத்தலாவது லொங்கி, தொங்கி, தங்கிவிட்டு வந்து விடுவார்கள். அதிலும் மீறி நமது ட்ராமாவுக்கு வந்தால் டிக்கெட் கலைகூடன் (உண்டி) ரூமில், ஸ்டெஜ்மானேஜ் (அருச்சக) ரும், கன்றாக்ட (தருமகர்த்தாவும்) ரும் வரிகொடுக்கும்படி தொந்தரை செய்வதால் சில பணக்கார பருப்புகள் தான் வருவார்கள். என் நாடகத்தி லன்பு வைத்த ஏழைகளுக்கும், அத்திகளுக்கும் ஜகா கிடைப்பதே யில்லை. இதனால் நமக்கும் ஷோக்கு தோம்தரனா போடுகிறது. ஆனதால் நான் மாத்திரம் ஜகா வாங்கி எக்கி, முக்கி, நெக்கி, தக்கி, ஆட்டத்தை நடத்திக் கொண்டு தான் வருகிறேன்.

ஜட்ஜி: - ஆலங்காட்டில் ட்ராமா நடத்தினீர்?

சிவம்: - அங்கே ஆலங் காடுப் பேய் ஒன்று வந்திருக்கிறது. அது என்னை ... அப்படியே சாப்பிட்டு விடப் பார்க்கிறதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - அதை என்ன செய்தீர்?

சிவம்: - அந்தப் பேயைப் பிடித் பத்திரமாய்த் தான் வைத்திருக்கிறேன்.

ஜட்ஜி: - நீர் ட்ராமா நடத்துவதற்கு ராகதாளம் முதலியவைகளை யாரிடம் கற்றுக்கொண்டீர்?

சிவம்: - தாந்தோன்றித் தம்பிரானிடம்.

ஜட்ஜி: - அவர் எங்கே யிருப்பது?

சிவம்: - அம்பலத்தில்.

பராசர்: - சார்! சிவம் இப்போது கழறியது சுத்தப் புரட்டு. 'தாந்தோன்றித் தம்பிரான்' என்று இவரையே தான் சில †பேயாண்டிகள் பிதற்றுவது வழக்கம். இவர் மதுரையில் பாணபத்திரர் என்னும் பிரக்யாதி யடைந்த ஒரு யாழ்வல்லோனிடம் கற்றுக் கொண்டவர். பாணபத்திரரிடம் தான் கற்றுக் கொண்டதாக ஒரு சமயம் இவரே பாண்டியன் கவர்ன்மெண்டில் சொல்லி யிருக்கிறார்.

ஜட்ஜி: - சிவம் நீர் பாணபத்திர ரிடத்தில் சங்கீதம் கற்றுக்கொள்ளவில்லையா?

சிவம்: - இல்லை.

ஜட்ஜி: - கற்றுக்கொண்டதாக நீரே சொல்லி யிருக்கிறீராமே?

சிவம்: - எனக்கு ஞாபகமில்லை.

† ஞானிகள்.

"பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்டபிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர் கண்டிருண்மை ஞானந்தெளிந்தவரே"

பராசர்: - சார்! இவர் 'எனக்கு ஞாபகமில்லை' என்றுஞ் சொல்லுவார் 'நானல்ல' வென்றுஞ் சொல்லுவார். இவர்க்குப் பித்தம் தலைகொண்டிருக்கிறது. பித்தறிற் பெரிய பித்தரென்று முன்னேயே இவரை ஒரு †பிள்ளையாண்டான் கேலி செய்திருக்கிறான். இவர் பாணரிடம் படித்ததை தாம் நேரில் பார்த்ததாக ஒரு ஈரிவரண்டு என்னிடஞ் சொல்லி யிருக்கிறார். இவர் கற்றுக்கொண்டதாகச் சொல்லி இருப்பதுந் தவிர இவர் பெருங் கிழவனாய்ப் போய்விட்டாரென்று தன்னிடமிருந்தும் பாணபத்திரர் நீக்கிவிட்டதாகவும், தனக்கு ஜீவனத்துக்கு பெருங் கேடுண்டாய்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

விட்டதென்றும், அதனால் தன்னுடைய ஜாண் வயிற்றை வளர்க்க வேண்டி விறகு விற்று ஜீவனஞ் செய்ததாகவும் இவரே சொல்லியிருக்கிறார்.

† தேவதேவனால் தடுத்தாட் கொள்ளும் பேறுபெற்ற புண்ணியமூர்த்தியாம் சுந்தரமூர்த்தி.

‡ பரஞ்சோதிமுனிவர்.

"வண்டறை கொன்றை யான்முன் வந்து நீ யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சி பாணன் பத்திர னடிமை யென்றான்"

"கனியிசைக் கிழவன் றன் கீழ்க் கற்பவ ரனேகர் தம்மு
ணனியிசைக் கிழமை வேட்டு நானுமவ் வினைஞ் னானேன்
றனியிசைக் கிழவ னோக்கித் தசையெலா மொடுங்க மூத்தா
யினியிசைச் கிழமைக் காகா யென்றெனைத் தள்ளி விட்டான்"

"வெவ்விற கெறிந்து கட்டி விலை பகர்ந்தேனு மைய
வिव்வயி சோம்பு கேனென் றித் தாழில் பூண்டே னென்ன
(திருவிளையாடற் புராணம்.)

பராசர்: - சிவம் நீர் அந்தப் பாணப பத்திரருக்குப் பொருள் கொடுத்ததுண்டா?

சிவம்: - உண்டு.

பராசர்: - எத்தனை தடவை?

சிவம்: - பல தடவைகளில்.

பராசர்: - அப்பொருள்கள் உமக்குச் சொந்த மானவையா?

மனு: - இக்கேள்வி அனாவசியமான தென்பதைக் கனம் பொருந்திய கோர்ட்டா ரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜட்ஜி: - பாசரே அக்கேள்வியை விட்டுவிடும்?

பராசர்: - சிவம்! பாணபத்திரருக்கு நீர் பொருளுதவி செய்தது யாது காரணம்பற்றி?

சிவம்: - அதைச் சொல்ல இஷ்டமில்லை.

பராசர்: - நீர் பாணபத்திரரீடம் சங்கீத வித்தை கற்றுக் கொண்ட உரிமையில் யாதேனும் பொருள் கொடுத்ததுண்டா?

சிவம்: - இல்லை

பராசர்: - நீர் பாணபத்திரருக்குப் பொருள் கொடுக்கும்படி சேரமான் என்கிற உம்முடைய சினேகிதருக்கு ஒரு லெட்டர் (திருமுகம்) எழுதி அதைப் பாணபத்திரர் வசமே கொடுத்தனுப்பினீரா?

சிவம்: - ஆம்.

பராசர்: - அது நீர் பாணபத்திரனிடம் கற்றுக் கொண்ட வித்தையின் பொருட்டுத்தானே?

சிவம்: - அல்ல.

பராசர்: - ஆனால் நீர் பத்திரரிடம் கற்றதில்லை யென்றும் அந்த உரிமையில் அவருக்குப் பொருள் கொடுத்ததில்லை யென்றும் சொல்லுகிறீர் அல்லவா?

சிவம்: - ஆம்.

பராசர்: - அந்த லெட்டரின்படி அவர் சேரமானிடம் பொருள் பெற்றாரா?

சிவம்: - பெற்றிருக்கலாம்.

பராசர்: - இதுதானே அந்த லெட்டர்? (படித்தல்.)

"மதிமலி புரிசை மாடக்கூடற்
பதிமிசை நிலவும் பானிறவரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழி லாலவாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண் மூப்படியெனப் பாவலர்க்
கொருமை:பி னுரிமையி னுதவியணிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ் குலவிய குடைக்கீழ்
செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க
பண்பால் யாழ்பயில் பாணபத்திரன்
தன்போலென்பா லன்பன் றன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்துவர விடுப்பதுவே"

சிவம்: - ஆம்.

பராசர்: - (ஜட்ஜியைப் பார்த்து) இந்த சிவம் பாணபத்திரர் என்பாரிடம் சங்கீத வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டதற்காக அவருக்கு குருதஷ்டணை கொடுக்கும் நிமித்தம் தம்மிடம் காசில்லாது முழித்துவிட்டு, கடைசியில் தன்னோடு அத்தியந்த

நேசனாயிருந்த வரகுண பாண்டியன் என்னும் அரசனுடைய, பொக்கிஷவறையில் யாவருமறியாதபடிப் புகுந்து பொன் பொருள் பட்டு பட்டாவளி முதலியவைகளைக் களவாடி வந்து அந்த பாணபத்திரருக்குக் கொடுத்து வந்தார். இதற்கு ரிகார்ட்டு திருவிளையாடல்:

"சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன் பொன்னறைச் செல்வம் வெளவிப்
பத்தர்யா ழிடத்தோ ளேந்திப் பாடுவான் காண வைப்பார்"

"சிலபொலங் காச சின்னான் மணிக்கலன் சின்னாள் செம்பொற்
கலைவகைச் சின்னா ளம்பொற் சாமரைக் காம்பு சின்னா
ஸலர் கதி ரரிமான் சேக்கை யாடகத் தகடு சின்னாள்
குலமணி வருக்கஞ் சின்னாள் கொடுத்திடக் கொண்டு போவான்"

இவ்வாறு இவர் இராஜத் துரோகமும் சிநேகத் துரோகமும் புரிந்து அசனுடைய பொருள்களை யெல்லாம் களவாடிக் கொண்டுவந்து கொடுக்க, அதை யவர் பல வழிகளிலும் செலவழித்துவிட்டுப் பின்னுந் தனக்குப் பொருள் வேண்டியதென்று இவரை வருத்த அதற்கு இவர், அவரை நோக்கி "ஐயா! உமக்காக வேண்டி ராஜ ராஜனென்று யோசிக்காமலும் அன்பு மிக்க எனது சினேகிதனென்று பாராமலும் அவனுடைய பொருள்களைக் களவாடினேன். இனிமேனும் நான் மிகுதியிருக்கும் பொற் குவியலில் கையிடுவேனாகில் அது அரசனுக்கு எவ்வழியிலாயினும் நான் தான் என்று தெரிந்து அதனால் எனக்கும் அவனுக்கும் மனத்தாங்கல் நேரிடும். தவிற இக்கலிகாலத்திலோ என்னுடைய சிநேகிதத்தை வேண்டுவோர் வெகு சொற்பமாய் விட்டார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது மிகுதியா யிருக்கும் சொற்ப சினேகிதர்களுக் குள்ளும் என்னால் அத்தியந்தமாய் நேசிக்கப்படுபவனும் என்மீது அன்பு மிக்குடைய வனுமான இவனோடு பிணக்கு நேர்ந்து விட்டால் நான் என் செய்வது ? இஃதொழிய என்னுடைய சினேகிதர்களிலும் பலர் என்னுடைய உதவியைப் பெரும்பாலும் வேண்டி நிற்பவர்களா யிருப்பதால் ராஜ ராஜனா யிருக்கும் இவன் சிநேகம் முறிந்து விட்டால் என்பாடு அம்பலமல்லவா? இக் காலத்தில் கேவலம் ஒரு மேல் உத்தியோ கஸ்தரையோ ஒரு கவர்னரையோ சிநேகிக்க வேண்டுமானால் அதற்காக தோட்டக் கச்சேரி என்ன உல்லாசக் கச்சேரி என்ன இவ்வாறு பல வழிகளில் எவ்வளவோ பணத்தை வாரி யிறைக்கிறார்கள். அப்படி யெல்லா மின்றி வெகுலேசில் கிடைத்திரு க்கும் இச் சிநேகம் தாக்குற்றுப்போனால் நான் என் செய்வது" என் நிவ்வாறெல்லாம் அவருக்கு எடுத்துக் கூறினர்.

"சித்தவெம் பெருமான் வந்து செப்புவா னப்பா நிம்பத்
தொத்தவன் கோசந் தன்னிற் அம்பியுண் கனியின் வெளவி
யித்தன மின்று காறு மீந்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ னறிந்தாற் சங்கை மனத்தனாய் விகற்பங் கொள்வான்"

இவ்வாறு இவர் கூறியவற்றை யெல்லாம் அவர் செவி கொள்ளாராய்த் தனக்கு எப்படியும் பொருள் வேண்டுமென இவரைத் தொந்தரவு செய்ய அதற்குடன் பட்டு அவருக்கு வேண்டிய பொருள் கொடுத்தனுப்பும்படி தன் நேசனான திருவஞ்சைக்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

களத்தையாளும் சேரமான் பெருமா னாயனார் என்னும் அரசனுக்கு மேற்சொல்லிய லெட்டர் ஒன்று வரைந்து அதை அவன் வசமே கொடுத்தனுப்பினர்.

இங்ஙனம் பாணபத்திரரிடம் திருமுகம் கொடுத்தனுப்பினவர் ஒருக்கால் சேரமான் பொருள் கொடாது பத்திரரை விரட்டிவிட்டால் அதனால் தனக்கவமான மும் பத்திரருடைய சல்லியமும் பொறுக்க முடியாதாகி விடுமென்று மறுநாள் இரவில் சேரமானிடம் சென்று, லெட்டர் கொண்டுவரும் பத்திரருக்கு எப்படியாயி னும் அவர் வேண்டு மவ்வளவு பொருள் கொடுத்தனுப்பல் வேண்டுமென்று பலவாறாக அவனைப் பயமுறுத்தினர். இவர் செய்த உருட்டுமிரட்டுகளுக்கு அரசன் பயந்து பத்திரரை ஏவலாளரை விட்டுத்தானே வலுவி லழைத்து வந்து உபசாரஞ் செய்து பொருள் கொடுத்தனுப்புவதாயினான்.

"தென்னவன் மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தர்யா
தின்னிடை வந்துளே நின்னைக்கண்டுதா
னன்னிதி வேண்டநம் மோலை கொண்டு நம்
மின்னிசைப் பாணபத்திரனிங் கெய்தினான்."

"மற்றவர் கருநிதி கொடுத்துமன்ன -
தெற்றென வரவிடுக"

(திருவிளையாடல்)

விஷயம் இப்படி யிருக்க, பத்திரரிடம் தான் கற்றதில்லை யென்றும் அந்த உரிமையில் அவருக்குப் பொருள் கொடுத்ததில்லையென்றும் சொல்லிவிட்டார். ஆனதால் பின்வரும் விசாரணையில் இவருடைய வாக்குமூலம் எவ்வளவு தூரம் உண்மை பற்றிய தென்று கோர்ட்டார் அவர்கள் சில நாளைக்கு இமையா நாட்டத்தை யும் வேறு இரண்டு காதுகளும் இரவலாக வாங்கி வைத்துக்கொண்டு ஜாக்கிரதை யாக விளித்திருக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்ளாதிருக்கிறேன்.

மனு: - (ஜட்ஜைப் பார்த்து) பிரபுவே! பராசர் இவ்வளவு நேரம் படித்தது அவ்வளவும் பண்டபுராண மாயிற்று. சிவம் ஒரு †முதியதேசாபிமானி - இக்காலத் தில் வாய்ப் பறை யறையு மவர்களில் சேர்ந்தவரல்லர் - ‡சர்வ ஜீவாபிமானி - உபகாரத்தை முன்னிடாது தஞ்சயப்பிரயோசனத்தை (புகழையும் பட்டத்தையுங்) கருதி பொருள் செலவிட்டு பத்திரிகைகளில் வெளிவருமலர்களிற் சேர்ந்தவரல்லர் - §மதாபிமானி -- வாய் மதம் பேசித் திரியு மவர்களிற் சேர்ந்தவ ரல்லர் - தம்மை அடுத்து வேண்டுவார் வேண்டியபடி அருள்சுரக்குந் தன்மையர். ஆனபடியால் தன்னிடத்தில் நீங்கா பக்தியும் விசுவாசமும் கொண்டிருக்கிற பாணபத்திரருக்கு நேரிட்ட அவமானத்தையும் தரித்திரத்தையும் தரித்திராது ஒழிக்க வேண்டி ஒரு திருவிளையாடலாய் நடித்தனரே யன்றி வேறன்று.

† முன்னே முளையாமல் முளைத்து அண்டங்களின் சராசரங்களை அணுவும் பிறழவிடாது கண்ணிமைபோ லபிமானித்துக் காத்தல்.

‡ வினைவழியாடும் ஜீவர்களைச் சோரவிடாது தடுத்தபிமானித்துப் பக்குவப் படுத்தல்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

§ பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை பொய்ச் சமயம் புகா வண்ணம் கருணைகூர்ந்தபிமானித்து மெய்ச் சமயமாகிய சைவ சமயத்தி லீடுபடுத்தல்.

(இதோடு கோர்ட்டு குலைந்தது.)

முன்றா நாள் விசாரணை

(தினகரன் திசைகண்ட வேளைக்குத் திரண்டது நீதி சபையும்.)

ஜட்ஜி: - சிவம்! நீர் கௌரி என்கிற பெண்மணியை அறவீரா?

சிவம்: - அறிவேன்.

ஜட்ஜி: - அந்தக் குழந்தைக்கும் உனக்கும் முன்னே பின்னே மத்தியிலே ஏதாவது பழக்க முண்டா?

சிவம்: - அதற்கென்ன சந்தேகம்.

ஜட்ஜி: - அந்தப் பெண்மணி அறியாதவளா?

சிவம்: - எல்லாம் அறிந்தவள் தான்.

ஜட்ஜி: - அதல்லவோய்! அவள் பருவமானவளா?

சிவம்: - பூரண பருவமானவ ளானதால் தான் நாம் அவளிடத்தில் சினேகம் வைத்தோம்.

ஜட்ஜி: - பருவ மென்றால் என்ன?

சிவம்: - பக்குவம்.

ஜட்ஜி: - பக்குவ மென்றால் என்ன?

சிவம்: - இரண்டற்ற இன்பம் அடையத் தகுந்த பரிபக்குவ காலம்.

ஜட்ஜி: - சிவம்! அந்தபெண்ணுக்கு வயதென்ன?

சிவம்: - 10 அல்லது 11.

ஜட்ஜி: - இந்த 10-அல்லது 11-வயதில் ஒரு பெண் ஆளாவதுண்டா ?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

சிவம்: - பூர்வ புண்ணிய மிருந்தால், சம்பந்தர் முதலியவர்களைப்போல் 5-வயதிற்கூட ஆளாவதுண்டு. அஃதன்றி சுகர், பிரகலாதர் முதலியவர்கள் தெரியுமா? அவர்கள் தாய் வயிற்றில் இருக்கிறபோதே ஆளாய் விட்டார்களே சார். ஆளாவதற்கு வயது கூடவா வேணும்? பூர்வ புண்ணியந்தான் வேணும்.

இன்ஸ்பெக்டர்: - ஆளாவது என்றால் அர்த்தம் என்ன தொரியுதா? புஷ்பவதியாவது. அப்படி அந்தப்பெண் ஆளானவள் தானா என்று தான் நமது கனம் பொருந்திய விகட கவர்ன்மெண்டாரது கேள்வி.

சிவம்: - அப்படியா; எங்கேயாவது 10, 11- வயதில் பெண்கள் ஆளாவதுண்டோ?

ஜட்ஜி: - சிவம்! உமக்கு உலக அனுபவம் போதாது. இப்போது ஸ்ரீகள் 7-வயதில் ரஜஸ்வலையாகி, 9-ம் வயதில் பிள்ளை பெற்று 15-ம் வயதில் சம்பந்தஞ் செய்த 18-ம் வயதில் பேரன், பேத்திகளைப் பார்த்து அம்பும், தெம்பும், கொண்டு ஆம்புளையானை நவர்மைன்ட் என்கிற காலமாச்சேவோய். அப்படி ஆளாகா விட்டால் கூட 6-ம் வயதிலேயே புருஷனோடு இல்லறத்தை நடத்தி இன்புற்று, அன்புற்று, ஆனந்தத்தில் அமக்களம் பண்ணுகிற காலமென்று உமக்குத் தெரியாதா?

சிவம்: - ஐயா! அப்படிக்கூட நடக்குங்களா?

ஜட்ஜி: - பொய் திரட்டி யென்று 4- அல்லது 5-வயதிலேயே கலியாணம் பண்ணி உற்றாரும், பெற்றாரும், ஊராரும், உறவினர்களும் குமாளம் போடுகிறார்களேவே! அது தெரியாதா? 6-7 வயதிலேயே கலியாணம் பண்ணி ஆம்புளையானோடு ஜதைப்படுத்தி கப்பலேற்றி அனுப்புகிறார்களே அதையும் பார்த்ததில்லையா?

சிவம்: - ஜட்ஜியே! எனக்கு ஆச்சரியமாகவே யிருக்கிறதுங்கோ. அப்படி புத்திசாலிகள் செய்வார்களா?

ஜட்ஜி: - புத்திசாலிகள் தான் செய்கிறார்கள். சிவம் நீர் பாரதம் பார்த்திருக்கிறரா? ஆறுசாத்திரம், அறுபத்துநாலு கலைக்ஞானம் முதலிய சாஸ்திரங்களையும் மொத்தமாய் கரைத்துக் குடித்து ஏப்பமிட்டவராகிய வியாச ரென்னும் நமது தாத்தா தெரியுமா? அவர் ஓர் படகை ஒட்டிக்கொண்டிருந்த மச்சகந்தி யென்னும் ஒரு சின்ன கன்னி அன்னத்தை என்னமாகவோ சரிப்படுத்தி சோகத்தைக் காட்டி, மோகத்தை மாட்டி, கோசத்தை நீட்டி, தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டு தாண்டிவிட்டாரே அது உமக்குத் தெரியாதா?

சிவம்: - ஐயா! அப்போது நான் அருகிலிருந்து பார்க்கவில்லை. பின்னாலே தந்தி வந்ததாக சிலர் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

ஜட்ஜி: - சிவம்! கௌரி ஆளாகாதவளா ?

சிவம்: - ஆம்.

ஜட்ஜி: - அப்படி ஆளாகாத குழந்தையிடத்தில் நீர் எப்படிக் கலந்திருந்தீர்?

சிவம்: - அன்பினால்.

ஜட்ஜி: - யாருக்கு அன்பு உண்டு.

சிவம்: - கௌரிக்கு என்மீது அன்பு பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் என்னை யாவது என் சீஷப்பிள்ளைகளையாவது என் சினேகிதர்களையாவது பார்க்கவேண்டுமென்று சதாவும் அழுதும், அயர்ந்தும், வருத்தப்படுவதுண்டு. அதனால் நாமும் அவள் மீது ஆசையும் அன்பும் கொண்டோம்.

மனு: - சார்! இப்போது சிவம் சொல்வதில் அன்பு என்பதற்கு வேறு அர்த்தம் பண்ணிவிடக் கூடாது. அன்பு என்பது, இச்சை அல்லது ஆசை என்று அர்த்தமாகும். அதில் இச்சை யென்பது பரவிச்சை, அபரவிச்சை என இரண்டு வகைப்படும். அதில் இங்கே சிவம் சொல்வது மோகூத்திற்கான இச்சை. அபர விச்சை யென்பது காமத்திற்கான இச்சை.. இந்த இச்சை வேறே.

பராசர்: - அன்பு என்பது காமம் என்னும் ஒன்றையேதான் குறிக்கும்.

மனு: - சார்! அன்பின் வித்தியாசத்தைப் பற்றிய ஒரு கேஸ் சொல்லுகிறேன். அதை யோசியும்.

சில நாட்களுக்கு முந்தி திருவழுந்தூர் காளிகோவிலில் மாறனுலாவெழுதிய கம்பனென்கிற ஒரு வம்பன் வெகு ஜம்பமாக தன் வீட்டுக்கு 3-ந் தெருவில் போய்க் கொண்டே யிருந்தான். அப்போது கம்பனுக்குச் சிவியனாக ஒரு கைக்கோளனி ருந்தான் அவன் சமுசாரம் அணியும், மணியும், துணியும், மிக்க காம்பீரமாய் அணிந்து கொண்டு தண்ணீருக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான், கம்பனோ இவளைப் பார்த்துவிட்டு ஏக்கமும், சோக்கமும், நோக்கமும், தேக்கமுமாக ஒரு துக்கடா பாட்டு பாடுவதும், கொஞ்சந் தொங்கி நடப்பதுமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்ணோ! இந்தக் கம்பர் நமது ஆம்புளையானுக்குக் குருவல்லவா? “மாதா பிதா குரு தெய்வம்” என்றபடி நாம் தெய்வமாகப் பூசிக்கவேண்டியவ ரல்லவா? நாம் வழியில் எப்படி உபசரிப்பது என்று தன் இளமையான வயதையும் ஊர் நிலைமையும் யோசித்து ஐயாவைப் பார்ப்பதும், புன்னகையாகச் சிரிப்பதும், கலியாணப் பெண்ணைப் போல் தலை குனிவதும், கால் பெருவிரலால் பூமியைக் கீறுவதும் அவர் பாராத போது தான் தலையைத் தூக்கிப் பார்ப்பதுமாக விருந்தான். கம்பனோ ஆ! ஆ! நாம் எண்ணினது எந்த தெய்வமோ முடித்துவிட்டது. நல்ல கஞ்சி மாட்டிக் கொண்டது.

"யானோக்குங்காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும்" (திருக்குறள்)

என்றபடி நாம் பார்க்கிறபோது பூமியைப் பார்க்கிறாள். நாம் பாராதபோது இவள் நம்மைப் பார்த்து சிரிக்கிறாள். ஆகையால் பேரம் படிந்தே விட்டது என்று சந்தோஷமும் தைரியமுமாக வீட்டுக்குப் போய் இரண்டொரு துணிகளை இரவல் வாங்கி சோப்பு போட்டு தப்பிக்கொண்டு கொஞ்சஞ் சில்லரையும் அங்கே இங்கே பார்த்துக்கொண்டு அந்தபெண் தண்ணீருக்குப் போகுஞ்சமயம் பார்த்து போய் ஈசல் அடிப்பதும், சில துண்டு துணிக்கைகளைப் பாடுவதும், திரும்பி திரும்பிப் பார்ப்பதும், சிரிப்பதும், தெய்வத்தைப் பிரார்த்தனை செய்வதும், சந்தோஷிப்பதுமாக விருந்தார். அப்போது அந்த பெண்மணியைப் பாராட்டி அன்பும் மரியாதையும் மாறாமல் பழையபடியே இருந்தாள். அக்கால் கம்பன் அவள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போகும் போது அவள் பின்னாலேயே தொங்கினான். அவள் வீட்டுக்குள் போய் தண்ணீரை வைத்துவிட்டு வெளியே வந்து பார்த்தாள் ஐயா நிற்கிறார். ஒ ஒ! நமது குரு வந்து விட்டாரென்று பெரிய சொம்பில் ஜலங் கொண்டு வந்து வெகு மரியாதையாகக் கொடுத்தாள். கம்பன் ஆ ஆ! நாம் நினைத்த காரியம் ஜயமாகவே ஆய்விட்டது என்று காலலம்பிக் கொண்டு வீட்டுக்குள் இந்தப் பெண் தவிர யாருமில்லை யென்பதைப் பார்த்து கம்பன் அடடா நாம் செய்த புண்ணியமே மகா கண்ணியம் என்று ஆனந்தக் கடலிலேயே முழுகியிருந்தான். இதற்குள் அந்தப் பெண் ஒரு கோரைப் பாயும் ஒரு திண்டுங் கொண்டுவந்து போட்டாள். இதைப் பார்க்கவே கம்பனுக்கு உடம்பு ஜில்லென்று ஐயோ! கண் சொருகலுண்டாய் விட்டது. இப்படி யிருக்கிறபோது அந்த அம்மாள் ஒரு தட்டில் பால், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலக்கா, லவங்கம், தக்கோலம் முதலியவைகளைக் கொண்டுவந்து ஐயாவிடம் வைத்துவிட்டு குரு சாப்பிடுகிறபோது யாரும் பார்க்கக் கூடாதல்லவா வென்று தெருக் கதவைக் கொஞ்சம் ஒருக்களித்து வைத்துவிட்டு ஐயாவுக்கு எதிரில் உள்வீட்டு கதவு ஓரமாய் நின்று கொண்டிருந்தாள். கம்பனோ அம்மாள் பால் பழங் கொடுத்ததும், தாம்பூல மளித்ததும், வெளிக் கதவைச் சாத்தியதும், எதிரில் கதவு மறைவில் தலை தெரிய குனிந்துக்கொண்டிருப்பதையும் நினைத்து, உடல் நனைந்து, மனங் கனிந்து, இனி கேட்கவும் வேணுமா? என்று எழுந்து மெள்ளமாக அம்மாளிருக்கிற இடம்போய் அடி கண்மணி! நீ எத்தனை நாள் கவனம் வைத்திருந்தாயிடி? உன்னைக் கண்ட நாள் முதல் என் சித்தமுருகி, சிந்தை யுருகி, தேக முருகி, மேனி கறுகி விட்டேனடி என்று சோகப்பாகக் கண்ணி பாடிக்கொண்டே அம்மாள்மீது கையைக் கொஞ்சம் நீட்ட நெருங்கினார். அம்மாளோ நாம் மரியாதைக்கு உபசரித்தால் நம்மிடத்திலேயே டம்பாச்சாரி புராணம் படிக்க வந்துவிட்டானே இந்த முரியனை என்ன செய்வதென்று ஆலவட்டம் எங்கே யிருக்கிறதென்று யோசித்துக் கொண்டே ஒரு ஓங்காரம் போட்டாள். இந்த சமயத்தில் அவள் புருஷனும், கம்பன் சிஷ்யனுமாகிய கைகோளன் வந்துவிட்டான். பெண்சாதிக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டாப் போ லிருக்கிறது என்று வருகிறபோதே நடையிலிருந்த உலக்கையை தூக்கிக் கொண்டு வந்து உள்ளே நுழைந்தான். கொஞ்சம் இருட்டா யிருந்ததால் ஆள் முகந் தெரியவில்லை. இரண்டு அடி கொடுத்தான் அவளுங் கொஞ்சம் பாடினாள். பக்க விடு அண்டை வீடு ஜனங்கள் வந்து விட்டார்கள். கம்பன் பார்த்தான் உதை தாளுவதா யில்லை, இனி உயிரே போய்விடும்போலிருக்கிறது அதன்மேல் கம்பன் கைக்கோளன் திருவடியைப் பணிந்து முகாரி ராகத்தை ஆலாபனை செய்து,

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

“மைக்கணை கொண்டு விழிக்கணை யாலே
மருட்டி யிருட்டறையில்
பொய்க்கள வாகப் புகுந்தது வுண்டு
புணர்ந்தது மில்லையடா
கைக்கிசை வான குறுந்தடி கொண்டு
கழுத்தை நெருக்கவருங்
கைக்கொளவா வுன்றன் தாரமடா யென்றன்
றங்கையடா விட்டா (தனிப்பாடல்)

என்று ஒரு கவியையெடுத்து அவன்முன்னே போட்டு அவன் காலைப்பிடித்து அழுவே கைக்கோளன் மனமிரங்கி யனுப்பினான். கம்பன் இறைக்க விறைக்க தட்டுக்கெட்டு தள்ளாடி இடுப்பொடிந்து வீடுபோய்ச் சேர்ந்தானாம். பார்த்தீர்களா? கம்பனிடமிருந்த அன்பும், கைக்கோளன் ஜதையினிடத்தி லிருந்த அன்பும். அது போல், மிஸ்ஸஸ் கௌரி அம்மா ளிடத்திலிருந்த அன்பும், ஸ்ரீ சிவத்தினிடமிருந்த அன்பும், காமத்தைப் பற்றிய அன்பு அல்ல துரையே.

பராசர்: - துரையே! விகட அகராதியின்படி அன்பு என்றால் ஆசை, ஆர்வம். ஆர்வம் என்றால் அப்படியும் இப்படியுமாகக் கூட அர்த்தம் பண்ணலாம்.

ஜட்ஜி: - சிவம் கௌரி தனியாக விருக்கிற போது நீர் போய் கண்டதுண்டா?

சிவம்: - ஆம்.

ஜட்ஜி: - நீர் கௌரி கூப்பிட்டதாகச் சொன்னீரே அது வாஸ்தவந் தானா?

சிவம்: - ஆம்.

சாக்ஷி சிவஞான முனிவர்

பராசர்: - சார்! சிவஞானமுனிவர் சிவத்தின் செய்தியை கௌவையாயும், செவ்வையாயுங் கற்ற நற்றவர். அவர் நித்யமும் சத்தியமுமா யிருப்பவர். அவரை ஒரு சாக்ஷியாக விசாரிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஜட்ஜி: - ஆனால் அவரைக் கூப்பிடும்.

சிவஞானமுனிவர்: - கூட்மார்னிங் சார்!

ஜட்ஜி: - நீர் பெரிய பணக்காரராமே மெய்தானா?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

சிவஞானமுனிவர்: - அட்டா! தமிழ் ஊற்றெடுத்து சைவ ஓதமெடுத்து, அதிலே ¹போதம் முளைத்து, அதிலே ²நீதங் கிளைத்து, காடாய்விளைந்து பிடுங்குவாரில்லாத தொண்டை நாட்டு ³ஆதிபுரியிலே மாணிக்கத்தைத் தருமஞ் செய்கிறதால் மாணிக்கத் தியாகர் என்று பேர்படைத்த பெரிய ⁴சவுக்காரே ஊரை ஒத்தி வைத்துவிட்டு, ஊதாரியாய் கடைசியில் 5தரகர்களிடத்தில் தடியைக் கொடுத்து வருகிறவர்களை வழிமடக்கி தபாய்த்து உண்டி.தண்டிக் கொண்டிருக்கிறாரே அதில் அடிமை எம்மாத்திரம் சார்!

¹ஞானம். ²நன்னெறி. ³கருவூர். ⁴தீர்வைக்காரன், உள்ளங் கவர் கள்வன். ⁵அடியார்கள்.

மனு: - துரையே! பிரபு என்பது பணம் படைத்த நடைப் பிணங்களுக்கு பேரல்ல. குணமும், மணமும், தவணமும் படைத்த சிவ கணங்களுக்குத் தான் பேருங்கோ. [† வணம். வணம் - கூட்டம்.]

ஜட்ஜி: - அப்படியா! முனிவரே! நீர் நிர்ச்சுரபுராணம் படித்திருக்கிறீரா?

சிவஞானமுனிவர்: - அந்தப் புராணத்தை "கன்னலன்றி வேம்பு நுகர் காமத்துரோகிகளே" பிரித்து, விரித்து, அவர்கள் விவேக நீரைவார்த்து அரித்துக் கடைசியில் அதில் கொள்ளலும் சள்ளலும் அதிகமா யிருந்ததால் துப்பிக் குப்பையில் கொட்டியே விட்டார்கள் சார்!

ஜட்ஜி: - உமக்கு என்ன வியாபாரம்!

சிவஞானமுனிவர்: -

"ஒரும வேதாந்த வச்சியிற்பழுத்த,
ஆராவின்ப வருங்கனி பிழிந்த,
சாரங்கொண்ட சைவசித்தாந்தத்" தேன் சார்!

ஜட்ஜி: - இந்தத் தேன் எதற்கு உதவுகிறது? வாங்குகிறவர்கள் யார்?

சிவஞானமுனிவர்: - இந்தத் தேன்,

"மலர்ந்த வயன்மாலு ருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரு மைம்முகம் பரவிந்து நாதம்
நலந்தரு சத்தி சிவவடி வாகி
பலந்தரு லிங்க" த்திற்கு

முத்தி பஞ்சாமிரத்ததோடு கலந்து நிவேதனஞ் செய்வதற்காக,

"தம்மிற் சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாம்வணங்கி,
தம்மன்பான் மஞ்சனநீர் தாமாட்டி - தம்மையொரு
பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசிப்பார்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

யாவரோ அவர்கள் தான் அக்கரையாய் வாங்கிக் கொண்டு போவது சார்!

ஜட்ஜி: - பாட்டில் எப்படி விலை?

சிவஞானமுனிவர்: - ரொக்கத்திற்கு விற்பதல்ல +வீட்டு வேலை செய்பவர்க்கும்; மாயைவலிக்குக் குரு பற்பம் குழைத்துண்பார்க்கும் பிரசண்டாகக் கொடுப்பது சார்! [+ வீட்டு-முத்தி.]

ஜட்ஜி: - வீட்டு வேலை என்பது என்ன?

"பாட்டிற்கின்புறு குருபரன் பாதமேற் கண்ணீர்
சாட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற்போத வின்னமுதை
யூட்டித்தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலைமுட்டி"

"உடம்பெனு மனையகத்து ஞள்ளமே தகழியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தியா லெரிகொள விரிந்து நோக்கி"

"தறிபோலுடலம் நேரிருந்து
தயங்குமருங்கி னிருநாடி
நெற்போய் மீளும் வளியதனை
நிறுவிநடுநாடி யிற்செலுத்தி
அறிவோர் சிறிதுஞ் சலியாம
லன்னப் பெயர் மந்திர மாறிக்
குறிபோயிருந்த வொருகுறியைக்
குறித்துக்கொண்டங் கிருப்பது சார்!

ஜட்ஜி: - வேலை கஷ்டமில்லையே?

சிவஞானமுனிவர்: - இதுவா வேலை? இந்த வேலையை முடிப்பதற்கே அனேகர் காலாகாலமாய் டிங்கியடித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களே சார்.

ஜட்ஜி: - ஏன் அப்படி செய்கிறார்கள்? சுலபமான வேலை தானே!

சிவஞானமுனிவர்: - வேலை என்னமோ சுலபந்தான் கால்மணி நேரத்தில் முடித்தே விடலாம். இந்த வேலைக்கு வரும் அண்ட சோதாக்கள் இந்த ஊரிலிருக்கிற வர்களுக்கெல்லாம் அடிமைவேலை செய்கிறவர்கள். அடிமைவேலை செய்வதற்காகவே கிரிமெண்டும், அதற்கு சாக்ஷிகளும், அட்வான்சும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனதால் அவர்கள் அடிமைவேலை செய்யாவிட்டால் அவர்களுக்கு எஜமானாக விருப்பவர்கள் உதை உதையென்று உதைத்து அடித்து கல்தா கொடுப்பார்கள். அதற்காகவே பயந்து கொண்டு அவர்கள் வேலையை செய்துவிட்டு அப்புறந்தான் மேலே சொன்ன வேலைக்கு வருகிறார்கள். வந்தாலும்

வேலை நடக்கிறதில்லை. அப்படி நடந்தாலும் இருநூறு முந்நூறு பிறவி யெடுத்தால் முடிகிறதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - இவர்களை அடிமை வேலைக்கு வைத்திருப்பவர்கள் யாரார்?

சிவஞானமுனிவர்: - நெம்பரை யெண்ணுகிறீர்களா? கிரமமாய் சொல்வதற்கு வேதம் ஆகமம் புராணம் வியாசன் விரிஞ்சன் முதல் எல்லாரும் ஒன்றாய்க் கூடினாலும் முடியாதுங்கோ! ஆனாலும் ஒரு ஓரம் ஒதுக்கமானதை மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். ஐயா! இவர்கள் வெற்றிலைப் பாக்குக்கு அட்டமை, புகையிலைக்கு அடிமை, பீடிக்கு அடிமை, சிகரெட்டுக்கு அடிமை, சுருட்டுக்கு அடிமை, குடாக்குக்கு அடிமை, கெஞ்சாவுக்கு அடிமை, மதத்துக்கு அடிமை, செண்டுக்கு அடிமை, அபினிக்கு அடிமை, சொண்டி சோற்றுக்கு அடிமை, பங்கி தண்ணீர்க்கு அடிமை, சிறுமா வுண்டைக்கு அடிமை, போஸ்தகாகியாழத்துக்கு அடிமை, எட்டிக் கொட்டைக்கு அடிமை, பூரணாதிக்கு அடிமை, மாஜனத்துக்கு அடிமை, ஜாதிக்கா லேக்கியத்திற்கு அடிமை, கள்ளுக்கு அடிமை, பீருக்கு அடிமை, சாராயத்திற்கு அடிமை, மன்மதனுக்கு மாறாத அடிமை, காயிதம், சோழி சொக்கட்டான், தாயம், பள்ளாங்குழி, இறுக்கி, காத்தாடி, பட்சிங்கம், இருபத்தொண்ணு முதலிய ஆட்டங்களுக்கு அடிமை, கோழி ஆடு மாடு இறா முதலிய உயிர்வதைப் பந்தயங்களுக்கு அடிமை, பெண்டாட்டிக்கு முக்கியமான அடிமை : வாய்க்கு காரசாரமாக வேணுமென்கிற கருவாடு மீனுக்கு அடிமை, கொம்பு கோல் கத்தி பாணா முதலிய ஆயுதங்களுக்கு அடிமை, சண்டை சாடி வம்பு தும்பு பொய் பிறட்டு துதுவாதுகளுக்கு தலைப்பிள்ளை, தூக்கத்திற்கு அடிமை, குழாவுக்கு கக்கூசுக்கு, கடைக்குப் போகிற வருகிற அம்மாமார்களைக் கண்டு ஏக்கமும், சோக்கமும், தேக்கமுமாயிருப்பதற்கு முதல் அடிமை, பொடிக்கு அடிமை, சோப்பு சீப்புக்கு அடிமை, சோடா லிமினெட்டுக்கு அடிமை, கூத்தியாருக்கு அடிமை, சர்க்கஸ் பயாஸ் கோப் நாடகங்கள் கிளப்புகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்குந்தானடிமை. இந்த வேலைகள் முக்கியமா, அந்த வேலைகள் முக்கியமா? யோசியும்!

துரையே ஒருவனைக் கண்டு “அப்பேன்! மும்மூர்த்திகளும் வந்திருக்கிறார்கள் உனக்கு இந்திர பட்டம் கொடுக்கப் போகிறார்கள் சீக்கிரம் வாரும்” என்றால் இதோ ஒரு தம் சரடா இழுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் நீ முன்னே போவென்று சொல்லி வந்த ஆளை அனுப்பிவிட்டு நாளையதினந்தான் வந்து எட்டிப் பார்ப்பான்! ஒவ்வொரு அற்ப வஸ்துவுக்கும் ஒவ்வொருவரும் எப்படி அஞ்சி, அடங்கி பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் பார்த்தீரா? இவர்கள் எந்தக்காலம் இந்த அடிமைத்தனத்தி 'லிருந்து நீங்குவது? எந்தக் காலம் இவர்களைப் படைத்தவருக்கு இவர்கள் ஆளாவது.

இப்படி பிரபஞ்சம் ஒரு ஆளை துண்டுதுண்டாய் பங்கு போட்டு அடிமைத் தனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிமைத்தனங்களை நீக்குவதற்காகவே பலசமய சாஸ்திர ஆக்டுகள் சந்து பொந்து மூலை முடக்குகளிலெல்லாம் ஓய்வே இல்லாமல் டாம் டாம் போட்டுக்கொண்டு திரிகிறது. இந்தப் பாவிகளோ அவைகளைக் காதிலே கடுகளவும் மாட்டிக் கொள்ளாமல் அடிமைத் தாழிலிலேயே

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஆனந்தமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தான் பெரியோர்கள் உலகத்தை உதறி இழிந்தார்கள்.

ஜட்ஜி: - பாவியென்றும், பத்தனென்றும், பரமஞானிக ளென்றும் படிக்கிறீர் அவர்கள் யாவர்?

சிவஞானமுனிவர்: - பிரபஞ்ச அடிமை வேலைகளி லழுந்தியிருப்பவன் தத்தன்; அந்த அடிமை வேலைகளை உத்ரிக்கொண்டிருப்பவன் பத்தன்; அடிமை வேலைகளில் தாமரை ஜலத்தைப்போ லிருந்துகொண்டே அமலன் வேலைகளைத் தயார் செய்கிறவன் சித்தன்; அமலன் வேலைகளை மாத்திரம் முடிவாகச் செய்து கொண்டிருப்பவன் முத்தன். எல்லா வேலைகளையும் முடித்துக்கொண்டவன் தத்தன் சார்.

ஜட்ஜி: - முனிவரே! நீர் அந்தத் தேனை எங்கிருந்து கொண்டுவந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்?

சிவஞானமுனிவர்: - ஐயா!

"சத்தியந்தானஞ் சமந்தமமின்சொல்
சாற்றுத லொருவழிப்படுதல்
புத்தியேமுதலாங் காரணமோர்நான்கும்
அடக்குதல்பலன்கள் போம்வழியில்
உய்த்திடாதமைத்தல் பொறைதிடஞான
முயிர்க்கெலாந் தண்ணளிபுரிதல்
இத்திறமனைத்து மானததிர்த்த
மெனவெடுத்தியம்பினர் மேலோர்"

அந்தத் தீர்த்தத்தில் போய் நான் தினமும் குளிப்பதுங்கோ அந்தக் குளத்தில் அன்பு பூத்து இந்த அருட்டேன் வழிந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்துதான் நான் கொஞ்சம் கொண்டுவந்து வைத்திருப்பதுங்கோ.

பராசர்: - சார்! இந்த முனிவர் பரத்தை வேண்டி புதரத்தைத் தாண்டி, அகில விஷயங்களை நோண்டி ஆண்டிகளிடத்தில் அமக்களம் பண்ணுகிறவர் அதிகமாக அளப்பார் எடுத்த கேசை விசாரியுங்கள்.

ஜட்ஜி: - உமக்கு சிவம் தெரியுமா?

சிவஞானமுனிவர்: - அதுவா! அட்டா! சிவம் பவமும், துவமும், நவமும், தவமும், அவமும், உவமும், செபமும், அறியாத அத்துவமாச்சே சார்! அது எனக்குத் தெரியாதுங்கோ.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - சிவத்தை நீ தேடிக்கொண்டிருந்ததாக அனேக ஆண்டிகள் சொன்னார்களேவே! தபாய்க்கிறீரே!

சிவஞானமுனிவர்: - நான் சிவத்தை ஒருமுறை தேடிக் கொண்டு போனேன் அப்போது ஒரு ஆண்டியைக் கண்டு சிவம் எங்கேருக்கிறாரென்று கேட்டேன் அதற்கு அவர் ஐயா!

"எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்திதியே யாகும்
இலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன் கோயில்"

ஆகையால் சிவம் இந்த இடத்திலிருக்கிறென்று எப்படி சொல்லுவேன் என்று சொல்லிவிட்டார். அதன் மேல் தாயுமானவரைக் கண்டுகொள்வோமென்று சென்றேன் நான் போகிற சமயம் அவர்,

"அண்டமுடி, தன்னிலோ? பகிரண்ட மதனிலோ?
அலரிமண் டலநடுவிலோ?
வனநடுவிலோ? அமிர்தமதி நடுவிலோ? அன்பர்
அகமுருகி மலர்கள் தூவித்
தெண்டமிட வருமூர்த்தி தலையிலோ? திக்குத்
திகந்தத்திலோ? வெளியிலோ?
திகழ்விந்து நாதநிலை தன்னிலோ? வேதாந்த
சித்தாந்த நிலை தன்னலோ?
கண்டபல பொருளிலோ! காணாத நிலையெனக்
கண்ட சூனிய மதனிலோ!
காலமொரு மூன்றிலோ! பிறவி நிலை தன்னிலோ!
கருவிகரணங்க ளோய்ந்த
தொண்டர்க ளிடத்திலோ!- நீ வீற்றிருப்பது!
தொழும்பனேற் குளவு புகலாய்!
சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வமே! பரஞ்
சோதியே! சுகவாரியே!"

என்று தலைமேல் கையை வைத்துக்கொண்டு தொண்டை கம்மி, விம்மி, அழுதுகொண்டிருந்தார். அதைப் பார்க்கவே அட்டா இதுவும் நமது பாக்கியமாவென்று திரும்பினேன். அப்போது நந்தீசர் என்னைக்கண்டு அப்பேன் நீ யாரென்று கேட்டார் அதற்கு நான் வந்ததும், நொந்ததும் சொன்னேன். அதன் மேல் அவர் அப்பா! உனக்கு 10-ம் இடத்தில் மகநகூத்திரச் சனியிருக்கிறான் அதுவும் அமரபகூத்து நகூத்திரம். அதோடு கேட்டை 4-ல் செவ்வாயிருந்து பார்க்கிறான், ஆகையால் உனக்குப் பிரபஞ்ச ஒழிவு சம்பவித்திருக்கிறது. உனக்கு வேண்டியவை வடதிசையில் கைகூடும் பயப்படாதே. இது நிற்க நீ அதிக இளைப் போடிருக்கிறாய், அதோ இடைக்காட்டு சித்தன் சில மாடுகளை மடக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனிடம் போனால் தாகசாந்தி செய்விப்பான் போவென்று சொன்னார். அவர் சொன்னபடி போய் இடைக்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

காட்டு சித்தரைக் கண்டேன். அவர் நான் வழியில் ஆனதையும், அவரிடம் போனதையும் கண்டு கொண்டு,

தந்தான தந்தான தந்தான தந்த தானா - தன,

கண்ணாடி யுன்னுள்ளே கண்பார்த்துக்
கொள்ளுங் கோனே - ஞான
கண்ணன்றி கண்ணாடி காணவொண்
ணாதெங்கள் கோனே.

(தந்)

தூனியமானதை சுட்டுவா ரெங்குண்டு
கோனே - புத்தி
தூக்கும் மெய்யதை சுட்டு மென்
றெண்ணுங்கள் கோனே

(தந்)

என தந்தனம்பாட ஆரம்பித்தார். இவ்வளவுதானா சிவத்தின் நிலைமையும் தன்மையுமென்று தெரிந்து கொண்டு வந்துவிட்டேன்.

ஜட்ஜி: - முனிவரே! சிவம் உமக்கு ஜாஸ்தி தோஸ்தி யென்று ஆஸ்திகரும், நாஸ்திகரும் சூத்திரமாகவே சொல்லுகிறார்கள். நீ விடாகண்டனாக விருக்கிறாய். அதிருக்க, நீ யறிந்த வரையில் சிவத்திற்கு பெண்டாட்டி யுண்டா?

சிவஞானமுனிவர்: - அது கிடையாது.

ஜட்ஜி: - நன்றாய்த் தெரியுமா?

சிவஞானமுனிவர்: - வெள்ளையாகத் தெரியும்.

ஜட்ஜி: - சத்தியம் செய்வீரா?

சிவஞானமுனிவர்: - முக்கால் சத்தியம் செய்வேன்.

ஜட்ஜி: - ஓய்! சாத்திரங்களும், பெரியவர்கள் சூத்திரங்களும், புராண கோத்திரங்களும் சிவத்திற்குப் பெண்டாட்டி யிருப்பதாகக் கனைக்கிற கதைகள் கற்பனையா?

சிவஞானமுனிவர்: - சார்! ஒரு வஸ்து விருந்தால் அதற்கு உணர்ச்சி, வல்லமை என்று சொல்லுகிற ஒருவித சத்து இருக்கிறது, அந்த சத்தைத்தான் சக்தி என்று கூறுகிறது. சத்து இல்லாமல் எப்பொருளும் இரா. ஒரு திருஷ்டாந்தம் ஏகதேசமாகப் பார்ப்போம்: - ஒரு விருகூழ் முடிவில் மக்கி மண்ணான பின்னோ, எரிந்து சாம்பரான பின்னோ பார்த்தால் இருக்கிற நிலைமையும், அது தன் சத்தோடுகூடி இருக்கிற அவசரத்தில் அசைதல், நிழல்தரல், பூத்தல், காய்த்தல்,

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

கனிதல், சுவைதரல், மணந்தரல், குணந்தரல், கிளைத்தல், தளிர்ந்தல், மலர்த்தல், உதிர்ந்தல், உறங்கல் முதலிய சிருஷ்டி, திதி, சங்காரங்களாக முத்தொழில், முக்குணங்களை வாய்த்திருக்கிற நிலைமையும் நாம் தெரிகிறோம். அதுபோல் நின்மல, நிராமய, நிரஞ்சன, நிராதர, நித்திய, நிர்க்குண, நிர்த்தொந்த, நிர்விகார, நியதியா யிருக்கும் சிவம் நவபேத மெண்மூர்த்தமாய் இந்த அகிலமாகியும் விசித்திரமாகியும், விளங்குவதற்கு காரியமாய் தம்மிடத்தெழுந்த உணர்ச்சி அல்லது வல்லமையாகிய சத்து என்னும் சக்தி உடையதாயிருக்கிறது. அச்சத்தி அக்கினியில் ஒளிபோலவும், மலரில் மணம்போலவும் பிரிப்பதற் கரிதாயுள்ளது. இப்படி நானாவித நாமரூபங்களாய் வியாபித்து விளங்கும் பூதம், பூதபௌதிகம், பூதாத்மகம், பூதபூதம், பூதாகிதம் எல்லாம் மண்ணினின்றெழுந்து மண்ணிலேயே முடிவில் அடங்குவது போல சிவத்திலேயே அடக்கமாகின்றது. மறுபடியும் எப்போது சிவத்திற்கு (உணர்வு) சத்தியுண்டாகிறதோ அப்போது எல்லாம் சேஷ்டிக்கிறது.

விருகூடம் தன்னிடத்தில் அபேதமாயுள்ள சத்தியைக் கொண்டுதான் பூத்தல், காய்த்தல், கனிதல் முதலிய கிரியைகளையும், சந்ததிகளையும் உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறதே யல்லாமல் ஒருமரம் இன்னொரு மரத்தைப் புணர்ந்தல்ல வென்பது யாருமறிந்ததே. அது போல் சிவம் வேறே ஒரு பெண்ணைப் புணர்ந்து உலகத்தைப் படைத்ததல்ல வென்பதைக் கவனியும் சார்!

ஜட்டி: - ஓய்! நீர் வெகு வாட்டமாகவும், தேட்டமாகவும், நோட்டமாகவும், நாட்டமாகவும் நம்மை ஒன்றுந் தெரியாதவென்று மாட்டுகிறீர் அந்த நீட்டலை நிறுத்தும். புராணேதிகாசக் கடைகளில் சிவத்துக்குப் பெண்டாட்டி, கூத்தியார் முதலியவை உண்டென்கிறார்களே அவைகளெல்லாம் பொய்யா மெய்யா ?

சிவஞானமுனிவர்: - அவைகள் எப்படித்தெரியுமா? காட்டிலே குருவியைக் காட்டிக் குருவியைப் பிடிப்பது போலவும், மீனைக்காட்டி மீனைப் பிடிப்பது போலவும், மானைக்காட்டி மான்பிடிப்பது போலவும், ஒரு சேவகன் குடியனைக் குடிகாரனைப்போ லிருந்து பிடிப்பதைப் போலவும், சாக்கரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம், சுத்தாவத்தை, கேவலாவத்தை என்னும் எந்திலங்களினு மேலாம் எழுநிலங்களிலும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களிலும், 1008 அண்டம், 224 புவனம், கீழுலகம் 7, மேலுலகம் 7, பலவகைப் பதவிகளிலும் அங்கங்கிருப்பவர்கள் இச்சை வழியே அவரவர்கள் குலம், குணம், குறி, கோலம், குரு முதலியவைகளையே தாமுங் கொண்டு ஆட்கொள்ளுவது சிவத்தின் திருவருட் பெருங்கருணை சார்!

அஃதெப்படி யென்னில்: - சிவம், சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகளை ஆட்கொள்ளப் பிராமணராகவும், பாண்டியனை ஆட்கொள்ள அரசராகவும், மதுரையில் ஒரு செட்டிப் பிள்ளைக்காக வணிகராகவும், பரதராஜனுக்காகச் செம்படவராகவும், அருச்சுனனுக்காக வேடராகவும், திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு பெண்ணுக்காக பெண் ரூபமாகவும், ஜனகாதிகளுக்காக தசூணாமூர்த்தங்கோண்டு யோகியாகவும், திருப்பெருந்துறை பிராமணர்களுக்காக உபாத்தியாயராகவும், தமிழ்ச் சங்கத்தில் வித்வானாகவும், பன்றிக்குட்டிகளுக்காகப் பன்றி ரூபமாகவும், அப்பருக்காகச்

சிங்கரூபமாகவும், பாணபத்திரருக்காக அடிமையாகவும், சம்பந்தருக்கு வழி காட்டியாகவும், பட்டினத்தாருக்குப் பிள்ளையாகவும், திருமால் நரமடங்கல் தோஷந்தீர சரபப்பகூதியாகவும், சிறுத்தொண்டருக்காக ஆண்டியாகவும்.. பர்வத ராஜன் மகளுக்காக யோகியாகவும், மாணிக்கவாசகருக்காக ஞானியாகவும், தாருகா வனத்து ரிஷிபத்தினிமார்களுக்காக நிர்வாண பரதேசியாகவும், பாண்டியனுக்காக எல்லாம் வல்ல சித்தராகவும், ஒரு பிட்டு வாணிபக் கிழவிக்காக ஒட்டராகவும், மதுரையில் ஒருசமயம் குதிரைச் சேவகனாகவும், வல்லாள ராஜனுக்காகக் குழந்தையாகவும், இப்படிப் பலரூபம், பலபெயர், பலகுணம், பல செய்கை, பல ஜாதியாக எழுந்தவர் சிவம் ஒன்றே என்றுதான் அந்தப் புராணங்களும், ஆகமங்களும், வேதங்களும், உபநிடதங்களும், மற்ற சாஸ்திரங்களும் படிக்கின்றன. அவைகளை எவன் பொய் யென்று சொல்லுகிறானோ அவன் இரௌரவாதி நரகத்திற்குத் தன் குலகோத்திர சூத்திரங்களோடும் ஆளாகி அழிவானென்பது சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

மேற்சொன்ன வகைப்படி சிவன் பெண்டாட்டியோடும், வைப்பாட்டியோடும், பிள்ளையோடும், பெற்றாரோடுங்கூட வரும், இவைகளில் சிவத்திற்குத் திருமேனி இதுதான், தொழில் இதுதான், ஜாதி இது தான், சம்பந்தம் இதுதான் என்று எப்படி நிச்சயிக்கக் கூடாதோ, அதுபோல் பெண்டாட்டி யிருந்ததையும், வைப்பாட்டி யிருந்ததையும், பிள்ளைகளைப் பெற்றதையுந் தன் சுபாவத்திற்கு நிச்சயிக்கக் கூடாது. அவைகளெல்லாம் பக்தாபீஷ்ட லீலா மூர்த்தங்கள் என்று தான் கொள்ள வேண்டியது சார்!

இதன்றி சாஸ்திரங்கள் பக்திகாண்டம், ஞானகாண்ட மென இருவகைப்படும். அவைகள் ஒரு நோயாளியை குணப்படுத்துவதற்காக இனிய வாக்கியங்களையும், இனிய தேன், நெய்முதவிய உருசியானவைகளையுங்காட்டி ஊட்டி, கேஷமப்படுத்து வதுபோல், பாமரர்களுக்கு மோகூ சாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஆரம்பத்தில் பக்தியையும், பக்தியை விளைவிக்குஞ் சரித்திரங்களையும், வைராக்கியத்தையும், உபாசனா மூர்த்தியையும், உபதேச கர்த்தாவையும், அவைகளை அனுஷ்டிப்பதற்காக ஆசாரங்களையும், மனதை ஒருவழிப் படுத்துவதற்கான தூலமந்திரங்களையும், தூலமந்திர, தியான, ரூப, மூர்த்திகளை மாற்றி தூக்கும் மந்திர, தியான, ரூப, மூர்த்தங்களில் உணர்வை யெழுப்பி யோகாரம்பத்தை உண்டாக்கி வைக்க வேண்டியதையும் அந்தப்புராண, இதிகாச, ஆகமமாதிரி பக்தி அல்லது துதி நூல்கள் செய்ய வேண்டியது அவைகளின் கண்டிப்பான ரூல். அப்படி அவைகளைப் புராணேதிகாசங்கள் சொல்ல வருகிறபோது காலம், இடம், திணை, பால் முதலியவைகளுக்குத் தக்கபடி எளிதாகவும், இனிமையாகவும் பலவகைப்பட்ட கதா ரூபங்களை அலங்கரித்துக் கூறும்.

அப்படிப் புராணேதிகாசங்கள் காலம், இடம் பக்குவாதிகளுக்குத் தக்கபடி ஒரு விஷயத்தையே பலப்படக்கூறி யிருப்பதை உய்த்துணர்ந்து உண்மை தேற வழியறி யாது அமுதத்தை விட்டு ஈ ளும்பு செத்தை முதலியவைகளைப் பிடித்து வைத்துக்கொள்ளுகின்ற பன்னாடையைப் போன்ற பாவிகளும், பகடிகளும் புராணே திகாசங்கள் பல விகற்பமாகக் கூறுகிறதென்றும் அவைகள் பொய் என்றும்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

வாய்கூசாமல் பேசுவார்கள். அவர்களுக்கு நரகம் சொந்தமேயாகு மென்பது திண்ணம்.

“ஆரணமுழுது முணர்ந்த வேதியனே
யாயினுஞ் சிவபுராணத்தில்
நேரணிப் பொருளை யுணர்ந்திலனாயின்
இலங்குமவ் வேதமற்றவனைத்
தாரணியிடத்து நம்மைவஞ் சிப்போன்
தானிவனென நனியஞ்சும்
பூரணமுற வாதலின்மறைப் பொருளைப்
புராணத்தாற் றெரிதரல்வேண்டும்”

(சூதசம்ஹிதை.)

என்றபடி உபநிடத முதலிய (சித்தாந்த) அளவை சாத்திரங்கள் சிவத்தின் தற்சொருபத்தை நிரூபிப்பது. புராணேதிகாசங்கள் அதற்கு வழிகாட்டுவது. வழிகாட்டியை விட்டவன் போய்ச் சேரவேண்டிய இடங் கிடைப்பது கஷ்டம். அதுபோல் புராணேதிகாசங்களை விட்டவனுக்கு வேதம், உபநிடதம் முதலியவைகள் யாதொரு பலனையுந் தரா.

ஜட்ஜி: - நீ சொல்வது உலகத்தி லுள்ளவைக ளெல்லாம் உண்மையென்பது தானே.

சிவஞானமுனிவர்: - சத்தியம்.

ஜட்ஜி: - அப்படியிருக்க உலகத்தில் அனேகர் விகற்பமாகக் கூறுகிறார்களே அது ஏன்?

சிவஞானமுனிவர்: - காமாலைக் கண்களுக்குக் காண்பதெல்லாம் மஞ்சள் நிறம், சுரநோயாளர்க்குக் கொடுங்கனலும் மிகு நலமாம். அதுபோல அஞ்ஞானிகட்கு எதுவுங் குற்றமேயாகும். சிலர் தித்திப்பானவைகள் தின்கிறதில்லை, சிலர் பால் சாப்பிடுவதில்லை பார்த்திருக்கிறாரா?

ஜட்ஜி: - முனிவரே! நீர் சொல்லியவைகளால் சிவம் ஒருவித ஜாலமாகப் பெண்டாட்டிவைத்திருந்தாரென்றும் அது உண்மையி லில்லையென்றும் ஏற்படுகிற தல்லவா?

சிவஞானமுனிவர்: - சார்! வேறே அருத்தம் பண்ணாதீர். ஊராருக்கு ரம்மியமுண்டாக வேண்டி ஒருவன் பொய்யாகவே இராஜா இராணி வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்து நடித்தால் அதை யார் நம்புவார்கள்? வேஷதாரிகள் உண்மையான இராஜா இராணி ஆய்விடுவார்களா?

ஜட்ஜி: - நீட்டாதீர், சிவம் பெண் விஷயத்தில் பிரியம் உடையவர்தானா?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

சிவஞானமுனிவர்: - ஐயா! சிவம். ஆண் பெண் அலி மண் மரம் மட்டை எல்லாமா யிருப்பவர், எதிலும் பிரியமுடையவர், எந்தப்பற்று மற்றவர் என்று இதுவரை நான் படித்தவெல்லாம் உம்மிடம் பயன்றன. இன்னும் பன்னிப் பன்னிப் பேசுவதற்கு நம்மாலே முடியாது. சில பெண்களுக்குப் பஞ்சம் வந்ததென்று சொல்லவேண்டுமானால்,

"ஆழாக்குருண்டபஞ்சம் ஆளனைத்தோற்றபஞ்சம்
மரக்காலுருண்டபஞ்சம் மன்னவனைத்தோற்றபஞ்சம்
நாழியுருண்டபஞ்சம் நாயகனைத் தோற்றபஞ்சம்
உழக்குவுருண்டபஞ்சம் உத்தமனைத்தோற்றபஞ்சம்
பானையுருண்டபஞ்சம் பத்தாவைத்தோற்றபஞ்சம்"

என்று 50 பஞ்சம் படித்தால் தான் சில கிழவிகள் கருப்பா வந்ததென்று படிக்கிறாங்கோ என்று பக்கத்து கிழவியைக் கேட்பதுண்டு. தாங்களோ அவர்களுக்கு தாத்தாவா யிருக்கிறீர். ஆகையால் உம்மிடம் தம்மாலே இனி பேசமுடியவே முடியாதுங்கோ.

சாக்ஷி தாயுமானவர்

பராசர்: - சார்! ரெவரெண்ட் தாயுமானவர் அவர்களை ஒரு சாக்ஷி போட்டிருக்கிறது.

ஜட்ஜி: - ஆஜர் படுத்தும்.

சேவகன்: - தாயுமானவரே! ஐயா கூப்பிட்டார் போம்.

தாயுமானவர்: - ஆஜர்.

இன்றா: - ஓய்! நமது கோர்ட்டு ரூல் தெரியுமே அதுபோல் சத்தியம் பண்ணும்.

தாயுமானவர்: - வாசுதேவராகவும், ஏசுதேவராகவும், பரமேசு தேவராகவும், குமரேசு தேவராகவும், வானத்தில் பிரகாசுதேவராகவும் மற்ற எல்லாமாகவும் உள்ள அல்லாகுதா சாக்ஷியாக நான் சொல்லுவதெல்லாம் நிஜந்தவிர வேறே எதுவுமல்ல சார்!

ஜட்ஜி: - உமக்கு என்ன வியாபாரம்?

தாயுமானவர்: - பலசரக்கு மளிகை.

ஜட்ஜி: - உமது கடையில் என்ன என்ன சரக்கு வைத்திருக்கிறீர்?

தாயுமானவர்: - இவ்விடத்திற்கு வேண்டிய சரக்குகள் எல்லாமிருக்கின்றன.

ஜட்ஜி: - முக்கியமான சில சரக்குகளைச் சொல்லும்?

தாயுமானவர்: - காமம், கோபம், மோகம், லோபம், சோபம், பாபம், தாபம், பொய், துது, வாது, வம்பு, சண்டை, பொறாமை, வஞ்சம், தஞ்சம், பஞ்சம், பிரட்டு, உருட்டு, வாய் ஞானம், அஞ்ஞானம், பசி, பிணி, தூக்கம், தொல்லை, சோம்பல், நரை, திரை, மூப்பு, இளமை, டம்பம், பகை, பழி முதலிய எல்லா சரக்குகளும் வாகீன் வாகீனாக வைத்திருக்கிறேன்.

ஜட்ஜி: - இந்தச் சரக்குகளை எப்படிக் கொண்டுவருகிறீர்? அறுபதினெட் அவசுக்குமேலே யிருக்கிறதே!

தாயுமானவர்: - ஆம். என்னிடம் ஐம்புலக் கப்பல்கள் 5 இருக்கிறதுங்கோ அவைகளுக்கு மனோ மாலுமியை வைத்திருக்கிறேன். அவர் மகா கெட்டிக்காரர். அவர் மாயைக்கோட்டை, காமத்தூர், ஸ்நேகபுரி முதலிய தீவு தீவுகளாகச் சென்று சரக்குகளைச் சதா கொட்டிக்கொண்டே யிருப்பார். இதல்லாமல் உலகநாதன் முதலிய சப்ளையர்கள் வேறே யிருக்கிறார்கள். பேரம் வெகு ஜோராய் நடக்கிறது சார்!

ஜட்ஜி: - ஏது நீர் இந்த பேரத்தில் மாட்டிக் கொண்டது?

தாயுமானவர்: - ஐயா! முதலில் தெரியாமல் என் கூட்டாளிகள் தொந்தரவால் வைத்தேன். நாளுக்குநாள் தேங்காயில் வழக்குப் வழக்குப் பற்றுவதுபோல் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் சரக்குகள் சேர்ந்துவிட்டன. “பழக்கங் கொடிது பார் பாறையிலுங் கோழிகிழிக்கும்” என்பதனால் பழக்கத்தை ஒழிப்பதென்றால் மகா கஷ்டமாயிருக்கிறதுங்கோ. அதோடு நான் மகா அருமையாகச்சேர்த்த சரக்குகள், அவைகளை நஷ்டமாக்கி விடுவதென்றால் சித்தந் துணியவில்லை.

ஜட்ஜி: - இது உங்கள் பரம்பரை பேரமோ?

தாயுமானவர்: - எங்கள் பரம்பரையார் சிற்சுகோதய விலாசம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் தான் இப்படி வந்துவிட்டேன்,

ஜட்ஜி: - இந்தக் கடையினால் நல்ல இன்கம் (லாபம்) தானா?

தாயுமானவர்: - அங்கமும், ஆவியும், ஆதியும், நீதியும் கெட்டு அழுது, அலைந்து அவமானப்பட்டு அழிவது தான் இன்கம்.

ஜட்ஜி: - உங்கள் பெரியவாள் செய்த ட்ராமாவை நீ என் நடத்தக்கூடாது?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

தாயுமானவர்: - அதுதான் எனக்கு இஷ்டம். ஒருமுறை என் பெரியவானைக் கண்டு இந்தக் கடையை விட்டுவிடுகிறேன் எனக்கு நமது குலத்தொழிலாகிய சிற்சுகோதய விலாசத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் என்னைப் பார்த்து தம்பி நீ மனக்காட்டில் பயிரிட்டு இருக்கிற சிந்தை விரையை சிந்தாமல் வாரி மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வந்து கொடுத்தால் சிற்சுகோதய விலாசத்தை ஸ்டேஜூடன் உமக்கே பிரசண்டாகக் கொடுத்து விடுகிறோமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே போய் வெகு கஷ்டமும் நஷ்டமும் மடைந்து கொண்டிருக்கிறேன். அது எப்போது முடியுமோ தெரியவில்லைங்கோ.

ஜட்ஜி: - மனக்காடு எங்கே யிருக்கிறது?

தாயுமானவர்: - அது ¹பத்திப்பேட்டையில் நுழைந்து, ²வைராக்கிய மங்கலத்தின் மேல்விழுந்து, ³குருவிருந்துறை, ⁴கீரவணப் பூண்டியிற் பாய்ந்து, ⁵மனனக் கோயில் மார்க்கத்தில் போனால் வெள்ளையாய்த் தெரியுங்கோ. அங்கே யாரையுங் கேட்கவே வேண்டியதில்லை.

¹ ஈசுரபத்தியோடு,

² இடைவிடாத வைராக்கிய நிலையை யடைந்து,

³ ஞானாசாரியரை யடுத்து,

⁴ அவரால் போதிக்கப் படுபவைகளை சிரத்தையோடு சிர வணஞ்செய்து,

⁵ அனுஷ்டித்தல்.

ஜட்ஜி: - இந்த மார்க்கமாகப் போய் நீ கொண்டு வருவதற்குக் கஷ்டமென்ன?

தாயுமானவர்: - அட்டா! ஐயா நான் மேற்சொன்ன ஊர்களில் நுழைவதற்கு "துணையோடல்லது நெடுவழி போகேல்" என்பதைக் கவனித்து அமலப்பேட்டை யிலுள்ள சில பிள்ளையாண்டான்களைக் கூட்டாளி யாக்கிக்கொண்டு போகிற போது, அரோகரா! என்னத்தைச் சொல்லப் போகிறேன். வழி துறை தெரியாமல் வெகுநாள் கஷ்டப்பட்டு மெள்ள மெள்ளச் சென்றேன். அங்கிருந்து மனக்காட்டில் காறை முள்ளும், சூறைமுள்ளும், புற்றும், புதரும், பாம்புந் தேளும் காலை எடுத்து வைக்க முடியாமலே போயிற்று. அப்புறம் விழித்து வாசிபிள்ளையை மிக்க நயப்படுத்தி துணையாக வைத்துக்கொண்டு சிறு குழந்தையைப் போல் தவழ்ந்து சென்றேன். அங்கே சிந்தைவிரை கண்ணுக்கெட்டிய விடமெல்லாம் சிந்திக்கிடந்தது கையில் எடுக்க முடியாமலே யிருந்தது.

ஜட்ஜி: - அவ்வளவு கஷ்டமா?

தாயுமானவர்: - கண்ணுக்குச் சரியாய்ப் புலப்படவே யில்லை.

ஜட்ஜி: - தண்ணீரைப்போ லிருக்குமோ?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

தாயுமானவர்: - அப்படி யிருந்தால் எப்படியாவது ஐஸ் (பனி) கட்டியைப்போல் கட்டிக்கொண்டு வந்து விடுவேனே.

ஜட்ஜி: - காற்றைப்போல் இருக்குமோ ?

தாயுமானவர்: - காற்றைப்போ லானால் க்யாஸ்ஸைப் போல் பாக்கிங் செய்து கொண்டுவந்து விடுவேனே.

ஜட்ஜி: - ட்ராம்வேயி லிருக்கிறதே கரண்டு அது போலிருக்குமோ?

தாயுமானவர்: - ஊஉம்.

ஜட்ஜி: - இப்போது கம்பியில்லா தந்திபோட்டு அதிலே பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கிறதே அதுபோலிருக்குமா?

தாயுமானவர்: - அதில் பாட்ரியாவது தெரிகிறது அதைப் போலுமில்லையே.

ஜட்ஜி: - பின் எப்படித்தானிருக்கும்?

தாயுமானவர்: - நீறு நுழையா வழியிலே ஜலம் நுழையும், ஜலம் நுழையா வழியிலே புகை நுழையும், புகை நுழையா வழியிலே காற்று நுழையும், காற்று நுழையா வழியிலே எண்ணெய் நுழையும், எண்ணெய் நுழையா வழியிலேயும் அதற்கு மேலேயுங்கூட இந்த சிந்தை நுழையும் என்றால் எவ்வளவு சன்னமா யிரு க்குமென்று நினையுங்கள்.

ஜட்ஜி: - அதற்கு வேறே பேரும் இருக்கிறதா?

தாயுமானவர்: - மனமென்றும் ஒரு பேருண்டு. அதற்கே சாந்தகுண முண்டாகிற போது சித்தம் என்றும், உக்ரமுண்டாகிறபோது அகங்காரமென்றும், தெளிவாயிருக்கிற போது புத்தியென்றும், அது ஞானவுணர்வுற் றிருக்கிறபோது ஜீவான்மா என்றும், அது சலனமற் றிருக்கிற போது பரமான்மா என்றும் பெயர். அன்றி மனனம்-நினைவு-சிந்தை என பலபெயர் கொண்ட ஒருபொருட்கிளவியா யிருக்கிறது.

ஜட்ஜி: - சிந்தை - (மனனம் - மனம்) நினைவு என்பதின் குணமென்ன?

தாயுமானவர்: - ஐயா!

“கடுமானவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகும்
மலைகளினும் கடத்தற்கொண்ணா
நெடுவயிரத் தினும் வலிது கடல்பருகி
மேருவினை நேரேபோர்த்து

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

சுடுகனலை விழுங்குகினும் நிறுத்தரிது
புனல்முழுதுந் தோன்றுமூலம்
கெடுமுலகீ துண்டெனிலுண் டிலதாகி
லிலதிதனைக் கெடுத்தல்வேண்டும்'

ஜட்ஜி: - அந்த நினைவை எப்படிக் கெடுப்பது?

தாயுமானவர்: -

"வருந்திமுயன்று மனந்தன்னை
மாற்றியில்லை யுண்டென்னா
திருந்தபதத்தி லிருந்திடுவாய்
இடர்தீர்நெஞ்ச மீடரின்றிப்
பொருந்தல் வேண்டும் மனம்வென்றாற்
புவனமூன்றும் துரும்பாகும்
திருந்தயினிதென் றன்வெல்லாந்
தோயத்தோன் நின்மனமாளும்"

என்று பெரியவர்கள் டாம் டாம் போட்டிருக்கிறார்கள் சார்.

ஜட்ஜி: - அதை எப்படித்தான் எடுப்பதாம்?

தாயுமானவர்: -

"எங்கே எங்கே மனமோடி
இளையோ ரென்ன விழ்ந்தாலும்
அங்கே அங்கே நின்றெழுப்பி
அகண்ட அறிவில் அடைவித்தால்"

எடுக்கலாமென்று பெரிய பெரிய பாதிரிகளெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள் சார்.

ஜட்ஜி: - சிவம் உனக்குத் தெரியுமா?

தாயுமானவர்: - அது தவிர.

ஜட்ஜி: - சிவம் இருப்பதாகக் கேள்வியுண்டா?

தாயுமானவர்: - உலகமுற்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஜட்ஜி: - சிவத்திற்கு சமூசார மிருக்கிறதாகக் கேள்வியுண்டா?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

தாயுமானவர்: - சிலர் உண்டு என்று கூறுகிறார்கள். அது சிவம் அக்கினி போலவும், சத்தி அந்த அக்கினியிற் துடுபோல அபின்னமாகவும் இருக்குமாம்.

ஜட்ஜி: - அப்படியென்றால் அக்கினி வேறாகவும், துடுவேறாகவும் எப்படி பிரிக்கக்கூடாதோ அது போல் சத்தியும் சிவமும் பிரிவற்று ஒன்றாயிருக்குமோ?

மனு: - ஆம். அதை ஆணென்னும் பெண்ணென்றும் அலி என்றும் எப்படிச் சொல்வது?

தாயுமானவர்: - சொல்லவே முடியாது. எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருக்கிறது.

ஜட்ஜி: - சிவம் கௌரி என்கிற ஒரு பெண்ணைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட்டதாகக் கேள்வியுண்டா?

தாயுமானவர்: - ஆம். கௌரி என்னும் கன்னி சிவத்தின் திருவடி நிழலை விரும்பி அனுஷ்டித்திருந்த சத்திக்கும், பத்திக்கும், சுத்திக்கும் மகிழ்ந்து சிவம் அவளை மோகமும், தாபமும், கோபமும், லோபமும் நிறைந்திருந்த பாபிகளிடத்தில் சிக்கிய தோஷத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி அழைத்துக் கொண்டுபோய் முத்தி கொடுத்தாரென்று 19 - ம் புராணம் படிக்கின்றது பாருங்கோ.

ஜட்ஜி: - அப்படி சிவம் செய்தது குற்றமா?

தாயுமானவர்: - ஆ! ஆ! ஆ! வாயை மூடும். நாக்கு நாறலெடுத்துவிடும். கம்மம் என்று இரும்.

சாக்ஷி மெய்கண்டார்

மனு: - சார்! மெய்கண்டார் என ஒருவரிருக்கிறார், அவரோ கைகண்டவர். அவர் சாஷி பவே சாக்ஷியாகவும், சூக்ஷியாகவு மிருக்கும். அவரை விசாரிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஜட்ஜி: - அழையும.

இன்றா:- மெய்கண்டாரே! சத்தியம்பண்ணும்.

மெய்கண்டார்: - சித்தமும், சத்தமும், சுத்தமும், தொத்தமும், நித்தமும், சுத்தமாகி விளங்கும் மொத்தம் சாக்ஷியாக நான் சொல்வதெல்லாம் நிஜம் தவிர வேறே ஒன்றுமேயில்லை.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

மனு: - சார்! இந்த மெய்கண்டார் சிவஞானபோத மென்கிற ஒரு வேதஞ் சிருஷ்டி செய்து, அதற்கு பலசமய திருஷ்டி செய்தவர்.

பராசர்: - ஆம். இவர் நல்ல உள்ளமும், சைவர்களால் செல்வமும், ஆனந்த வெள்ளமும் சொந்தமாகவே வைத்திருக்கிறவர். இவரால் எல்லா வண்டவாளமுந் தண்டவாளமுந் தெரியலாம் சார்.

ஜட்ஜி: - ஓய்! மெய்கண்டாரே! உமக்கு சிவம் தெரியுமா?

மெய்கண்டார்: - அதுவா!

*"நிற்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வன்" சார்.*

ஜட்ஜி: - ஓய்! உமக்கு சிவம் அதிக நேசமும், பாசமும் உடையவரென்று சித்தாந்த சந்தையில் அனேகர் பேசிக்கொள்கிறார்களே அதுபோலானால் உமக்கு சிவத்தின் குணம் செயல் முதலிய திருக்க வேணுமே இருக்கிறதா?

மெய்கண்டார்: - ஒன்றுங் காணாமே!

ஜட்ஜி: - நன்றாய்த் தேடிப்பாரும்! எங்கேயாவது சந்திலே, பொந்திலே, மூலையிலே, முடக்கிலே வைத்து ஏமாந்திருப்பீர்!

மெய்கண்டார்: - ஐயா! இந்தக் கேள்வியை எந்த பங்கி மடத்தில் பொறுக்கி வந்தீர்? சிந்தையை சிந்தாமல் சிவத்தில் சேர்க்காமல் வேதாந்த சித்தாந்த வாய் வியாபாரத்தில் தாய் வியாபாரஞ் செய்யும் நாய்களிடத்தில் வாங்கினீரோ?

ஜட்ஜி: - கற்பகத் தருவைச் சார்ந்த அற்பமாகிய காகமும் அமிர்தமுண்டு அமரரிற் சேர்ந்துவிடுமாம். நீர் சிவமாயிருந்தால் இங்கே தனியே வரமாட்டீரே. எப்படி நீர் சிவமான ரென்பதுதான் கேள்வி ஓய்?

மெய்கண்டார்: - நீங்கள் இப்போது தூக்கிக்கொண்டு வந்து நமதுமீது தாக்கப் பார்க்கும் சொல்லாகிய கல்லைப் பிளக்க நம்மிடம் படே படே ஞான மோன சம்மட்டிகள் கும்மட்டியுடன் இருக்கிறது சார்!

ஆல் என்னும் மரம் பார்த்திருக்கிறீரா? அதன் இலைக்காவது, பட்டைக்காவது, காம்புக்காவது, கட்டைக்காவது, நாருக்காவது, நரம்புக்காவது காய்த்தல், கனிதல், பூத்தல், புலர்தல், உலர்தல் முதலிய குணங்களுண்டா? இல்லை. ஆனாலும் ஆலம் இலை, ஆலம் இலை, ஆலம்பழுப்பு, ஆலம்பட்டை என்றே பேர். இந்த உபாங்கங்க ளெல்லா மில்லாவிட்டால் விருகூமுமில்லை. அதன் கிரியைகளுமில்லை. அது போல் ஜீவனில்லாத பசுஷத்தில் யான் இல்லை. ஜீவனிருப்பதனால் நான் சிவமாயிருக்கிறேன். ஆனாலும் சிவமெனும் விருகூஷத்தில் யானும் அதன் ஒரு இலையைப்போ

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

லுள்ளவன். ஆகையால் நான் சிவத்திற்கு அன்னியமா யிருக்கிறேன். சிவம் சர்வ வியாபகம். எனின், ஆல் வித்தைப்போலுள்ளது சிவம். ஆல் வித்தின் விருத்தியாகிய விருகூழ்போலுள்ளது பிரபஞ்சம் யாவும். அதில் யானும் ஓரணுவா ம்சம் ஆகையால் யானும் சிவமே. என்னடா இவன் நீட்டி நீட்டி மாட்டுகிறானென் றெண்ணி நாஸ்திகவாகட சரக்கைக் கொண்டு வராதீர். அதில் நாறலும், காரலும், ஊறலும், வீரலும் அதிகமாயிருக்கிறதென்று பிராட்லா முதலிய அநேகர் வாரி வாரி வாயிலே கொட்டி காரியே முழிந்துவிட்டார்கள். என்னவென்றால் அளவையெல் லாங் கடந்த சிவத்தை மேலே நான் அளவுபடப் பேசியது ஏகதேச வருவக திருஷ்டாந்தம்.

ஜட்ஜி: - சிவத்திற்கு சமுசாரமுண்டா?

மெய்கண்டார்: - சிவம் ஆணா?

மனு: - குணம், குறி, நாமம், ரூபம் எதுவு மல்லாததை எப்படி ஆண் என்று கூறுவது?

ஜட்ஜி: - அடியார்களிடங்களில் காட்சி கொடுக்க எழுந்தது ரூபங்களாகத் தானே? ரூபமில்லையென்று எப்படி சொல்வது?

மெய்கண்டார்: - ஆம் அப்படி சிவம் எழுந்தருளிய திருமேனிகளும், திருவிளையாடல்களுங் கோடி கோடி கோடானு கோடியா யிருக்கின்றன. அவைக ளில் சிவத்தின் தற்சொரூபம் எது?

மனு:- திருச்செங்கோட்டில் ஆணும் பெண்ணுங் கலந்த வடிவாய் அர்த்தநாரீ சரென விருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு செட்டிப்பெண்ணுக்காக பெண் ரூபமாக வந்து தாயுமானவரென் றிருக்கிறது. ஆணாக அனேக இடங்களில் வந்தது ஆகையால் ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் அலியென்றுஞ் சொல்லக் கூட வில்லை.

ஜட்ஜி: - பெண்ணாக வருவது வேஷமா யிருக்கலாம்.

மெய்கண்டார்: - வேஷமானால் ஸ்தனமும் அதில் பாலும் உடைய பன்றியாக சிவம் மதுரையிலே வந்த கதை வேஷ கதையா?

மனு: - வேஷமென்றால் நாக்கு அழுகிவிடும்.

ஜட்ஜி: - அதோ நிற்கும் சிவம் ஆண் ரூபமாகத் தானே தெரிகிறது.

மெய்கண்டார்: - சிவத்துக்கு இது சொந்த ரூபமா? தொந்த ரூபமா?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - புராணங்களும், ஆகமங்களும், தோத்திரங்களுங் கூறுகின்றனவே.

மெய்கண்டார்: - அவைகள் முத்தி சாஸ்திரமா? பத்தி சாஸ்திரமா?

ஜட்ஜி: - பத்தி சாஸ்திரமென்றுதான் ஒருவாறு யோசிக்கிறேன்.

மெய்கண்டார்: - உமக்கு வாசனைக்குத் தக்க யோசனை யுண்டாகும். அந்த யோசனைப்படி பத்தி என்பது அன்பு என்று அர்த்தமாகும். அன்பு உண்டாக்க வந்த போது அவரவர்கள் தன்மைக்குத் தக்கபடி பேசினால் அவரவர்களுக்கு அன்பை உண்டாக்கலாம். அந்தமாதிரி சாஸ்திரங்களா யில்லாமல் ஞானசாஸ்திரங்களாக சொன்னால் நம்பலாம் சார்.

ஜட்ஜி: - உமது தீர்மானந்தா னென்ன ?

மெய்கண்டார்: - சிவம் ஒரு பொருளல்ல. எல்லாமா யல்லவுமா யிருக்கும் நிர்த்தொந்தம். அதற்கு பந்தம், சொந்தம், அந்தம் முதலிய அந்தரபுஷ்பம், கானல் நீர், முயற்கொம்பு முதலியவைகளைக் கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு பேரஞ் செய்வதில் சாரமில்லைங்கோ.

ஜட்ஜி: - சரி நீர் போம்.

சாக்ஷி பலபட்டைச் சொக்கநாதர்

இன்றா:- பலபட்டைச் சொக்கநாதரைக் கூப்பிடும்.

பலபட்டைச் சொக்கநாதர்: - ஆஜர்.

ஜட்ஜி: - நீர் பாரிஸ்டர் பராசரிடஞ் சிவத்துக்கு ஒரு ஜதை கீப்பர்களிருப்பதா கச் சொன்னீராமே?

பலபட்டைச் சொக்கநாதர்: - அட சிவனே! சிவத்தைப் பார்க்கவே பெரிய தவத்தைச் செய்திருக்க வேணுமே சிவத்தின் சமுசாரங்களை நான் எங்கே பார்ப்பது சார்.

ஜட்ஜி: - நீர் சொன்னதாக பராசர் படித்தாரே!

பலபட்டைச் சொக்கநாதர்: - அவர் படிப்பா! அடடா! அதிலே எந்த உப்புசப்பு மிராதுங்கோ. முன்னொரு முறை நான் அப்படித்தான் அவர் சொல்லை ஒப்பி சப்பிப் பார்த்து துப்பியேவிட்டேன்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

ஜட்ஜி: - வேறென்ன தான் சொன்னீர்?

பலபட்டைச் சொக்கநாதர்: - நான் வேதாரண்யத்தில் போய் சிவ சந்நிதானத்திலே யிருக்கிற மகாலிங்கத்தை நோக்கி,

"பாணியிலே புள்ளிமான் பாகத்தே பச்சைமான்
வேணிதனி லேபோர் வெள்ளமான்-காணுமலர்ச்
செம்மா னுலவுந் திருமறைக்காட் டீசரே
எம்மானுக் கெங்கே விடம்."

என்று பாடிக்கொண்டிருந்தேன் அப்போது இவர் அப்பாடலைக் காதிலே போட்டுக் கொண்டு போனார்.

ஜட்ஜி: - ஓகோ, கோ, கோ! சரி சரி! நிறுத்தும். மான் என்று நீர் படித்ததை அவர் விகடமாக பெண் என்று அருத்தம்பண்ணி நம்மிடத்தே கொண்டுவந்து கொட்டினாராக்கும்.

மனு: - சார்! பராசர் முற்றுங்கற்ற முற்றலுங்கோ.

ஜட்ஜி: - ஓய் சொக்கநாதரே! நீர் நடந்து காட்டும் இனி உமக்கு இங்கே வேலையில்லை.

சாட்சி திருவள்ளுவர்

மனு: - சார்! மயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவர் என்பவர் ஒருவரிருக்கிறார். அவரை இதில் ஒரு சாக்ஷியாக விசாரிக்கவேண்டுமாய் தங்களை வேண்டுகிறேன்.

ஜட்ஜி: - அந்த ஆசாமி இப்போது இங்கு வந்திருக்கின்றாரா?

மனு: - இதோ ஆஜரிலிருக்கிறார் சார்.

இன்றா: - உமக்கு நமது விகட கோர்ட்டின் எல்லாருலுந் தெரியுமல்லவா?

திருவள்ளுவர்: - தெரியும். ஆனால், இந்தக்காலத்து ரூல்கள் எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாதுங்கோ.

இன்றா: - பிரமாணிக்கம் பண்ணும்.

திருவள்ளுவர்: - சர்வ பத்தியமுங் கடந்த நித்தியசாக்ஷியாக நான் சொல்வதெல்லாம் சத்தியம்.

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

இன்றா: - ஓய்! உன் ஜாதி ஜாமத்தெல்லாம் சொல்லும்?

திருவள்ளுவர்: - ஐயா! என் ஜாதி சமயம் முதலியதா கேட்கிறீர்கள்?

"ஜாதியிலே தொண்ணூற்றொன் பானாஞ்ஜாதி
சமயத்திற் பதின்மூன்றாஞ் சமயமாகும்
ஆதியிலே எங்களுந் கருவூராகும்
அந்தியத்திற் போயடைவோம் பேருர்தன்னில்
நீதியிலே சிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலே வேதாந்த நிலைமையாகும்
சோதியிலே பரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்
சொல்லுதற் கெங்கன்குலஞ் சுகலமாமே"

இன்றா: - வள்ளுவரே! நீர் ஆதியில் இருந்தது கருவூர் என்று எமக்குத் தெரியும், தற்காலம் எந்த ஊரில் இருக்கிறீர் வே.

திருவள்ளுவர்: -

"எந்தவூரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீர்
அந்தவூர்செய்தி யறியீரோ-வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொரு தூனியமாய்
அப்பாலும் பாழென் றறி' சார்.

இன்றா: - நீர் சிவத்தின் பேட்டியைக் கண்டிருக்கிறரா!

மனு: - இவர் சிவத்தின் பேட்டியையும், அவர் தாட்டியையும், அவர் ரூட்டியையுங்கூட கண்டவர் தான் சார்!

பராசர்: - சார்! இவர்மறையும், தரையும், ஆன்மாக்கள் நடக்க வேண்டிய முறையும் பண்ணவர் விண்ணவர் இவர் தான் சார்!

இன்றா: - ஓ ஓ! ஓ ஓ! இவர் தானா? அப்பேன் வள்ளுவரே! நீர் சிவத்துக்கு தோஸ்தியாகத் தெரிகிறது. அந்த சிவம் நடத்துகிற ட்ராமாவை அறிவீரா?

திருவள்ளுவர்: -

"பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க - நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்சுகன்றன் கூத்து"

இன்றா: - நீர் சிவத்தைப் பார்த்திருக்கிறீரா?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

திருவள்ளுவர்: - ஐயா! நான் பாவி, நான் ஏழை. (என்று சொல்லிக்கொண்டே தேமொடித் தேம்பி அழுதல்.)

இன்றா: - வள்ளுவரே! நீர் என் அழுகிறீர்?

திருவள்ளுவர்: -

"வானத்தில் மண்ணிற்பெண்ணில்
மைந்தரில் பொருளிலிச்சை
தானற்றுத் தமையுநீத்து
தத்துவ முணர்ந்தமேலோர்
ஞானக் கண் கொண்டேயன்றி
நாடருஞ் ஜோதி"

அடியேனுக்கு ஆத்மானந்தசுவாமி என்னுந் திருப்பெருந் திருமேனியும் தாங்கி ஆசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளி உபதேசித்தும் சிவமென்றுணராது மனிதர்போல் நினைந்து விட்டுவிட்ட மடையன் நான் தானையா?

இன்றா: - மறுபடியுஞ் சிவத்தைப் பார்க்கப் பிரயத்தினப் பட்டதுண்டா?

திருவள்ளுவர்: - ஒருகால் தாயுமானவரைக் கேட்கலா மெனச்சென்று அவரிடம் நின்றேன். அப்போது அவர்,

"எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வுகைமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
ஏழைக்கு ளேழையாகி
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்ட நானன்று
கையினா லுண்மைஞானம்
கற்பித்த நின்னருளினுக் கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றேவனான்
அல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட்பிறை
யெயிற்றாபாச வடிவமான
அந்தகா நீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடா காசுநம்பாற்
செல்லாதடா வென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமே"

என சிவத்தைக் கண்டதாகவும், அவர் இவருக்கு உபதேசம் விண்டதாகவும், அம்மந்திர பலத்தால் யமனை துரத்தினதாகவுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அதன் மேல் ஓஓ! இந்த இடத்தில் கொஞ்சம் ஈரமும், சாரமும் இருக்கிறதென் றெண்ணி லொங்கி தங்கினேன். அவரும் என்னைப்பார்த்துப் பொங்கினார். அப்போது

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

மெள்ளமாய் காமிகளைக் கழன்ற சாமிகளே! நீங்கள் என்ன பூஜை செய்து இந்தப் போக்கிலே நுழைந்து இழைந்தீரென்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் அடே அப்பா அந்த பூஜையா,

“துள்ளுமறியாமனதை பலிகொடுத்தேன்கன்ம
துஷ்டதே வதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனன் னபிஷேகநீர்
உள்ளுரையிலென்னாவி நைவேத்தியம்ப்ராண
னோங்குமதி தூபதீபம்
ஒருகாலமன்றிது சதாகாலபூஜையாய்
ஒப்புவித்தேன்” இதுதான்.

இதுபோல் செய்து நீரும், உமது ஊரும், வாய்ஞானக்காரும், மலங்கொழுத்தபேரும் தலையெடுக்கப்பாரும் சொல்லி விட்டுப் பக்குவமாய் கக்கிக் கொண்டார். சரியென்று கேட்டுக்கொண்டு திருமயிலை வடவண்டை தென்னந் தோட்டத்திலுள்ள என் குடிசைக்குப் போய்விட்டேன். வேறெதுவும் சிவத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரியவே தெரியாது சார்.

ஜட்ஜி: - சிவம் உமக்குக் குருவாக வந்ததாகக் கூறினீரே! அப்போது அவருக்கு ஏதாவது சம்சாரம் இருந்ததா? அல்லது இருப்பதாகவாவது தெரிய வந்ததா?

திருவள்ளுவர்: - சிவத்துக்கு அப்பேர்ப்பட்ட விஷயம் எதுவுமே யில்லை. அவர் சுத்த பிரம்மசாரியாகவே யிருந்தார்.

ஜட்ஜி: - கேள்வியாவதுண்டா?

திருவள்ளுவர்: - இல்லை.

சாட்சி பரஞ்சோதி

இன்றா:- சேவகா! முதல் சாக்ஷியை இழுத்திக் கிட்டு வாடா?

சேவகன்: - ஏ! பண்டாரம்!

பரஞ்சோதி: - ஆஜர்.

இன்றா: - பிரமாணிக்கம் பண்ணும்?

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பரஞ்சோதி: - தரையும், மறையும், நீதிமுறையும், ஞானதுறையும் படைத்த இறைவன் சாக்ஷியாக நான் சொல்வது நிஜந் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

இன்றா: - சரி. உன் ஜாதி ஜமாத்தெல்லாம் பாடுவே?

பரஞ்சோதி: - ஐயா! நான் சைவப்பிள்ளை. நான் பிறந்தது சுக்கிலபுரி; வளர்ந்தது கருவூர்; வாழ்ந்தது திருவிளையாட்டு மங்கலம்; படித்தது பாபநாசபுராணம்; என் குரு ஜம்புலத்தாங்கல் மானசத்தம்பிரான்; தற்காலமிருப்பது கிவபாதமங்கலம்; என் தாய் அன்னபூரணி; என் தந்தை மௌனமூர்த்தி அல்லது குரு ராஜம்பிள்ளை. நான் இடையில் செய்திருந்த வேலை கருப்பூர் கண்ணபிரான் முதலி ஓர்சூடாப்பில் அஞ்ஞானத்துப்பு ராவடவேலை.

ஜட்ஜி: - ஏன்! நீர் இளைத்தாப்போ லிருக்கிறீர்?

பரஞ்சோதி: - நான் முதலில் மூக்கிரட்டையில் வங்காரவாசியும், சிங்காரக் காயுஞ் சேர்த்துப் பிரட்டிப் பிரட்டி சாப்பிட்டுக்கொண் டிருந்தேன். இப்போது குருக்கத்தி ஒன்றைத்தான் ஆதரவாக வைத்திருக்கிறேன். அதனால் தான் இவ்வளவு இளைத்தேன்.

மனு: - சார். இந்தப் பேர்வழி யார் தெரியுமா? பாண்டி நாட்டு மதுரைக்கண் உள்ள சவுந்தரபாண்டியரென்னும் சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாடலைப் பிரகாசப்படுத்திப் புராணங்கள் 19-ல் ஒன்றாக விழுப்பொருளும், கொழுத்தமிழும் அழுத்தி வழுத்தினவர்.

"அருமறையா றங்கநெறி பெய்து மேலாம்
ஆரணமா மடைகோலித் தமிழ்த்தேன் பாய்ச்சி
திருமலிமா தவச்சைவ நாற்று விட்டுச்
சிவமணமுந் தவமணமுங் கலந்து வீசத்
திருவருட்பூத் தனிபத்தித் தேன் றதும்பி
சிவாத்துவிதக் கனியுதிர்க்குந் தெய்வப் பைங்கூழ்
மருதைதிருப் புராணநிலத் தளித்த தெய்வம்
வாழிபரஞ் சோதிப்பரஞ் சோதி சோதி"

என்று இந்நூ லாற்றினாரு மேற்றினார் சார்.

ஜட்ஜி: - அப்படியா அப்பேன் பரஞ்சோதி! திருவிளையாடல் என்கிற பிடிஷன் எழுதியது நீதானா?

பரஞ்சோதி: - ஆம்.

ஜட்ஜி: - இந்த பிடிஷனா பாடும்?

பரஞ்சோதி: - ஆம்.

ஜட்ஜி: - உமது கையினாலே எழுதியதா?

பரஞ்சோதி: - நமது கையேட்டுத் தம்பிரான் எழுதியது.

ஜட்ஜி: - உன்னிஷ்டமாகவே எழுதியதா?

பரஞ்சோதி: - பாண்டியரும், சில ஆண்டியரும், வேண்டினதால் முதனூலி லிருந்து தோண்டியது சார்.

மனு: - சார், பார்த்தீரா நமது பிஷ்ப்ரெவரென்ட் பரஞ்சோதியின் கையெழுத்து மல்ல, அவர் பார்த்ததுமல்ல, அவர் எழுத இஷ்டப்பட்டது மல்ல, அந்த பிஷ்பன் என்று ஏற்படுகிறது. அப்படியிருக்க கேள்விப்பட்டவைகளைக் கொண்டுவந்து சிவத்தின் மேலே போட்டுத் தொந்தரவைக் காட்டுவது கூடாதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - சரி. அதோ நிற்கிற ஆள் தெரியுமா?

பரஞ்சோதி: - அந்த ஆண்டி நடுவூரில் கோவில் கட்டியிருக்கிறார். அவாள் வீடு பழமதுரையில் கூட விருக்கிறதுங்கோ. இவருக்கு மாமியார், சமுசாரம், பிள்ளை முதலியவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஜட்ஜி: - இவர் பிள்ளைபேர் என்ன?

பரஞ்சோதி: - உக்கிரகுமாரன்.

ஜட்ஜி: - இவர் பெண்ஜாதிக்கு வயதென்ன?

பரஞ்சோதி: - வயது 10-11 இருக்குங்கோ. இன்னுங் கன்னிகைங்கோ.

ஜட்ஜி: - கன்னிகை எப்படி குழந்தை பெற்றாள்? என்னாவே ஜாலமாயிருக்கி றது!

பரஞ்சோதி: - அவாள் தேவாம்சமுடையவாள் சார்! அவர்களுக்கு எல்லாமாகுஞ் சார்.

ஜட்ஜி: - அதன் விருத்தாந்தந் தெரியுமா?

பரஞ்சோதி: - தெரியும். ஆலவாய்ப் புராணத்தில்,

"செய்யவாய் வெளிறாது துணைமுலைக்கண்
கறுகாது சேல்போனீண்ட

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

மையவாய் மதர்த்தகண் பசவாது
ஐயிரண்டு மதியந்தாங்கா
தையவாலிலை வருந்தப்பெறாது பெறுமகவை
யெடுத்தனைத்தாள் மோந்தாள்
தய்யவாய் முத்தங்கொண் டின்புற்றாள்
முன்பெற்ற தோகையன்னாள்

என்று சொல்வதை உங்கள் உள்ளத்தில் மெள்ள நுழைத்து இழைத்து உழைத்துப் பாருங்கள் தெரியும்.

மனு: - சார்! மேற்சொன்ன பிள்ளை யார் தெரியுமா? எமது தயாவிபவ சாக்ஷாத் சிவசண்முகப் பிரம்மமே உக்கிரகுமார உக்கிரகுமார பாண்டியராக அவதரித்த தென்று நூலோர் சொல்வார்கள். மேலோர்கள் அப்படிச் சொல்லார். ஏனெனில், சிவம் வேறு வேறு உருவும், திருவும், குருவுமாகி வருவது வழக்கம், வேதாதி முழக்கம். இதனுண்மையை,

“தனக்குத்தானே மகனாகியதத்துவன்
தனக்குத்தானே யொருதாவருங்குருவுமாய்
தனக்குத்தானே யருட்டத்துவங்கேட்டலுந்
தனக்குத்தானிகரினான் றழங்கிநின்றாடினான்”
(தணிகைப்புராணம்)

“அருவமு முருவுமாகி யநாதியாய்ப் பலவாயொன்றாய்ப்
பிரம்மமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன்வந்தாங் குதித்தன னுலகமுய்ய”
(கந்தபுராணம்)

என்பவைகளால் ஒளிவாகவும், தெளிவாகவும் தெரியத்தக்கதுங்கோ.

ஜட்ஜி: - சிவத்திற்கு சம்சாரம் இந்த ஆளாகாத குழந்தை ஒன்றுதானா? வேறே அண்டை அசலில் சந்து பொந்துகளில் ஏதாவது கீப்பருமுண்டோ?

மனு: - அந்த நாற்றம் காற்றில் கூட அவருக்கு உதவாதுங்கோ.

பரஞ்சோதி: - சார்! சிவத்துக்கு எத்தனையோ டஜன் டஜனாக கீப்பர்களிருப்பதாக பேப்பர்கள் டாம்டாம் போடுகின்றன. அவைகளை மறைக்க சில கேப்பர்கள் ராப்பர் செய்யப் பார்க்கிறார்கள். இப்போது ஐயா சடையிலே ஒரு அம்மாளையும் அப்படி இப்படி அசைய வொட்டாதபடி குந்தவைத்துக்கொண் டிருக்கிறார். இது நமது மிஸ்டர் பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவருந் தெரியுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

பாரிஸ்டர் பராசரின் விவாதம்

மகோமகோ கனந்தாங்கிய விகட நியாயாதிபதியவர்களே! உங்கள் முன்னிலையில் நிரம்பவும் நீட்டமின்றியும் மிகவுங் குறுகலின்றியும் இப்போது நான் சொல்லப்போகும் கன்னுடைய கக்ஷியைப்பற்றியுள்ள விவாதத்தைக் கேட்க தங்களின் இரு செவிகளும் என்னையே நோக்கிச் சாய்ந்து கொள்ளுமென்று மிகவும் பளுவில்லாமல் நம்பப் போகிறேன்.

இந்தக் கேசில் பிரதிவாதியாகிய சிவம், வீட்டிலுள்ளார் யாவரும் வெளியே சென்றிருக்கத் தன்னந்தனியே வசித்திருந்த கவுரியின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவ்விடே பூட்டப்பட்டிருந்தது. ஒரு பெண்ணைத் தனியே விட்டுச் சென்றவர்கள் இவரும் இவரைப் போன்ற காமியர்களும் வேண்டும் போது தாராளமாய் உள்ளே நுழையும்படி திறந்துவிட்டுப் போகமாட்டார்களென்று இவர் நினைக்கவில்லை போலும். வீடு பூட்டப்பட்டிருந்ததைக் கண்ட இவர் உடனே திரும்பி விட்டிருக்கலாமே. இல்லை. அப்படித் திரும்பிவிட்டிருந்தாரானால் இவ்வளவு பெரிய கேஸ் இவர் மீதுண்டாகவும், தங்களை விகட நியாயாதிபதியாகக் கோரவும், நான் இவ்வாறெல்லாம் இவ்விடத்தில் கதறவும் தேவையிருக்காது. வெகுநாளாய் தக்கசமயங் கோரிக் காத்திருந்த இவர் கிடைத்த சமயத்தை விட்டுப் போவரா மன்னன்! இச்சமயந் தவறிடில் மறுபடி இவ்வாறு நேர்வது கஷ்டமென்று தீர்மானித்தார் போலும்! இவர் சர்வசித்து வல்லவராயிருப்பதால் உடனே எவ்விதத்தாலோ பூட்டை நீக்கிக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றார். முதலாவது இது துராக்கிருத பிரவேசம் செய்த குற்றமாகிறது.

விருத்த சிவனடியார்போல் வேஷம் பூண்டு உள்ளே வந்த இவரைக் கபட நாடக சூத்திரர் என்றறியாத பெதும்பைப் பேதைக் கவுரி வந்தனை வழிபாடுகளைப் புரிந்து, இவ்விடம் வந்தது யாது காரணமென்று கேட்கத் தமக்குப் பிசை வேண்டுமென்றார். அதன்படி பிசை தயாரித்துப் பரிமாறினபிறகு, இவர் தாம் கொண்ட விருத்தவேஷத்தைக் களைந்து ஓர் ஐங்கணைக் காளையாக மாறினார். இவ்வாறு இவர் செய்து கொண்டது கவுரியை சுலபமாய்த் தம் வசப்படுத்தி இழுத்துக் கொள்ளலா மென்பதே. சற்றுப் பொறுத்து பிசையுண்ட விருத்த சிவனடியாரைப் பருப்பு திருப்பி காமவேட்கை கொண்டுள்ள விட புருஷனாக்கி விட்ட அந்த யவ்வன ரூபத்தைக் கவுரி கண்டு திடுக்கிட்டுத் தனது கற்புக்கு யாது பங்கம் வந்துவிடுமோ வென்று மனங்கலங்கி அஞ்சி ஒதுங்கிக் கூசி ஒருபுறம் நின்றாள். இவர் உண்மைச் சிவனடியார் என்றெண்ணி யிருந்த கவுரியின் நம்பிக்கையை முறித்துவிட்டார் ஆகையால் இது நம்பகத் துரோகஞ் செய்த இரண்டாம் குற்றமாகிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில். அயலூருக்குச் சென்றிருந்த கவுரியின் வீட்டார் வந்துவிட்டனர். வீடு திறந்து கிடப்பதைக் கண்டு பேராச்சரியமும் பீதியும் அடைந்தனர். இவருக்குக் கிடைத்த சமயத்தைக் கைநழுவவிட மனந்துணியாமல் என்ன நேரிட்டாலும் நேரிட்டுமென்று துணிந்தார்போலும். எவ்விதமாகவோ யாவரையும் ஏமாற்றிவிட்டுக் கவுரியைக் கொண்டுபோய் விட்டார். என்ன

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பரிதாபமான விஷயம். எவ்வளவு நியாய விரோதமான செய்கை இது பெண்ணைக் களவாடிய மூன்றாவது குற்றமாகிறது.

உடனே இவர்பேரில் மிஸ்டர் பரஞ்சோதியார் பிடிஷன் செய்யவும் ஆள் அகப்படாதபடி மறைந்து கொண்டார். இனிஸ்பெக்டர் யோகநாதம்பிள்ளை தக்கபடி விடாமுயற்சி எடுத்திராமல்போனால் இவர் கிடைப்பது துர்லபம்.

நியாயாதிபதியவர்களே! இவர் யாது குற்றமும் புரிந்திலராயின் ஏன் யாருங் காணக்கூடாத மறைவிடத்தில் ஒளித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை யோசியுங்கள். சாசூதிகளில் பலரும், சிவம் எங்கும் தேடிக் காணக்கூடாதவ ரென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

தவிர, இவர் இதற்குமுன் கங்கையென்னும் பெண்ணையும் களவாடி தனது தேவிமுதல் யாருங் காணக்கூடாதபடி தமது சடைமுடியிலேயே மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஒருகால் பர்வதராஜன் புத்திரி தவஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் போது அவளிடம் சென்று அவளையும் இம்மாதிரி ஏமாற்ற முயன்றார். மற்றொரு சமயம் தாருகாவனத்து ருஷி பத்தனகளைக் கற்பழித்திருக்கிறார். மதுரையில் வளையல் வியாபாரி போல் சென்று செட்டிப் பெண்களைக் கற்பழித்து வந்திருக்கிறார். அம்மம்! என்ன செய்கை இது! இவர் என்ன தந்திரம் கற்றவரோ! சென்றவிட மெல்லாம் காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறார். இதனால் இவர் தொழிலில் கைகண்ட பழைய பேர்வழிகளில் ஆசாமி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் கேளுங்கள். மதுரைக் கோர்ட்டில் இவருடைய ரிகார்டுகள் அளவற்றவைகளாயிருக்கின்றன. அவைகள் ஒன்றுவிடாமல் தருவித்துத் தங்களுடைய மேஜைமேல் ஆஜர் செய்திருக்கின்றனம். பார்வையிட்டீர்களானால், இவர் என்ன மாதிரியான பேர்வழி யென்று நான் சொல்லாமலே தட்டியுடையாமல் தானே யுடைத்து விளங்கும்.

விசாரணையில் நடந்த விஷயங்களில் சிலவற்றை விளக்குகிறேன். கவுரி இவரை அதற்குமுன் ஒரு போதும் கண்டதில்லை; இப்படியிருக்க, கவுரியே தன் விசுவாசங் கொண்டிருந்தாளென்று சொல்லியிருக்கிறார். என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள்! ஒருபோதும் நேரில் பார்த்தறியாத ஒருவர் மீது விசுவாசம், உண்டாயிற் றென்றால் நம்பக்கூடியதாகுமா? அது சுத்தப் பொய். இதனால் தாமே குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக நிச்சயமாகிறது. சாசூதிகளெல்லாம் என்னுடைய சூதிகக்குச் சாதகமாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதன்றியும், இந்தக் கேஸ் சிவத்துக்குச் சாதகமாக முடிந்துவிட்டால், போலீசுக்கு மிகுந்த நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியதாகும். குற்றங்கள் அபிவிருத்தியாகும். குற்ற விசாரணைக்காரரும் உற்சாகமாய் நுழைந்து விவகாரங்களை நடத்த மாட்டார்கள். தண்டனை எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு போலீசுக்குப் பெருமையும் இனி இந்தமாதிரி குற்றம் புரிபவர்களின் எண்ணிக்கையுங் குறையும்.

இவைகளை யெல்லாம் நன்கு கவனித்துப் பிரதிவாதியை இலேசாக விட்டுவிடாமல் தக்கபடி தீர்மானிக்கும்படி மகாமகா கனந்தாங்கிய கோர்ட்டாரவர் களை இணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ள யோசிக்கிறேன்.

பாரிஸ்டர் மனு அவர்களின் விவாதம்

இவ்வளவு நேரம் பாரிஸ்டர் பராசர் அவர்கள் சிவத்தின் செயலை உட்பொருள் ஒன்றிருக்க விபரீதார்த்தஞ் செய்து பேசிவந்த குதர்க்கங்களைக் கேட்டு நியாயாதி பதியவர்கள் ஏமாந்து போகமாட்டாரென்று நம்புகிறேன்.

கவுரி சைவ மரபிலே பிறந்து அதிகப் பற்றுடையவளாக வளர்ந்து சிவபக்தி பூண்டு சதா சிவனடியாரை வழிபடுவதிலும், சிவத்தியானத்திலுமே கண்ணுங் கருத்துமாய் முன்னாளிற் செய்த தவக்குறைவை முடிக்க முந்தினாள். சிவம் தன்னை வழிபடுவோரின் மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றுங் கிருபாமூர்த்தியான தால் இப்படித் தன்னை அன்போடு பக்தி பூண்டொழுகும் கவுரியின் தவத்திற்கு அகமகிழ்ந்து அவளுடைய பக்தியின் மேம்பாட்டை உலகத்தா ரறியவும் அவளது மனக்குறைவை நிறைவேற்றவும் ஆட்கொள்வதாயினர். தேவ தேவனாயிருக்கிற சிவம் ஒரு மானிடப் பெண்ணை விரும்பினாரென்று எந்தப் பாமரனும் நாஸ்திகனுங் கூட சொல்லத் துணியமாட்டான்.

பராசர் படித்தபடி சிவத்தை எல்லாம் வல்ல சித்தர் என்றுஞ் சொல்லலாம். அதைவிட சர்வசத்திமான் என்று சொல்வது தகுதி. பரஞ்சோதியார் சிவத்தின் மீது பிராது பிடிஷன் செய்தாரென்று கூறினார். அது பிராது பிடிஷனென்று அவர் புத்திக்கு மாத்திரம் எப்படி எட்டியதோ விளங்கவில்லை.

சிவம் என்பது மங்களகரமான வஸ்து என்றுந் தன்னைச் சிந்திப்பாருக்கு வரத்தைத் தருவதென்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டும். தவிர, சிவம் திரிமூர்த்திக ளுள் ஒருவர் என்றும் மூவரையும் அதிட்டித்து நிற்கும் பரப்பிரம்மமென்றுங் கூறப்படும். இந்த பரப்பிரம்மத்தின் அவசரங்களே. சிவனென்றும், விஷ்ணுவென்றும், பிரம்மமென்றும், பலநாமங்களுடனும் பலரூபங்களுடனும் அவ்வக்காலத்திற் றோன்றி ஜீவர்களை சம்ரக்ஷிப்பதாகும். இதல்லாமல் சிவன் சங்கராகர்த்தர் என்றும் சங்கராகிருத்தியஞ் சிருட்டி திதிகளுக்கு ஏதுவாகச் செய்யப்படுவதால் அச்சங்கார கர்த்தாவாகிய சிவனே மற்றையோர்களுக்குத் தலைமையானவனென்றுங் கொள்ளப்படும். சிவத்தை ஆண் பெண் என்று உருவகப்படுத்த முடியாது. அடியார்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு ரூபம், அரூபம், ரூபாரூபம் என்னும் மூன்று திருமேனிகளு முடையவராகிறார்.

சாமான்யர்களைக் கடைத்தேற்ற வேண்டி புவிராயர்கள் கோவில்களைக் கட்டியும் கவிராயர்கள் புராணங்களைக் கட்டியும் ஞானிகள் அவர்களின் உள்ளத்தில் சிவத்தின் லீலாவைபவங்கள் வாரிக்கொட்டியும் அதில் ஞானத்தைக் கலந்தும்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

பக்தியைப்பரப்பி புத்தி புகட்டியும் அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்கவந்த காலங்களில் சிவம் அடியார்களுய்யத் திருமேனி கொண்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் இடையிலொரு பெண்ணுஞ் சடையிலொரு பெண்ணும் வைத்திருந்தாரென்று லௌகீக தர்மத்தில சாமான்யரின் உணர்ச்சிக்குத் தக்கபடி. ஓதியிருக்கிறார்கள். அது பிரமாணமாகாது. உள்ளுவார் உள்ளத்தி லுறையும் ஜோதியாகையால் உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பெண்களையும் களவாடினான் என்று கூறலாமே.

சிவம் கங்கை என்பவளைக் களவாடிக்கொண்டதாகப் பராசர் கூறினார். இது சுத்த அறியாமையே யாகும். பகீரதனால் உலகத்துக்குக் உலகத்துக்குக் கொண்டுவரப் பட்ட கங்கையின் பிரவாக வேகம் உலகத்தை நாசஞ் செய்யா திருக்கும் பொருட்டு சிவம் தம் சடாமகுடத்தில் தரித்து அதன் வேகத்தைக் குறைத்ததாகும்.

சிவம் எங்குந் தேடிக் காணக்கூடாதபடி மறைந்துகொண்டார் என்று பராசர் படித்தார். சர்வ ஜீவான்மாக்களிலும் வசித்திருப்பவர் அவரேயாதலால் பகிர் முகத்தில் முகத்தில் அவரை எங்ஙனந் தேடிக்காணக் கூடும்? ஆதலால் அவரை அந்தர்முகமாக நோக்கினவர்கள் யாவருங் கண்டுபிடித்தே யிருக்கிறார்கள். தாருகா வனத்து ருஷிபத்தினிகளைக் கற்பழித்தாரென்று கூசாமல் கூறினார் பராசர். தாருகா வனத்து ருஷிகள் ஆஸ்திக தர்மத்தைக் கைவிட்டு நாஸ்திகபுத்தி கொண்டழிந்து போகுங் காலத்தில் அவர்களை ஈடேற்ற வேண்டிக் கொண்ட கோலமேயன்றி கற்பழிக்கச் சென்றாரென்று சொல்ல எவனுடைய நாக்குந் துணியாது. இன்னும் இதுபோன்ற விஷயங்களைக் குதர்க்கமாகப் பேசியிருப்பதை விரிக்கிற பெருகும். அவையெல்லாம் பராசர் வீண்வாதமாகு மென்று நியாயாதிபதியவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளேயாம் சிவத்தை, “பழைய பேர்வழிகளில் ஆசாமி என்பதில் ஆசேஷனையில்லை” என்றார் பராசர். ஆம். எவனிடத்தில் எல்லாமுந் தோன்றி மறுபடியும் எவனிடத்திலேயே ஒடுங்குகின்ற னவோ அந்த அநாதி புருஷனைப் பழைய பேர்வழி என்று கூறியது பாமரரும் அறிந்து கொள்ள விளக்கியதாகவே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இது நிற்க, ‘சிவம் கவுரியே தன்மீது விசுவாசங் கொண்டிருந்தாள் என்று சொல்லியது மிகவும் பரியாலோகிக்கக் கூடியதென்றும் கவுரி ஒருபோதும் சிவத்தைக் கண்டதில்லை’ யென்றுஞ் சொல்லுகிறார். ஒரு தேயத்தில் ஒரு வஸ்து இன்ன சிறப்புடைத்து என்று கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் ஆசை உண்டாகவில்லை யா? கேவல வஸ்துவினிடத்தே அவ்வாறானால் ஈஸ்வரனிடத்து பக்தி உண்டாவதற் கும் நேரிற் காண்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம்.

நியாயாதிபதி யவர்களே! முடிவாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். சிவம் சர்வேஸ்வரனா யிருப்பவர். அவர் அன்பர்கள் வேண்டிய வேண்டியாங்கு நடிக்கின்றவர். அவர்மீது எந்த தோஷத்தையுங் கற்பிக்க முடியாது. பரம்பொருளின் கல்யாண குணங்களை யறிந்து அவற்றி லீடுபட்டு மறுமைப் பேற்றையடைய முயலாது இந்த மாயாவிலாசத்தில் கிடந்துழலும் பேதையிற் பேதையாரே குற்றங்

சிவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்

கூறுவர். அவ்வாறு பரவஸ்துவினிடத்து குற்றங்காணத் தேடுவது எரிவாய் நரகம் எங்கென்று தேடுவதேயாகும்.

இதோடு என்னுடைய விவாதத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். சாசுதிகளெல் லாம் எந்தக் கசுதியை ஆதரித் துள்ளன வென்று தங்கள் மேலான அறிவிற்கு எட்டாமற் போகாது. எல்லாம் எனது கசுதிக் கே சாதகமா யிருக்கிறது. சாசுதிகளின் வாக்குமூலங்களையும் பராசரின் விவாதத்தையும் என்னுடைய விவாதத்தையும் தாங்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்தீர்களானால் தப்பாமல் எனது கசுதிக் கே ஜயம் கிடைக்கும். போலீசாரால் கொண்டுவந்த கேஸ் என்று பசுபாதமாகத் தீர்மானித்து விடக்கூடாது. தாங்கள் வகித்திருக்கும் பொறுப்பை நியாயப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தலாயினன்.

ஜட்ஜிமெண்டு

இருதரத்து வக்கீல்களின் விவாதத்தையும் சாசுதிகளின் வாக்குமூலங்களை யும் கேட்டேன். பிராசிகூஷன் தரப்பு வக்கீல் சொல்லியபடி பரஞ்சோதியாரின் பிடிஷன் பிராது கூறுவதாயில்லை. சிவத்தின் வக்கீல் அதைத் தக்க திருஷ்டாந்தத் தாஷ்டாந்தத்தோடு கண்டனஞ் செய்ததானது பொருத்தமாகவே யிருக்கிறது. சிவத்தின் வக்கீல் கூறுகிறபடி பிராசிகூஷன் தரப்பு வக்கீலின் கட்சி முழுமையும் குதர்க்கமானதாகவே யிருக்கிறது. சாசுதிகளின் வாக்குமூலங்களைக் கேட்டறிந்த பிராசி கூஷன் தரப்பு வக்கீல் அவைகள் தமது கசுதிக்குச் சாதகமா யிருக்கிற தென்று கூறியது மிகவும் வியக்கத்தக்கதே. சாசுதிகளின் வாக்குமூலங்கள் யாவும் சிவத்தின் அருமை பெருமையைப் பெரிதும் எடுத்து விளக்குவதாகவே இருக்கின் றன. இதுவுமன்றி இருதரத்தினரும் கவுரியை ஆஜர்படுத்தி அவள் வாக்குமூலம் கேட்கத் தவறினர். சிவம் சர்வஜீவ தயாளமூர்த்தி என்பதில் யாதொரு ஆசுஷப மில்லை. தனிப்பெருங் கடவுளான சிவம் கவுரியின் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றினவராகவே தெரிகிறது. பக்தர்களின் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்து ஆநந்திப்பவரான சிவத்தின் மீது குற்றங்காணச் சின்னாள் வாழும் சிற்றறி வினர்க்குச் சாத்தியமன் றென்பதையும் அறிந்தேம். ஆகவே பிராசிகூஷன் தரப்புக்குப் பாதகமாக இந்தக் கேசை கண்டிப்பாய்த் தள்ளிவிடுகிறேன்.

இது நிற்க, பிராசிகூஷன் கசுதியார் பரம்பொருளாகிய சிவத்தின்மீது குற்றங் கூறிய மாபாதகந் தொலைய அவரை வழிபட்டு அவரால் அருளப்படும் மேலான பதவியை அடைய முயலும்படி அவர்களுக்கு போதிக்கிறேன்.

கிரர்ரர்ரர்.

விகட செஷன்ஸ் கோர்ட்டு ஜட்ஜி,

ஆனந்தபுரம்.

முற்றிற்று.